

Voorstel

Onderwerp: Beleid bestaanszekerheid en schuldhulpverlening	College van burgemeester en wethouders 9 september 2025	Zaaknummer 2025-060017
Portefeuillehouder Mieke van Ginkel		Openbaar
Opsteller: de Jonge Marit		

Geadviseerd besluit

1. Het Beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-2030 '*Samen de schulden te lijf in Albrandswaard*' vast te stellen.
 2. Het Beleidskader Bestaanszekerheid 2026-2030 '*Huishoudboekje in balans en ruimte om mee te doen*' vast te stellen.
 3. De Verordening Meedoen Albrandswaard 2026 vast te stellen.
 4. De door het Rijk beschikbare gestelde middelen voor schuldhulpverlening in de mei circulaire van 2025 storten in de algemene reserve en deze middelen in 2026 beschikbaar stellen in het budget schuldhulpverlening ten laste van de algemene reserve. Een en ander verwerken in de eerste financiële rapportage.
-

Raadsvoorstel

Inleiding

Anno 2025 hebben nog steeds veel huishoudens moeite om rond te komen, financiële zorgen en/of problematische schulden. Gemeenten hebben de wettelijke taak om schuldhulpverlening te bieden. Aanvullend op deze wettelijke taak bieden gemeenten vanuit lokaal beleid ondersteuning aan inwoners in armoede. Voor gemeenten is het een uitdaging om tegenwicht te bieden aan armoede. Inkomensbeleid is namelijk voorbehouden aan de landelijke overheid die daarmee verantwoordelijk is voor de hoogte van de uitkeringen, het minimumloon en de toeslagen. Gemeenten kunnen met beperkte middelen maatregelen treffen om de situatie van deze inwoners te verzachten en waar mogelijk belemmeringen wegnemen zodat ze mee kunnen doen aan de samenleving.

Ook in de gemeente Albrandswaard hebben we inwoners die moeilijk rond kunnen komen en die we de helpende hand willen bieden. De afgelopen jaren hebben we met het *Beleidsplan Minimabeleid en Plan Schuldhulpverlening 2020-2024* een stevige basis gelegd. We bouwen voort op deze basis en herijken ons beleid met het voorliggend beleidsplan en beleidskader.

Het Beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-2030 '*Samen de schulden te lijf in Albrandswaard*' en Het Beleidskader Bestaanszekerheid 2026-2030 '*Huishoudboekje in balans en ruimte om mee te doen*' zijn separate documenten. Dit heeft er mee te maken dat de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening per 1 januari 2021 flink is gewijzigd, met een grotere rol voor gemeenten. Daarnaast is het schuldendomein veel meer in beweging en kan het zijn dat nieuwe ontwikkelingen een tussentijdse bijstelling van het beleid vereisen. Om die reden leggen we ter besluitvorming twee aparte beleidsplannen voor die qua activiteiten verschillend zijn, maar wel met elkaar samenhangen en bijdragen aan dezelfde beleidsdoelen. Naast de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening, zijn vanuit beide domeinen ook raakvlakken met onder andere de Participatiewet en de Gemeentewet.

Beoogd effect

Zowel het beleidsplan schuldhulpverlening als het beleidskader bestaanszekerheid dragen in meer of mindere mate bij aan de volgende programmadoelen van het Sociaal Domein:

- Elke inwoner krijgt de kans om zich te ontwikkelen;
- Iedereen heeft gelijke kansen om mee te doen;
- Inwoners kunnen voor zichzelf zorgen en kijken naar elkaar om;
- Inwoners van jong tot oud, zijn (langer) vitaal, gelukkig en gezond.

Het beoogd effect meten we op basis van eigen cijfers aangevuld met landelijke cijfers vanuit het CBS. Op basis van deze cijfers monitoren we het gebruik van schuldhulpverlening en minimeerregelingen.

Argumenten

1.1 Het huidige beleidsplan schuldhulpverlening moet op basis van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening (Wgs) en landelijke ontwikkelingen worden geactualiseerd

De looptijd voor het schuldhulpverleningsbeleid dat deel uitmaakt van het Beleidsplan *Minimabeleid en Plan Schuldhulpverlening 2020-2024* is verstreken. Daarnaast verplicht Wgs gemeenten om eens in de vier jaar een beleidsplan op te stellen. Met het geactualiseerde beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-2030 voldoen we aan deze wettelijke verplichting. Daarnaast spelen we in op landelijke ontwikkelingen, zoals de opdracht aan gemeenten om te voldoen aan de zogenoemde elementen van de basisdienstverlening in de schuldhulpverlening. Binnen onze schuldhulpverlening zijn een aantal elementen al geïntegreerd. De overige elementen maken deel uit van dit meerjarige beleidsplan, waarbij we kiezen voor een geleidelijk zorgvuldige implementatie.

1.2 De geleerde lessen en nieuwe inzichten vereisen een actualisatie van het huidige beleidsplan

Met het huidige beleidsplan hebben we onze schuldhulpverlening de afgelopen jaren, zeker na de ontvlechting, deels moeten herinrichten. Met op jaarbasis meer dan 100 aanmeldingen, hebben we in relatief korte tijd, een stevige basis neergelegd. We zien, op basis van geleerde lessen en nieuwe inzichten, ruimte voor verdere verbetering van onze schuldhulpverlening. De in het beleidsplan voorgestelde beleidskeuzes en de speerpunten geven daar invulling aan. Als één van de speerpunten

gaan we de komende jaren meer doelgerichte schuldpreventieactiviteiten inzetten, specifiek gericht op life-events. Dat zijn belangrijke levensgebeurtenissen die voor inwoners een financiële impact kunnen hebben. Door gericht in te zetten op de life events hulpaanbod voorzien we eerder in een ondersteuningsbehoefte, waardoor mogelijke schulden voorkomen kunnen worden.

2.1 Landelijke en lokale ontwikkelingen vereisen een actualisatie van het minimabeleid

De afgelopen jaren zijn er ontwikkelingen geweest die eveneens een actualisatie van het huidige minimabeleid vereisen. Het gaat enerzijds om landelijke ontwikkelingen, zoals de urgentie en het belang van bestaanszekerheid die voor veel inwoners in het geding is. In dat kader hebben gemeenten nog steeds een belangrijke rol te vervullen in het tegemoet komen van deze inwoners. Die rol pakken we ook op, want ook binnen onze gemeente hebben we inwoners die moeilijk rond komen. Anderzijds zijn de beschikbare middelen beperkt en dat vereist bijvoorbeeld dat we onze minimaregelingen tegen het licht houden en daarin onderbouwde beleidskeuzes moeten maken. Met het voorliggend beleidskader presenteren we voor de komende jaren een afgewogen pakket maatregelen, met als uitgangspunt een effectieve inzet van de beschikbare middelen met maximale impact voor onze inwoners. De bijbehorende verordening Meedoen Albrandswaard, is op basis van het voorliggende beleidskader geactualiseerd.

2.2 Het beleidskader Bestaanszekerheid 2026-2030 draagt bij aan de programmadoelen Sociaal Domein

Het Beleidskader Bestaanszekerheid draagt, net als het Beleidsplan Schuldhulpverlening bij aan de volgende programmadoelen van het Sociaal Domein:

- Elke inwoner krijgt de kans om zich te ontwikkelen;
- Iedereen heeft gelijke kansen om mee te doen;
- Inwoners kunnen voor zichzelf zorgen en kijken naar elkaar om;
- Inwoners van jong tot oud, zijn (langer) vitaal, gelukkig en gezond;

Aanvullend op deze beleidsdoelen, streven we ernaar om de deelname van kinderen aan activiteiten op het gebied van sport, cultuur en educatie te verhogen. Hiervoor hebben we het Kindpakket beschikbaar. Kinderen zijn de generatie van de toekomst, door hen nu tegemoet te komen, investeren we in het verbeteren van hun toekomstperspectief en verkleinen we het risico op intergenerationele armoede. Mede op advies van de Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard bieden we als nieuw beleidsmaatregel gratis zwemlessen aan kinderen uit minimagezinnen.

3.1 De inhoud van het beleidsplan Bestaanszekerheid leidt tot wijzigingen in de Verordening Meedoen

In het beleidsplan staan maatregelen genoemd die een doorwerking hebben in de Verordening Meedoen. Het gaat hierbij om het toevoegen van gratis zwemlessen, een rechtmatigheidstoets op inkomen en vermogen, een aanpassing van de procedure en het opnemen van de regels omtrent de tegemoetkoming voor gedupeerden van de toeslagenaffaire

4.1 Voor het doorontwikkelen en verbeteren van de schuldhulpverlening, conform de landelijke afspraken rondom de elementen van de basisdienstverlening, heeft het Rijk via de meicirculaire van 2025 nieuwe incidentele middelen aan gemeenten beschikbaar gesteld

Voor de gemeente Albrandswaard gaat het om een bedrag van € 17.600 voor 2025. Het is niet haalbaar om dit geld al in 2025 te besteden. Om die reden overhevelen we dit bedrag naar 2026 en voegen we het toe aan de bestaande budgetten van schuldhulpverlening. Dit geld is hard nodig om de schuldhulpverlening de komende jaren verder te verbeteren op basis van de genoemde speerpunten in dit beleidsplan.

Overleg gevoerd met

Op 2 april 2025 is aan Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard een presentatie gegeven over de voorgenomen beleidsmaatregelen en hebben we met elkaar het gesprek daarover gevoerd.

Vervolgens heeft de Adviesraad op 17 juni 2025 formeel advies uitgebracht op de voorliggende beleidsplannen (bijlage 5 en 6). Op dit advies wordt, na instemming van het college, de voorliggende antwoordbrief verzonden (bijlage 7).

Kanttekeningen

1.1 De uitvoering van de genoemde activiteiten in het Beleidsplan Schuldhulpverlening vinden geleidelijk plaats, rekening houdend met de personele capaciteit

Het beleidsplan bevat deels nieuwe activiteiten die de komende jaren uitgevoerd dienen te worden. Dit vereist efficiënte inzet van beschikbare personele capaciteit. Om het risico van personele krapte in te perken vangen niet alle activiteiten gelijktijdig aan in 2026. We spreiden de start van nieuwe activiteiten over 2026 en 2027, zodat we rekening houden met de beschikbare personele capaciteit.

1.2 Eventuele aanvullende ombuigingen/bezuinigingen anders dan de voorgestelde besparingen in dit beleidskader kunnen gevolgen hebben voor de voorgestelde beleidsmaatregelen

Met het afgewogen voorgestelde maatregelenpakket zorgen we voor een optimale inzet van de beschikbare middelen met maximale impact voor onze inwoners. Eventuele onvoorziene toekomstige ombuigingen/bezuinigingen kunnen gevolgen hebben voor de voorgestelde beleidsmaatregelen.

Uitvoering/vervolgstappen

Na vaststelling van de beleidsplannen worden de betrokken afdelingen en externe partners, zoals De Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard geïnformeerd.

Financiën

De beleidsmaatregelen en bijbehorende acties worden gedekt vanuit bestaande budgetten voor schuldhulpverlening en minimabeleid (tabel 1 & 2). Vanwege de samenhang tussen schuldhulpverlening en het minimabeleid betrekken we het totale budget dat is gereserveerd voor beide beleidsterreinen.

Tabel 1 Budgetten Minimabeleid

Bedrag 2026	Bedrag 2027	Bedrag 2028	Bedrag 2029	Bedrag 2030
€ 1.005.300	€ 1.005.300	€ 1.005.300	€ 1.005.300	€ 1.005.300

Tabel 2 Budgetten Schuldhulpverleningsbeleid

Bedrag 2026	Bedrag 2027	Bedrag 2028	Bedrag 2029	Bedrag 2030
€ 85.200	85.200	€ 85.200	€ 85.200	€ 85.200
+ € 17.600				

Inclusiviteitstoets

Het beleid is gericht op brede toegankelijkheid voor alle inwoners, met extra aandacht voor kwetsbare groepen zoals kinderen, werkenden met een laag inkomen, en mensen met beperkte taal- of digitale vaardigheden.

Communicatie/participatie na besluitvorming

Na vaststelling van de beleidsplannen worden de betrokken afdelingen en externe partners, zoals De Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard geïnformeerd.

Bijlagen

1. Beleidsplan bestaanszekerheid 2026-2030 versie def..docx
2. Verordening Meedoen Albrandswaard 2026
3. Was/wordt-lijst Verordening Meedoen
4. Beleidsregels Schuldhulpverlening gemeente Albrandswaard 2026
5. Beleidsregels Bijzondere Bijstand Albrandswaard 2025
6. Advies Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard- Beleidskader Bestaanszekerheid.pdf
7. Advies Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard Beleidsplan Schuldhulpverlening.pdf
8. Antwoordbrief op de ontvangen adviezen van de Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard.docx

9. Presentatie Beraad en Advies Welzijn 29 september 2025.pptx
10. Beleidsplan schuldhulpverlening 2026-2030 versie def_.docx

CONCEPT RAADSBSLUIT

Onderwerp: Beleid bestaanszekerheid en schuldhulpverlening		Zaaknummer:

De raad van de gemeente Albrandswaard,
gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders op 9 september 2025,
gelet op
Wet Gemeentelijke Schuldhulpverlening
Participatiewet
Gemeentewet;

BESLUIT:

1. Het Beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-2030 '*Samen de schulden te lijf in Albrandswaard*' vast te stellen.
 2. Het Beleidskader Bestaanszekerheid 2026-2030 '*Huishoudboekje in balans en ruimte om mee te doen*' vast te stellen.
 3. De Verordening Meedoen Albrandswaard 2026 vast te stellen.
 4. De door het Rijk beschikbare gestelde middelen voor schuldhulpverlening in de mei circulaire van 2025 storten in de algemene reserve en deze middelen in 2026 beschikbaar stellen in het budget schuldhulpverlening ten laste van de algemene reserve. Een en ander verwerken in de eerste financiële rapportage.
-

Beleidskader bestaanszekerheid 2026-2030

Huishoudboekje in balans en ruimte om mee te doen

Gemeente Albrandswaard

Juni, 2025

Inhoudsopgave

Voorwoord

1. *De aanleiding voor dit beleidskader*
 - 1.1 Inleiding
 - 1.2 Landelijk beleid en rol gemeenten
 - 1.3 De programmabegroting: programma sociaal domein
2. *Het geactualiseerde beleid voor de komende jaren*
 - 2.1 De omvang van armoedeproblematiek in Nederland en Albrandswaard
 - 2.2 Het nieuwe beleid: Visie, beleidsdoelen, ambities en beleidsmaatregelen
 - 2.3 Bijstellen op basis van nieuwe ontwikkelingen en voortschrijdend inzicht
 - 2.4 Cijfers en monitoring
3. *De financiën*

Voorwoord

Met trots presenteer ik u het nieuwe beleidskader Bestaanszekerheid 2026-2030: Huishoudboekje in balans en ruimte om mee te doen.

De komende jaren blijven we ons inzetten voor de inwoners van Albrandswaard die financieel kwetsbaar zijn. Of het nu gaat om mensen die tijdelijk een bijstandsuitkering nodig hebben, werkenden die door de stijgende kosten moeilijk rondkomen, of ouderen met een beperkt pensioen: iedereen verdient het om mee te kunnen doen.

Voor kinderen maken we ons extra hard. Geen enkel kind mag buiten de boot vallen door geldzorgen thuis. Meedoen op school, sporten, of gewoon een fiets om op naar vriendjes te gaan – dat zou vanzelfsprekend moeten zijn. Als gemeente willen we ervoor zorgen dat elk kind de kans krijgt om zich te ontwikkelen, zonder dat armoede in de weg staat. Want armoede mag niet van generatie op generatie worden doorgegeven.

Bestaanszekerheid is niet iets wat je moet verdienen, het is een basisrecht. Natuurlijk ligt er een verantwoordelijkheid bij de rijksoverheid, maar ook wij – als gemeente – nemen onze rol serieus. We kijken verder dan alleen de financiële situatie. We bieden ondersteuning op maat, met aandacht voor de hele mens. Zo zorgen we ervoor dat iedereen kan blijven meedoen in onze samenleving.

Samen maken we ons sterk voor een Albrandswaard waarin iedereen meetelt. Want als iedereen mee kan doen, wordt onze samenleving als geheel sterker.

Mieke van Ginkel,

Wethouder

Hoofdstuk 1: De aanleiding voor dit beleidskader

1.1 Inleiding

Het is algemeen bekend dat armoedeproblematiek verregaande gevolgen kan hebben voor de betrokken huishoudens, maar ook voor de samenleving. Leven in armoede is meer dan alleen een geldkwestie. Het kan zorgen voor maatschappelijke uitsluiting, een verslechterde gezondheid en weinig zelfvertrouwen. En volgens de schaarste theorie hebben mensen die het financieel zwaar hebben te maken met zoveel stress dat ze niet altijd in staat zijn probleemoplossend te denken en daarnaar te handelen.

Anno 2025 hebben nog steeds vele huishoudens moeite om rond te komen. Voor gemeenten is het een uitdagende taak om hier tegenwicht aan te bieden. Inkomensbeleid is namelijk voorbehouden aan de landelijke overheid die daarmee verantwoordelijk is voor de hoogte van de uitkeringen, het minimumloon en de toeslagen. Gemeenten kunnen met beperkte middelen maatregelen treffen om de situatie van deze inwoners te verzachten **en** waar mogelijk belemmeringen wegnemen zodat ze mee kunnen doen aan de samenleving.

Ook in de gemeente Albrandswaard hebben we inwoners die moeilijk rond kunnen komen en die we de helpende hand willen bieden. De afgelopen jaren hebben we met het *Beleidsplan Minimabeleid en Plan Schuldhulpverlening 2020-2024* een stevige basis gelegd. We bouwen voort op deze basis en actualiseren ons beleid met als uitgangspunt een effectieve inzet van de beschikbare middelen met maximale impact voor onze inwoners.

Dit voorliggend beleidskader voor bestaanszekerheid heeft betrekking op de periode 2026-2030. In nauwe samenhang is het beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-2030 gelijktijdig ter besluitvorming voorgelegd aan de gemeenteraad.

In dit eerste hoofdstuk lichten we de landelijke ontwikkelingen kort toe. Hoofdstuk 2 beschrijft de omvang van de armoedeproblematiek in Nederland en de gemeente Albrandswaard, aangevuld met de visie, ambities en beleidsmaatregelen. Hoofdstuk 3 sluit af met financiën.

1.2 Landelijk beleid en rol gemeenten

De afgelopen jaren, zeker na de coronapandemie, heeft armoede, dat steeds vaker wordt aangeduid met de meer omvattende term bestaanszekerheid, meer aandacht gekregen. Ook bij dit demissionair kabinet en de vorige kabinetten is dit het geval (geweest). Het Rijk is verantwoordelijk voor het bieden van bestaanszekerheid aan de Nederlandse bevolking. Dit is zo geregeld in de Grondwet. Echter, hebben landelijke maatregelen, nog niet tot grote inkeer geleid, want nog steeds leven (te) veel huishoudens in armoede. Het kabinet heeft in juni 2025 het Nationaal Programma Armoede en Schulden gelanceerd. Daarop heeft de [VNG](#), namens gemeenten, gematigd positief gereageerd. De VNG moedigt de voortgang op dit thema, maar mist in het Programma structurele maatregelen voor het borgen van bestaanszekerheid en voor het aanpakken van de fundamentele problemen die gemeenten in de praktijk tegenkomen.

Landelijke partijen bepleitten bij de rijksoverheid al een langere tijd om ingrijpende structurele maatregelen die meer effect sorteren. Deze maatregelen worden grotendeels gemist in het

gelanceerde Programma. Zo hebben de VNG, UWV en SVB in een [verklaring bestaanszekerheid](#) die in 2024 werd gepubliceerd gevraagd om stevige hervormingen, onder de volgende vier pijlers:

- Zorg voor voldoende inkomen om van te kunnen leven.
- Investeer in werk en werkzekerheid.
- Zorg voor een zeker en voorspelbaar inkomen.
- Zorg voor begrijpelijke rechten en plichten en eenvoudige toegang
- De basis op orde en maatwerk als het echt nodig is.

Aanvullend op deze verklaring, zijn er tal van onderzoeken geweest die inzoomen op het belang van bestaanszekerheid en het gegeven dat deze lang niet voor alle mensen een vanzelfsprekendheid is.

Zo ondersteunt het onderzoek [Eerlijker en eenvoudiger armoedebeleid](#) van het Instituut voor Publieke Economie (2025) de oproep dat het rijk zo snel mogelijk verantwoordelijkheid moet nemen om landelijk de basis op orde te brengen. Als de basis op orde is kunnen gemeenten zich meer dan nu richten op het benodigde en aanvullende maatwerk in plaats van het opvullen van de lancunes van het landelijke beleid.

In de huidige situatie blijven gemeenten noodgedwongen de lancunes opvullen en compensatie en verzachting bieden aan inwoners die niet of nauwelijks rond kunnen komen. Ook een deel van onze inwoners heeft hiermee te maken. Zij leven in het nu en kunnen niet wachten tot de rijksoverheid over de brug komt met ingrijpende maatregelen die voor hen wel het verschil zal maken. Een stevig lokaal beleid bestaanszekerheid, zoals voorgesteld in dit beleidskader, blijft daarom hard nodig.

1.3 De programmabegroting: programma sociaal domein

Het beleidsveld schuldhulpverlening valt in de programmabegroting onder het deelprogramma Sociaal Domein. Dit beleidsplan draagt in meer of mindere mate bij aan de doelen van dit programma:

- Elke inwoner krijgt de kans om zich te ontwikkelen;
- Iedereen heeft gelijke kansen om mee te doen;
- Inwoners kunnen voor zichzelf zorgen en kijken naar elkaar om;
- Inwoners van jong tot oud, zijn (langer) vitaal, gelukkig en gezond;
- Inwoners zijn in staat om (langer) (veilig) thuis te (blijven) wonen.

Hoofdstuk 2: Het geactualiseerde beleid voor de komende jaren

2.1 De omvang van armoedeproblematiek in Nederland en Albrandswaard

In Nederland wordt de hoogte van het inkomen gebruikt om de omvang van potentiële armoede binnen een land of gemeente weer te geven. Waar voorheen landelijke organisaties zoals het CBS, SCP en het Nibud een eigen meting van armoede hanteerden met als gevolg verschillende armoedecijfers, hebben zij sinds 2024 de handen ineen geslagen en gezamenlijk een [methodiek](#) ontwikkeld om de armoede in Nederland te meten. Armoede wordt in deze meting als volgt gedefinieerd: *Een huishouden beschikt na het betalen van de daadwerkelijke lasten aan wonen, energie en basiszorg over te weinig geld voor de minimaal noodzakelijke uitgaven aan overige levensbehoeften.*

Op basis van deze methodiek leefden in Nederland in 2023 540.000 mensen in armoede wat neerkomt op 3,1% tegen 3,4% in 2022. Bijna 1,2 miljoen mensen behoorden volgens deze meting niet tot de allerarmsten maar hadden zij niet of nauwelijks een vermogensbuffer om financiële tegenvallers om te vangen. Op basis van deze meetmethodiek zou het in onze gemeente gaan om 1,9% inwoners die in armoede leven. Dat is weliswaar relatief gezien minder dan de landelijke 3.1%, maar geeft nog steeds aanleiding om hier maatregelen voor te treffen.

Ter voortzetting van het beleid van voorgaande jaren, houden we in onze gemeente rekening met inwoners die op papier niet tot de allerarmsten behoren, maar door gestegen kosten wel moeite hebben om de eindjes aan elkaar te knopen. Dat zijn onder andere werkenden met een laag inkomen, oftewel werkende armen die niet of nauwelijks een vermogensbuffer kunnen opbouwen. Voor de doelgroep minima houden we daarom vast aan de inkomensgrens van 120% van het sociaal. Op basis hiervan behoort 5,1% van de inwoners van onze gemeente tot deze doelgroep, wat neerkomt op circa 700 huishoudens, met in totaal circa 1.300 volwassenen en 300 kinderen. In vergelijking met voorgaande jaren is dit aantal stabiel gebleven (bron: [opendata CBS](#))

2.2. Het nieuwe beleid: visie, beleidsdoelen, ambities en beleidsmaatregelen

Het voorliggend beleid is deels een voortzetting van bestaande maatregelen en deels een wijziging of aanvulling met (nieuwe) maatregelen. Deze paragraaf beschrijft de visie en beleidsdoelen voor komende jaren, aangevuld met ambities en concrete beleidsmaatregelen.

Visie & beleidsdoelen

We vinden het belangrijk dat alle inwoners uit onze gemeente over de noodzakelijke levensbehoeften kunnen beschikken en dat alle inwoners naar vermogen kunnen deelnemen aan de samenleving. Inwoners die ondanks hun inspanningen daar (tijdelijk) niet of onvoldoende in slagen, komen we tegemoet met gerichte maatregelen. Daarbij hebben we niet alleen aandacht voor geldgebrek, want bestaanszekerheid gaat bijvoorbeeld ook over toegankelijke gezondheidszorg, een dak boven je hoofd en gelijke onderwijskansen.

Het minimabeleid waar dit beleidskader betrekking op heeft valt in de programmabegroting onder het deelprogramma Sociaal Domein. Met dit beleidskader dragen we in meer of mindere mate bij aan de doelen van dit programma:

- Elke inwoner krijgt de kans om zich te ontwikkelen;
- Iedereen heeft gelijke kansen om mee te doen;
- Inwoners kunnen voor zichzelf zorgen en kijken naar elkaar om;
- Inwoners van jong tot oud, zijn (langer) vitaal, gelukkig en gezond;

Aanvullend op deze beleidsdoelen, streven we ernaar om de deelname van kinderen aan activiteiten op het gebied van sport, cultuur en educatie te verhogen. Hiervoor hebben we het Kindpakket beschikbaar. Kinderen zijn de generatie van de toekomst, door hen nu tegemoet te komen, investeren we in het verbeteren van hun toekomstperspectief en verkleinen we het risico op intergenerationele armoede. Dit sluit ook aan bij het advies van de [Kinderombudsman](#).

De ambities en beleidsmaatregelen

Voor de realisatie van bovenstaande doelen hebben we hieronder in blauwe kaders ambities geformuleerd met daaronder telkens een toelichting.

Ambitie 1: Armoede is meer dan alleen een geldkwestie. We zetten in op bestaanszekerheid voor alle inwoners, door domeinoverstijgend samen te werken met interne afdelingen en externe partners bundelen we onze krachten en maken we het verschil.

Bestaanszekerheid omvat meer dan alleen het beschikken over voldoende geld voor het levensonderhoud. Het gaat ook om toegankelijk onderwijs, waarin kinderen die het thuis financieel moeilijk hebben, ook kunnen beschikken over de noodzakelijke benodigdheden, in eerste instantie vanuit het onderwijsveld, en waar mogelijk ondersteunend vanuit de gemeente. Het gaat om een toegankelijke gezondheidszorg, waar we deels in tegemoet komen door een gemeentepolis aan te bieden. En het gaat over het meedoen van alle overige inwoners in de breedste zin van het woord. En hiervoor is het nodig dat inwoners gestimuleerd worden om mee te doen naar vermogen.

De komende jaren gaan we, aanvullend op de maatregelen vanuit dit beleidskader, ook vanuit andere beleidsterreinen aandacht hebben voor bestaanszekerheid. Concreet betekent dit dat wanneer we vanuit andere beleidsterreinen bezig zijn met beleids- en uitvoeringsplannen, ook verkennen hoe andere beleidsterreinen kunnen bijdragen aan het armoedevraagstuk. Met de diverse interne afdelingen, ketenpartners en maatschappelijke organisaties zorgen we voor een integrale aanpak waarbij we elkaars expertise weten in te zetten en elkaar versterken.

In het Integraal Beleid Sociaal Domein van de gemeente Albrandswaard staat het volgende geformuleerd: *“Samen met inwoners en maatschappelijke partners wil de gemeente werken aan een vitale en gelukkige samenleving waarin iedereen mee kan doen. Voor inwoners die (tijdelijk) hulp en ondersteuning nodig hebben is een vangnet aanwezig.”* Met dit beleidskader sluiten we daar op aan.

Ambitie 2: We maken armoede en schulden bespreekbaar via een doorlopende communicatie-campagne. Hiermee bereiken we inwoners die nog niet in beeld zijn maar wel hulpbehoevend.

Voor het bespreekbaar maken van armoede en schulden zetten we een doorlopende communicatiecampagne op, waarbij we aansluiten op bestaande events. We leggen geschikte momenten in het jaar vast waarin aandacht is voor de thema's armoede en schulden. Voorbeelden hiervan zijn: De jaarlijkse week van het geld in maart, de dag tegen de armoede in oktober, de aanvang van het schooljaar enzovoort. We passen een communicatiekalender toe waarin we deze momenten als reminder vastleggen en koppelen daar een communicatie-uiting of activiteiten aan vast.

Ambitie 3: Alle inwoners doen naar vermogen mee, met hierbij extra aandacht voor kinderen, werkenden met een laag inkomen. Geldgebrek mag in geen enkele levensfase een belemmering vormen om mee te kunnen doen.

Een belangrijk beleidsmaatregel voor het bevorderen van participatie betreft onze minimaregelingen. De minimaregelingen bieden enerzijds verzachting en compensatie, zodat niemand onder het bestaansminimum komt. Anderzijds vormen ze een stimulans, zodat alle inwoners mee kunnen doen aan activiteiten die bijdragen aan sociale ontmoeting, zelfontplooiing, culturele vorming en sportieve opvoeding. Onderstaande tabellen bevatten een overzicht van bestaande minimaregelingen die

ongewijzigd worden voortgezet en minimaregelingen die per 1 januari 2026 worden aangepast of helemaal nieuw zijn, inclusief toelichting.

Voor de genoemde vermogenstoetsing wordt aangesloten bij de definitie conform artikel 34 van de Participatiewet. Het gaat onder andere om spaargelden en andere waardevolle bezittingen. In 2025 geldt voor alleenstaanden een maximaal vermogen van € 7.770 en voor gehuwden/samenwonenden € 15.540. Voor wat betreft de overwaarde op een woning geldt een uitzondering, deze mag maximaal € 65.500 bedragen. Voor de kwijtschelding gemeentelijke belastingen gelden afwijkende bedragen die landelijk zijn bepaald. Voor alleenstaande gaat het om maximaal € 3.700 en voor gehuwden/samenwonenden € 4.900.

Tabel 1: de ongewijzigde minimaregelingen

Soort regeling	Inkomensgrens t.o.v. wettelijk sociaal minimum	Toelichting
Kwijtschelding gemeentelijke belastingen	Tot 100%. Dit is de maximaal toegestane inkomensgrens met vermogenstoets. Dit is landelijk beleid dat geen ruimte laat voor verdere verruiming.	Ongewijzigd
Individuele bijzondere bijstand	Tot 120% met vermogenstoets.	Ongewijzigd
Individuele inkomenstoeslag	Minimaal 3 jaar tot 120 % met vermogenstoets. Alleenstaand: € 450, Alleenstaande ouder: € 575 en paar: € 682	Ongewijzigd
Tegemoetkoming Eigen Risico zorgkosten	Tot 120% met vermogenstoets. Maximaal € 200 per volwassene per jaar.	Ongewijzigd
Meedoen volwassenen	Tot 120% met vermogenstoets. Maximaal €150 per volwassene per jaar.	Ongewijzigd
Gratis OV voor 60+ via RET	Tot 120%.	Ongewijzigd Argumentatie: Gratis OV kan zowel voor het individu als voor de samenleving een grote maatschappelijke meerwaarde hebben. De inwoners worden hiermee in de gelegenheid gesteld om te participeren. Met de vervoerder gaan we in de 2 ^{de} helft van 2025 in onderhandeling over hernieuwde afspraken voor 1-1-2026 en verder.

Meedoen Kindpakket	Tot 120% met vermogenstoets: 4 t/m 11 jaar €350 en 12 t/m 17 jaar €450.	Ongewijzigd Argumentatie: De minima effectenrapportage laat zien dat voor ouder(s) met kinderen de bedragen nog steeds toereikend zijn, uitgaande van de Nibud normbedragen voor het meedoen van kinderen.
--------------------	---	---

Tabel 2: de minimaregelingen die worden aangepast of geheel nieuw beleid zijn

Soort regeling	In huidig beleid: Inkomensgrens t.o.v. wettelijk sociaal minimum	Voorgestelde wijziging in dit voorliggend beleidskader, inclusief toelichting	Eventuele bijkomende kosten of te realiseren besparingen
Collectieve zorgpolis minima	Tot 130%, zonder vermogenstoets . De gemeente draagt bij aan de premie van de pakketten.	Voorstel tot wijziging: De inkomensgrens wordt verlaagd tot 120% met vermogenstoets. Argumentatie: We willen de middelen gericht inzetten voor de beoogde doelgroep minima en we hanteren met 120% een uniforme grens voor alle regelingen. De impact n.a.v. bijstelling tot 120% is zeer gering, omdat uit een steekproef geen deelnemers naar voren komen met een inkomen tussen 120% en 130%. Het landelijke BSENF dat zicht heeft op de deelnemers aan collectieve gemeentepolissen bij gemeenten bevestigt dit beeld. De invoering van de vermogenstoets heeft daarentegen wel impact voor naar verwachting circa 10% van de huidige deelnemers.	Indicatieve besparing: € 19.000 per jaar. Hierbij is uitgegaan van circa 10% van de huidige deelnemers die vanwege vermogenstoets niet meer in aanmerking zouden kunnen komen.
Meedoen schoolkosten	Tot 120% €250 per kind in brugklas per jaar. Het bedrag is €175 per kind	Voorstel tot wijziging: deze regeling per 1-1-2026 laten vervallen. Argumentatie:	Indicatieve besparing: € 3.000 per jaar.

	per schooljaar in VO na brugklas.	Het Kindpakket kan ook in deze kosten voorzien. We voorkomen een stapeling regelingen. De impact is zeer beperkt omdat het aantal gebruikers zeer gering is. Bovendien wordt tegenwoordig veel schoolmateriaal al beschikbaar gesteld via scholen.	
Gratis Zwemlessen voor kinderen vanaf 5 jaar	Tot 120% met vermogenstoets .	Nieuw beleid. Argumentatie: Kinderen moeten zwemvaardig zijn om zich te kunnen redden in wateren. Met deze nieuwe regeling komen we tegemoet aan de eerder uitgesproken wens van de Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard. De aantallen instromende kinderen op jaarbasis is mede afhankelijk van de beschikbare plekken in het lokale zwembad. Met het zwembad en/of zwemverenigingen worden afspraken gemaakt, met als streven de start van de lessen vanaf het nieuwe schooljaar 2026/2027.	De jaarlijkse kosten zijn afhankelijk van de aantallen instromende kinderen en de beschikbare plekken. Voor diploma A, B en C worden de oplopende kosten geraamd op € 18.000 per jaar.
Toetsen op rechtmatigheid door invoering inkomens- en vermogenstoets voor gerichte toekenning van de regelingen.		Voorstel tot wijziging: toepassen van toetsing op rechtmatig. Argumentatie: Op dit moment vindt zeer beperkt toetsing plaats, waardoor vooraf niet duidelijk is of de regelingen toekomen aan de beoogde doelgroep minima. De toetsing op rechtmatigheid is niet vanwege wantrouwen richting de inwoner, maar om het bieden van duidelijkheid. Door toetsing vooraf voorkomen we het risico op terugvordering bij inwoners die ten onrechte een aanvraag indienen. De toetsing zal aselekt plaatsvinden op basis van een vooraf vastgesteld methodiek.	Indicatieve besparing: € 8.000 per jaar.

Ambitie 4: We zorgen met gerichte activiteiten voor een “armoedeoffensief” om het bereik van de minimaregelingen onder de doelgroep minima te vergroten.

We zorgen voor een armoedeoffensief met als streven het vergroten van het bereik van de minimaregelingen onder de doelgroep minima. Hiervoor zetten we de volgende maatregelen:

- De digitale informatie over de minimaregelingen is gebundeld op één gemeentelijk webpagina die makkelijk vindbaar en toegankelijker is voor de inwoners.
- We maken optimaal gebruik van communicatiekanalen en vindplaatsen van onze partners en andere relevante partijen om de minimaregelingen onder de aandacht te brengen.
- We werken samen met vrijwilligers, ambassadeurs, sleutelfiguren en ervaringsdeskundigen om onze minimaregelingen onder de aandacht te brengen.
- We zorgen voor een jaarlijkse voorlichtingsbijeenkomst waarop we onze partners informeren over de minimaregelingen.
- We versimpelen de aanvraagprocedure voor minimaregelingen.
- We brengen minimaregelingen proactief onder de aandacht bij minima die ons in beeld zijn en kennen deze automatisch toe. De automatische toekenning geldt voor de Meedoenregeling en Individuele Inkomenstoeslag, gebruikmakend van de ruimte die de wettelijke kaders (gaan) bieden. Het wetsvoorstel Participatiewet in Balans dat al door de Tweede Kamer is aangenomen en in de 2de helft van 2025 nog langs de Eerste Kamer moet, maakt het mogelijk om de Individuele Inkomenstoeslag ambtshalve toe te kennen, dus zonder dat de inwoner deze hoeft aan te vragen. Dit helpt om het niet-gebruik van deze regeling verder terug te dringen. Daarnaast vermindert het de administratieve lasten voor gemeenten, omdat ze nu niet nogmaals een aanvraag hoeven te controleren.

Ambitie 5: We zorgen voor een meer doelgerichte en efficiënte inzet van onze beperkte armoedemiddelen, zodat we met minimale middelen maximale impact kunnen bereiken.

We hebben beperkte middelen die we kunnen besteden en tegelijkertijd staan we voor de uitdaging om de komende jaren kritisch te kijken naar onze gemeentelijke uitgaven. Hiervoor zijn ombuigingsvoorstellen met de raad gedeeld. De komende jaren zorgen we voor een doelgerichte en efficiënte inzet van onze beperkte armoedemiddelen, zodat we met minimale middelen maximale impact kunnen bereiken. Dit betekent dat we alle (aflopende) contractuele afspraken met externe partners kritisch beoordelen op de meerwaarde. Dit geldt ook voor nieuwe (subsidie)verzoeken en nieuwe activiteiten. Daarin wegen we af of dit gekwalificeerd wordt als een wettelijke/gemeentelijke taak en welke impact dit heeft voor onze minimadoelgroep.

Op basis van deze afweging stoppen we per 2027 met de jaarlijkse oplevering van de armoedemonitor en de effectenrapportage door een extern bureau. En het per 1 september 2025 aflopend contract met de Nederlandse Schuldhulproute (NSR) wordt niet verlengd. Beëindiging van beide producten levert een besparing op van circa €18.500.

2.3. Bijstellen op basis van nieuwe ontwikkelingen en voortschrijdend inzicht

Dit herijkte beleid is aan voorkant goed doordacht op basis van de huidige kennis van zaken. We behouden de komende jaren de ruimte, om indien nodig, de maatregelen bij te stellen. Dat doen we alleen wanneer landelijke (onvoorziene) ontwikkelingen en voortschrijdend inzicht hier aanleiding voor vormen.

2.4. Cijfers en monitoring

Voor de komende jaren houden de omvang van de armoedeproblematiek via de [CBS data](#) in de gaten. En we sluiten ons aan bij het project [DDAS](#), waarmee we de komende jaren via het CBS kosteloos meerdere data over armoede en schulden ontvangen om ons beleid te kunnen monitoren.

Als gemeente hebben we maar zeer beperkt invloed op hoe de ontwikkeling van de armoedecijfers. Externe ontwikkelingen, zoals landelijk inkomens-en toeslagenbeleid en de economische ontwikkelingen hebben meer invloed op de armoedecijfers. Desondanks nemen we als gemeente een belangrijke rol in. We presenteren met de genoemde beleidsmaatregelen een stevig pakket waarmee we onze inwoners verzachting en compensatie kunnen bieden zodat ze niet onder het bestaansminimum zakken en mee kunnen doen.

Het gebruik van onze minimaregelingen blijven we de komende jaren monitoren. Ook hier voor geldt dat we zo nodig ons beleid bijstellen als daar aanleiding voor is.

Hoofdstuk 3 financiën

Voor de uitvoering van dit herijkte beleidsplan maken we gebruik van de reeds in de begroting gereserveerde middelen voor minimabeleid (zie onderstaand tabel 3). Vanwege de samenhang met het beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-2030, zijn voor schuldhulpverlening de budgetten weergegeven in tabel 4. De budgetten zoals weergegeven, in combinatie met de te realiseren indicatieve besparingen van € 48.500 (zie tabel 2 en ambitie 5 in paragraaf 2.2) bieden voldoende dekking om de gratis zwemlessen voor kinderen als nieuw beleidsmaatregel te financieren.

Tabel 3 Minimabeleid

Bedrag 2026	Bedrag 2027	Bedrag 2028	Bedrag 2029	Bedrag 2030
€ 1.005.300	€ 1.005.300	€ 1.005.300	€ 1.005.300	€ 1.005.300

Tabel 4 Schuldhulpverleningsbeleid

Bedrag 2026	Bedrag 2027	Bedrag 2028	Bedrag 2029	Bedrag 2030
€ 85.200	85.200	€ 85.200	€ 85.200	€ 85.200
+ € 17.600				

Verordening

Onderwerp:	Gemeenteraad:	BBVnr:
Verordening Meedoen Albrandswaard 2026	29 september 2025	2025-055859

De raad van de gemeente Albrandswaard;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 2 september 2025;

gelet op Gelet op artikel 108 en artikel 147 van de Gemeentewet;

Overwegende dat het wenselijk is dat volwassenen en kinderen met een laag inkomen kunnen Meedoen aan allerlei maatschappelijke activiteiten van sport, cultuur en school;

BESLUIT:

Vast te stellen de Verordening Meedoen Albrandswaard 2026

Artikel 1. Begripsbepalingen

Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven, hebben dezelfde betekenis als omschreven in de Participatiewet (Pw) en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

a. Deelnemen aan een minnelijke schuldregeling (MSNP): de inwoner die een schriftelijk besluit heeft gekregen van toelating tot de gemeentelijke schuldhelpverlening.

b. Inkomen: het inkomen of bijzonder inkomen als bedoeld in artikel 32 en 33 van de Participatiewet.

c. Inwoner: een persoon die is ingeschreven in de Basisregistratie Personen (BRP) van de gemeente Albrandswaard en een woonadres heeft in de gemeente Albrandswaard.

d. Kalenderjaar: tijdvak van een jaar lopend van 1 januari tot en met 31 december.

e. Peildatum leeftijd: datum waarop een inwoner de regeling Meedoen aanvraagt.

f. Reguliere zwemlessen: de zwemlessen met uitzondering van speciale acties tijdens vakanties en turbolessen.

g. Ten laste komend kind: is een eigen-, stief-, pleeg- of geadopteerd kind onder de 18 jaar, waar de ouder financieel verantwoordelijk voor is en waar de ouder kinderbijslag voor kan krijgen.

h. Vermogen: het vermogen als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet.

Artikel 2. Aanvraag Meedoen

1. Inwoners kunnen jaarlijks voor 1 december van het kalenderjaar een aanvraag indienen voor de regeling Meedoen via het daarvoor beschikbaar gestelde formulier, met opgave van bewijsstukken.
2. Inwoners die een uitkering Participatiewet ontvangen dienen ook een aanvraag in voor 1 december van het kalenderjaar, maar hoeven geen bewijsstukken van inkomen en vermogen mee te sturen.

Artikel 3. Voorwaarden recht op Meedoen

1. Om in aanmerking te komen voor Meedoen dient de aanvrager:
 - a. De Nederlandse nationaliteit te hebben of een geldende verblijfsvergunning.
 - b. Inwoner te zijn van de gemeente Albrandswaard.
 - c. Een inkomen te hebben dat minder, of gelijk is aan 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm (zonder toepassing kostendelersnorm).
 - d. Niet meer vermogen te hebben dan de van toepassing zijnde vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet (waarbij het vermogen in de eigen woning niet wordt meegeteld).
 - e. Geen student te zijn die studiefinanciering ontvangen of die in aanmerking komen voor WTOS.
2. Inwoners die op basis van een beschikking deelnemen aan een minnelijke schuldregeling (MSNP) dan wel een schuldregeling op grond van de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen (WSNP) hebben, worden geacht een inkomen te hebben zoals bedoeld in lid 1 onder c.
3. De eenmalige hardheidstegemoetkoming die gedupeerden van de toeslagenaffaire hebben ontvangen op grond van artikel 49 Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt niet gerekend tot het inkomen en vermogen van de aanvrager. De vrijstelling voor vermogen geldt voor zover de "hardheidstegemoetkoming voor de toeslagenaffaire" nog niet is besteed of geïnvesteerd door de gedupeerde c.q. aanvrager van de Meedoen voorzieningen.

Artikel 4. Hoogte en besteding tegemoetkoming Meedoen

1. De tegemoetkoming Meedoen voor volwassenen bedraagt maximaal € 150, - per persoon per kalenderjaar.
2. De tegemoetkoming Meedoen voor een ten laste komend kind van 4 jaar tot en met 11 jaar bedraagt maximaal € 350,- per kind per kalenderjaar.
3. De tegemoetkoming Meedoen voor een ten laste komend kind van 12 jaar tot en met 17 jaar bedraagt maximaal € 450,- per kalenderjaar.

4. De tegemoetkoming Meedoen is te besteden aan de onderstaande producten, diensten of activiteiten. Deze lijst is niet limitatief; uitzonderingen kunnen gemotiveerd worden aangevraagd.

- Sport/cultuur/muziek en de bijkomende kosten hiervan
- Cursussen en de bijkomende kosten van de cursus
- Lidmaatschap bibliotheek (vanaf 18 jaar) en/of van een club
- Maatschappelijk geaccepteerde recreatieve en culturele uitjes, familie-uitstapjes (zoals dierentuin, pretparken, museum e.d.)
- Plaatselijke of regionale activiteiten/evenementen (bijv. activiteiten tijdens schoolvakanties)
- Aanschaf Rotterdampas
- Reiskosten
- Aanschaf van een laptop, fiets of schoolspullen. In het geval van kinderen gaat het om de aanschaf van minimaal noodzakelijke middelen waar de school niet in kan voorzien.
- verjaardagsfeestje

Artikel 5. Gratis zwemlessen voor kinderen van 5 tot en met 9 jaar (vanaf 1 september 2026)

1. Ouder of verzorger, zijnde inwoners van de gemeente Albrandswaard, kunnen voor kinderen aanvullend op een aanvraag van de Meedoenregeling ook een aanvraag indienen voor vergoeding van zwemlessen voor het behalen van diploma A, B en eventueel diploma C als kinderen na het behalen van diploma B nog door willen leren.
2. De tegemoetkoming voor een ten laste komend kind van 5 jaar tot en met 9 jaar is maximaal €1.100, - voor de reguliere zwemlessen A, B, en optioneel C.
3. Bij de zwemlessen is een verplichte aanwezigheid vereist van 90% van de lessen. Indien het kind niet aan de aanwezigheidsverplichting voldoet, kan de vergoeding worden stopgezet en de beschikbare plek in de zwemgroep aan een ander kind worden toegekend.
4. Een vergoeding voor zwemlessen wordt alleen verstrekt als deze worden gevolgd in het zwembad van Albrandswaard.

Artikel 6. Toekenning en uitbetaling tegemoetkoming Meedoen

1. Eén keer per kalenderjaar kan een aanvraag op basis van deze verordening worden ingediend bij het college middels het daarvoor bestemde aanvraagformulier. Het aanvraagformulier wordt gedateerd en ondertekend ingeleverd. Op het aanvraagformulier verklaart de aanvrager duidelijk dat:
 - a. het inkomen van het vorige belastingjaar en het vermogen ten tijde van de aanvraag

lager zijn de maxima zoals genoemd in artikel 3 van deze verordening en

b. de gemeente deze gegevens mag controleren.

2. Na vaststelling van het recht krijgt de aanvrager de volledige vergoeding uitbetaald.

3. De uitbetaling vindt bij voorkeur plaats door middel van het rechtstreeks overmaken aan de leverancier, club of vereniging. Als dat niet mogelijk is zal er worden uitbetaald aan de aanvrager.

4. De tegemoetkoming is niet over te dragen aan een ander gezinslid. Bij de aanschaf van een computer kunnen gezinsleden wel de bedragen samenvoegen.

5. Het college kan in beleidsregels bepalingen opnemen over de vorm van de ter beschikking stelling van de tegemoetkoming (pas, voucher, tegoedbon etc.).

6. Vooraf wordt gecontroleerd op rechtmatigheid.

Artikel 7. Doorgeven wijzigingen

Wijzigingen die van invloed zijn op het recht op Meedoen moeten direct (binnen 5 werkdagen) worden doorgegeven aan de gemeente.

Artikel 8. Fraude

Als er een vermoeden is dat er onjuiste informatie is verstrekt voor het bepalen van het recht op de regeling Meedoen wordt er onderzoek verricht en wordt de rechthebbende gehoord. Bij vastgestelde fraude wordt het recht op Meedoen voor alle gezinsleden onmiddellijk stopgezet en beëindigd voor het resterende kalenderjaar.

Artikel 9. Hardheidsclausule

Het college kan ten gunste van de aanvrager afwijken van de bepalingen van deze verordening, voor zover de toepassing hiervan leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 10. Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt in werking na publicatie op 1 januari 2026.

2. De 'Verordening Meedoen Albrandswaard 2016' wordt per 1 januari 2026 ingetrokken.

3. Het 'Besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Albrandswaard houdende regels omtrent de tegemoetkoming voor gedupeerden van de toeslagenaffaire (Uitvoeringsbeleid Meedoen Albrandswaard 2021)' wordt per 1 januari 2026 ingetrokken.

Artikel 11. Citeerartikel

1. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Meedoen Albrandswaard 2026.

Aldus besloten in de openbare vergadering van de raad, gehouden op 29 september 2025.

De griffier,

De voorzitter,

drs. Leendert Groenenboom

drs. Cees Pille

ALGEMENE TOELICHTING

Meedoen aan de samenleving is belangrijk voor iedereen, ook voor inwoners met een laag inkomen. Deze verordening biedt volwassenen en kinderen uit huishoudens met beperkte financiële middelen de mogelijkheid om deel te nemen aan maatschappelijke, sportieve, culturele en sociale activiteiten.

Inwoners van 18 jaar en ouder kunnen aanspraak maken op een tegemoetkoming voor producten, diensten of deelname aan activiteiten ter bevordering van meedoen aan de samenleving. Deze tegemoetkoming is bedoeld om sociale uitsluiting te voorkomen en bevordert deelname aan sportieve, culturele of educatieve activiteiten. Dit kan bijvoorbeeld worden gebruikt voor een sportabonnement, een cursus of een bibliotheekpas.

Voor kinderen van 4 tot en met 17 jaar is ook een tegemoetkoming beschikbaar. Deze tegemoetkoming kan worden ingezet voor een breed scala aan kosten. De genoemde bestedingsdoeleinden zijn niet limitatief; wanneer een kind andere ondersteuningsbehoeften heeft, kan hiervan gemotiveerd worden afgeweken. Kinderen uit gezinnen met problematische schulden die deelnemen aan een minnelijk (MSNP) of wettelijk (WSNP) schuldentractaat komen in aanmerking voor de tegemoetkoming.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1. Begripsbepalingen

Geen toelichting nodig.

Artikel 2. Aanvraag Meedoen

Voor inwoners die een uitkering ontvangen op grond van de Participatiewet, wordt aangenomen dat zij voldoen aan de gestelde inkomens- en vermogensgrenzen zoals bedoeld in deze verordening. Zij zijn dan ook vrijgesteld van het overleggen van bewijsstukken met betrekking tot inkomen en vermogen. Op deze wijze wordt beoogd de toegang tot de regeling te vereenvoudigen en de administratieve lasten voor inwoners te beperken.

Artikel 3. Voorwaarden recht op Meedoen

De inkomensgrens is gesteld op 120% van de bijstandsnorm, dit is een door de raad vastgestelde inkomensgrens voor het beleid Bestaanszekerheid. Er wordt niet gekeken naar de situatie van kostendeling zoals de Participatiewet voorschrijft. Met betrekking tot het vermogen wordt aangesloten bij het vrij te laten vermogen van de Participatiewet. Eventueel vermogen in de eigen woning wordt buiten beschouwing gelaten.

De ouders en kinderen in een wettelijk of minnelijk schuldtraject hebben ook recht op Meedoen zodra zij formeel zijn toegelaten tot de schuldhulpverlening en zij door de aflossing van de schulden een laag besteedbaar inkomen hebben tot 120% van de bijstandsnorm. De persoon of het gezin met financiële problemen wordt hiermee ondersteund vanaf het moment van toelating tot de schuldhulpverlening, zodat toch kan worden deelgenomen aan maatschappelijke activiteiten.

De hardheidstegemoetkoming voor gedupeerden van de toeslagenaffaire die een tegemoetkoming van maximaal 30.000 euro hebben ontvangen van de Belastingdienst valt niet onder het inkomen en vermogen zoals genoemd in artikel 3 lid c en d. Zolang dit bedrag, of het restant daarvan, op een rekening courant of spaarrekening staat,

telt het niet mee als vermogen. Eventuele inkomsten die uit deze tegemoetkoming worden ontvangen, bijvoorbeeld via een belegging of crypto's, vallen wel onder het inkomen en vermogen bij de toetsing van de aanvraag voor de regeling Meedoen.

De hardheidstegemoetkoming van circa 30.000 euro wordt door de Belastingdienst uitgekeerd op grond van artikelen 49 lid 1; 49a; 49b en 49c Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Door de vrijstelling past de gemeente artikel 7 lid 1 sub p uit de regeling Participatiewet, IOAW, IOAZ op dezelfde manier toe bij de uitvoering van de regeling Meedoen.

Eventuele andere tegemoetkomingen of correctiebetalingen die de gedupeerde heeft ontvangen van de Belastingdienst worden wel aangemerkt als inkomens- en vermogensbestanddelen.

Artikel 4. Hoogte en besteding tegemoetkoming Meedoen

Dit artikel geeft aan hoe hoog de algemene tegemoetkoming is voor volwassenen en kinderen tot en met 17 jaar.

Artikel 5. Gratis zwemlessen voor kinderen van 5 tot en met 9 jaar (vanaf 1 september 2026)

Voldoende zwemvaardig zijn is belangrijk. Kinderen van ouders met een laag inkomen kunnen echter niet altijd zwemlessen volgen. Daarom is er een tegemoetkoming voor zwemlessen beschikbaar voor kinderen van 5 tot en met 9 jaar. De aanwezigheidsverplichting van 90% bevordert dat de gefinancierde beschikbare plekken in de zwemgroepen ook daadwerkelijk worden benut.

Artikel 6. Toekenning en uitbetaling tegemoetkoming Meedoen

Geen toelichting nodig.

Artikel 7. Doorgeven wijzigingen

Geen toelichting nodig.

Artikel 8. Fraude

Bij vastgestelde fraude wordt het recht op Meedoen onmiddellijk beëindigd voor alle gezinsleden voor het resterende kalenderjaar.

Artikel 9. Hardheidsclausule

Een maatwerkvoorstel bevat informatie over de reden waarom er moet worden afgeweken, de structurele (integrale) aanpak van het probleem, de periode waarover moet worden afgeweken, voor welke gezinsleden er moet worden afgeweken en de hoogte van de tegemoetkoming Meedoen per gezinslid.

Artikel 10. In werkingtreding

Geen nadere toelichting nodig.

Artikel 10. Citeerartikel

Geen nadere toelichting nodig.

Artikel (in verordening 2026)	2016	2026	Belangrijkste wijzigingen
1. Begripsbepalingen	Definities: rechthebbende, kalenderjaar, tegemoetkoming, vermogen.	Uitgebreid met de volgende definities: MSNP, inkomen, inwoner (BRP), peildatum leeftijd, reguliere zwemlessen, ten laste komend kind.	Uitbreiding/aanscherping van de begrippenlijst.
2. Aanvraag	Opgenomen in artikel 2 en 3. 1x per jaar aanvraag, verklaring inkomen/vermogen zonder bewijsstukken.	Nieuw apart artikel. Aanvraag voor 1 dec, Pw-uitkeringsgerechtigden hoeven geen bewijsstukken te overleggen.	Procedurele wijziging en vrijstelling van indienen bewijsstukken voor inwoners met Pw-uitkering.
3. Voorwaarden	Rechthebbende is inkomen tot 120% van de norm, bij vermogen grens Pw, geen kostendelersnorm, gezinnen in schuldhelpverlening komen ook in aanmerking.	Zelfde basisvoorwaarden, daarbij toegevoegd/aangescherpt: NL nationaliteit of geldige verblijfsvergunning, expliciete regeling MSNP/WSNP, vrijstelling hardheidstegemoetkoming toeslagenaffaire.	Uitgebreid, vrijstelling overgeheveld vanuit uitvoeringsbeleid Meedoen.
4. Hoogte/besteding	Zelfde bedragen	Zelfde bedragen	Geen wijzigingen
5. Gratis zwemlessen	Niet aanwezig.	Max. €1.100 voor ABC diploma voor kinderen 5-9 jaar, 90% aanwezigheidsplicht.	Volledig nieuwe regeling.
6. Toekenning/uitbetaling	Recht voor heel jaar, meerdere declaraties gedurende het jaar zonder nota's, controle achteraf, uitbetaling bij voorkeur aan leverancier/vereniging.	Altijd uitbetaling van volledige vergoeding na vaststelling recht, bewijsstukken vereist (behalve bij uitkering Pw), controle vooraf.	Wijze van toetsing rechtmatigheid is veranderd: van achteraf toetsen en terugvorderen naar toetsing vooraf.
7. Wijzigingen	Niet aanwezig.	Wijzigingen binnen 5 werkdagen melden.	Nieuwe meldplicht.
8. Fraude	Terugvordering o.b.v. Participatiewet.	Stopzetting recht voor alle gezinsleden rest van jaar.	Wijze van omgang met fraude is veranderd: geen terugvordering maar stopzetting recht.
9. Hardheidsclausule	Korte algemene bepaling: afwijken in bijzondere gevallen.	Met eisen voor maatwerkvoorstel (reden, aanpak, periode, gezinsleden, hoogte per gezinslid).	Meer gespecificeerd.
Schoolkostenregeling	Bestaande regelgeving.	Niet aanwezig.	Schoolkostenregeling vervalt.

Beleidsregels van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Albrandswaard houdende regels omtrent de bijzondere bijstand (Beleidsregels Bijzondere Bijstand Albrandswaard 2025)

Intitulé

Beleidsregels van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Albrandswaard houdende regels omtrent de bijzondere bijstand (Beleidsregels Bijzondere Bijstand Albrandswaard 2025),

Het college van burgemeester en wethouders,

gelet op:

- artikel 4:81, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, en;
- de Participatiewet;

overwegende dat:

- het college het wenselijk vindt om aan te geven in welke situaties en onder welke voorwaarden bijzondere bijstand op grond van artikel 35 van de Participatiewet kan worden verstrekt en geweigerd en daartoe beleidsregels wenst vast te stellen;

besluit:

vast te stellen, de navolgende Beleidsregels Bijzondere Bijstand Albrandswaard 2025.

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

1.1 Begripsbepalingen

- a.** eigen betaling: de wettelijke eigen bijdrage die voor rekening van de belanghebbende blijft;
- b.** eigen bijdrage: de wettelijke eigen bijdrage, niet zijnde op grond van een aanvullende (collectieve) zorgverzekering, die de belanghebbende is verschuldigd;
- c.** inkomen: het inkomen of bijzonder inkomen als bedoeld in artikel 32 en 33 van de Participatiewet;
- d.** jongmeerderjarigen: personen in de leeftijd van 18 tot 21 jaar;
- e.** middelen: alle vermogens- en inkomensbestandsdelen als bedoeld in artikel 31 lid 1 van de Participatiewet;
- f.** vermogen: het vermogen als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet;
- g.** wet: de Participatiewet;
- h.** woning: een zelfstandige woning voorzien van een eigen toegang, waarbij geen wezenlijke woonfuncties zoals woon- en slaapruijnte, was- en kookgelegenheid en toilet met andere

woningen worden gedeeld.

Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Hoofdstuk 2 Bijzondere bijstand is maatwerk

2.1 Inleiding

Alleen het Rijk is bevoegd om generiek inkomensbeleid te voeren. Op een aantal beleidsterreinen (zorg, huisvesting onderwijs, kinderopvang) zijn door het Rijk inkomensondersteunende maatregelen getroffen. Dat is onder meer geregeld in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir). Voorbeelden zijn de huur-toeslag en de zorgtoeslag. Hoewel er naast deze rijksregelingen ruimte is voor aanvullend gemeentelijk inkomensondersteunend beleid is de ruimte daartoe wel wettelijk ingekaderd.

2.2 Bijzondere bijstand als maatwerk, hoe werkt het?

Artikel 35 van de wet is de wettelijke grondslag voor het verlenen van individuele en categoriale bijzondere bijstand. Doen zich in het individuele geval noodzakelijke kosten voor die voortvloeien uit de bijzondere omstandigheden en kunnen die kosten - naar oordeel van het college - niet worden voldaan uit de bijstandsnorm, de Individuele Inkomenstoeslag, de Studietoeslag, het vermogen en het inkomen voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm, dan bestaat er recht op individuele bijzondere bijstand. Het verlenen van categoriale bijzondere bijstand is sinds 1 januari 2015 beperkt tot de collectieve (aanvullende) zorgverzekering of een tegemoetkoming in de kosten daarvan.

Noodzakelijke kosten en bijzondere omstandigheden

Er staat niet op voorhand vast of de kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd ook daadwerkelijk noodzakelijke kosten zijn en of de kosten voortvloeien uit de bijzondere omstandigheden. Dat vraagt om een beoordeling van het individuele geval. Dit betekent dat het verlenen van bijzondere bijstand in principe een 'open eind' regeling is. Het is echter niet zo dat de mogelijkheden voor het verlenen van bijzondere bijstand niet is begrensd. Uit de wet en de jurisprudentie blijkt dat de uitvoering van artikel 35 van de wet aan strenge regels is gebonden.

Gebonden bevoegdheid

Uit de jurisprudentie blijkt vaak dat colleges menen dat hen beoordelingsvrijheid of beleidsvrijheid toekomt bij de verlening van bijzondere bijstand. Dat is nadrukkelijk niet het geval, de verlening van bijzondere bijstand is een gebonden bevoegdheid. Voor het oordeel of de kosten kunnen worden voldaan uit een inkomen op bijstandsniveau heeft het college enige beoordelingsvrijheid. Voor het oordeel of de kosten kunnen worden voldaan uit de individuele inkomenstoeslag, de Studietoeslag, het vermogen en het inkomen voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm heeft het college wel beoordelingsvrijheid. In de praktijk wordt gesproken over draagkracht.

Buitenwettelijk begunstigend beleid

Er is sprake van buitenwettelijk begunstigd beleid als het college - terwijl geen recht bestaat op bijzondere bijstand - dat recht toch aanneemt. De bestuursrechter beoordeelt alleen of het college consistent heeft gehandeld conform dat beleid.

2.3 Eisen aan de uitvoering

Het beoordelen van aanvragen om bijzondere bijstand vraagt om juridische kennis bij de uitvoerders teneinde het beoogde maatwerk te kunnen bieden.

Hoofdstuk 3 Algemene uitgangspunten bijzondere bijstand

3.1 Algemene voorwaarden recht op bijzondere bijstand

Het college mag een aanvraag om bijzondere bijstand pas beoordelen op grond van artikel 35 van de wet als er geen algemene voorwaarden van toepassing zijn. Deze voorwaarden staan in artikel 11 tot en met 16 van de wet.

3.1.1 Algemeen

Als eerste geldt dat de belanghebbende recht op bijstand heeft van het college van de gemeente waar hij zijn woonplaats heeft. Dat moet in het algemeen blijken uit de inschrijving in de Basisregistratie personen. Verder geldt voor het recht op bijzondere bijstand dat de belanghebbende moet:

1. Nederlander zijn of een daaraan gelijkgestelde vreemdeling; en
2. in Nederland verblijven.

3.1.2 In Nederland opgekomen en aan Nederland gebonden

Artikel 11 van de wet bepaalt ook dat het voor een beoordeling van een aanvraag om bijzondere bijstand van belang is dat de kosten voortvloeien uit een in Nederland opgekomen noodzaak en deze kosten aan Nederland zijn gebonden. Een belanghebbende - die in Nederland woont - kan bijvoorbeeld wel gebruiksgoederen in het buitenland kopen voor gebruik in Nederland. Echter er is voor bijstandsverlening in de kosten van een reis naar en vanuit het buitenland geen plaats, behoudens voor zover de reis wordt gemaakt over Nederlands grondgebied.

3.1.3 Aanvraag tijdig indienen

Artikel 44 lid 1 van de wet bepaalt dat in principe niet eerder bijstand wordt verleend dan tegen de datum waarop belanghebbende zich heeft gemeld voor de aanvraag. Dat sluit aan bij het aanvullende karakter van de bijstand. Het college maakt in deze beleidsregels een uitzondering voor de bijzondere bijstand.

Terugwerkende kracht

Voor aanvragen om bijzondere bijstand geldt dat deze met terugwerkende kracht kunnen worden ingediend en dat het college dan oordeelt of er aanspraak bestaat op bijzondere bijstand. Aanvragen kunnen worden ingediend binnen zes maanden na het daadwerkelijk maken van de kosten.

Geen terugwerkende kracht

Dit geldt niet voor:

- verhuiskosten;
- inrichtingskosten;
- duurzame gebruiksgoederen; en
- tandartskosten voor zover het college de aanvraag op grond van artikel 35 van de wet beoordeelt. Voor deze kosten geldt dat een aanvraag altijd moet worden ingediend voordat de kosten worden gemaakt.

3.1.4 Jongmeerderjarigen

Omdat ouders tot 21 jaar onderhoudsplichtig zijn voor hun kinderen geldt voor de bijzondere bijstand dat een jongmeerderjarige eerst een beroep moet doen op zijn ouder(s). Overigens kan de jongmeerderjarige vanaf 18 jaar wel zelfstandig een beroep doen algemene bijstand voor de kosten van levensonderhoud.

Daarvoor geldt een lage norm die is afgeleid van de hoogte van de Kinderbijslag en is de onderhoudsplicht voor de ouder(s) niet van toepassing. Voor het overige geldt dat wanneer geen beroep kan worden gedaan op de ouder(s) het college bijzondere bijstand kan verlenen.

Voorwaarden

Artikel 12 van de wet bepaalt onder welke voorwaarden bijzondere bijstand mogelijk is. Dat is het geval als de noodzakelijke kosten van het bestaan van de jongmeerderjarige meer bedragen dan de voor hem geldende norm én voor deze kosten geen beroep kan worden gedaan op zijn ouders, omdat:

- a. de middelen van de ouder(s) daartoe niet toereikend zijn; of
- b. de jongmeerderjarige redelijkerwijs zijn onderhoudsrecht jegens zijn ouders niet te gelde

kan maken. Zie verder hoofdstuk 4 van deze beleidsregels.

3.1.5 Geen bijstand voor schulden

Artikel 13 lid 1 aanhef en onderdeel g van de wet bepaalt dat geen bijstand wordt verleend voor de aflossing van schulden, tenzij sprake is van zeer dringende redenen als bedoeld in artikel 49 onderdeel b van de wet. Het college heeft de bevoegdheid om bijstand onder borgtocht te verlenen (bij afwijzing van een saneringskrediet).

3.1.6 Geen noodzakelijke kosten

Het college mag alleen bijzondere bijstand verlenen voor noodzakelijke kosten van het bestaan die voortvloeien uit de bijzondere omstandigheden van het individuele geval. De Participatiewet beschrijft echter niet wat (precies) onder noodzakelijke kosten wordt verstaan. Alleen in artikel 14 van de wet staan een limitatief aantal kostensoorten genoemd die in ieder geval niet noodzakelijk zijn. Voorbeelden zijn een boete en geleden of toegebrachte schade. Dit betekent dat voor de hier bedoelde kosten geen bijzondere bijstand mogelijk is.

3.1.7 Voorliggende voorziening

Algemeen

Artikel 5 onderdeel e van de wet omschrijft een voorliggende voorziening als elke voorziening buiten de Participatiewet waarop de belanghebbende of het gezin aanspraak kan maken - dan wel

een beroep kan doen - ter verwerving van middelen of ter bekostiging van specifieke uitgaven. In het algemeen kunnen voorliggende voorzieningen zowel privaatrechtelijke als ook publiekrechtelijk van aard zijn. Voorbeelden van privaatrechtelijke voorzieningen zijn een gemeentelijke kredietbank en de aanvullende (collectieve) zorgverzekering. Daarvoor geldt dat een dergelijke voorziening 'aanwezig moet zijn' wil deze als voorliggende voorziening aangemerkt kunnen worden. Voorbeelden van publiekrechtelijke voorzieningen zijn: de Wet langdurige zorg en de Wet op de rechtsbijstand. De Zorgverzekeringswet is een privaatrechtelijke schadeverzekering met een publiekrechtelijke waarborg. Dat laatste heeft te maken met een verzekeraar recht op zorg.

Specifiek

Artikel 15 van de wet bepaalt de bevoegdheid tot bijstandsverlening in relatie tot de voorliggende voorziening. Er bestaat geen recht op bijstand voor zover de belanghebbende een beroep kan doen op een voorliggende voorziening die - gezien de aard en doel daarvan - toereikend en passend wordt geacht. Ook bestaat geen recht op bijstand voor kosten die in de voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt. Dit geldt ook als de voorliggende voorziening voor een specifieke situatie oordeelt dat de kosten niet noodzakelijk zijn. Voorbeelden van voorliggende voorzieningen zijn: de Zorgverzekeringswet, de Wet op de rechtsbijstand en de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Medische en paramedische zorg

De Zorgverzekeringswet en de Wet langdurige zorg worden voor de kosten van (para)medische zorg in beginsel als een aan de Participatiewet voorliggende, toereikende en passende voorziening beschouwd. In voorkomende gevallen moet het college onderzoek doen of de kosten op grond van de Zorgverzekeringswet zijn aan te merken als bijvoorbeeld mondzorg, een hulpmiddel of paramedische zorg. De Centrale Raad van Beroep oordeelt dat: dieetkosten, pedicurekosten en de kosten van een personal trainer om af te vallen niet op grond van artikel 15 van de wet afgewezen mogen worden. De kosten moeten beoordeeld worden op grond van artikel 35 van de wet.

Aanvullende (collectieve) zorgverzekering

De aanvullende (collectieve) zorgverzekering vergoedt doorgaans geheel of gedeeltelijk kosten die niet door de Zorgverzekeringswet worden vergoed omdat deze kosten niet noodzakelijk worden geacht. In het algemeen mag worden verwacht dat men zich afdoende verzekert tegen zorgkosten. Als er door omstandigheden geen aanvullende verzekering is en er noodzakelijke kosten worden gemaakt is bijstandsverlening als maatwerk oplossing mogelijk. Van belanghebbende wordt verwacht zich in te spannen om de situatie duurzaam op te lossen. Te denken valt aan het vragen om hulp bij financiële problemen.

Overstappen verplicht

Het college kan de (toekomstige) bijzondere bijstand weigeren als belanghebbende zonder (meer)kosten daadwerkelijk kan overstappen naar een collectieve (aanvullende) zorgverzekering die de betreffende kosten zal gaan vergoeden. Het gaat alleen om kosten die het college moet beoordelen op grond van art. 35 van de wet (niet-medische kosten). Daarbij kan een uitzondering gelden wanneer belanghebbende bepaalde zorgkosten heeft die door zijn aanvullende zorgverzekering worden vergoed maar niet door de collectieve aanvullende zorgverzekering (CZM) worden vergoed.

3.1.8 Zeer dringende redenen

Artikel 16 van de wet is van toepassing op personen die zijn uitgesloten van het recht op bijstand. De uitsluitingsgronden zoals hier bedoeld zijn neergelegd in de artikelen 11, 13 lid 1 en 2 en 15 van

de wet. Het is echter niet zo dat vreemdelingen, die niet zijn gelijkgesteld met een Nederlander, toch in aanmerking kunnen komen voor bijstand. Dat staat in artikel 16 lid 2 van de wet. Onder zeer dringende redenen vallen situaties van levensbedreigend aard of die blijvend ernstig letsel of invaliditeit tot gevolg kunnen hebben.

Ernstig letsel kan ook psychisch letsel omvatten. In de praktijk doen zich dergelijke situaties zelden voor.

Minderjarige kinderen

Betreft het een aanvraag voor een minderjarig kind, dan geldt dat het college ook de financiële mogelijkheden van de wettelijk vertegenwoordiger als voogd zal moeten beoordelen en dat het doen van een aanvullend beroep op de onderhoudsplichtige ouder(s) door de wettelijke vertegenwoordiger in principe kan worden geveegd.

Medisch advies

Het college kan om medisch advies vragen voor de beoordeling van de aanvraag.

3.2 Beoordeling aanvraag bijzondere bijstand

Als er geen algemene voorwaarden van toepassing zijn, dan moet het college de aanvraag om bijzondere bijstand beoordelen op grond van artikel 35 van de wet. Bij die beoordeling is het van belang de juiste volgorde van vragen aan te houden zoals in artikel 35 lid 1 van de wet is bepaald. Het gaat om de volgende vragen:

1. Doen zich kosten voor?
2. Zijn de kosten in het individuele geval noodzakelijk?
3. Vloeien de kosten voort uit bijzondere individuele omstandigheden?
4. Kunnen de kosten naar oordeel van het college worden voldaan uit:
 - a. de bijstandsnorm of een inkomen op dat niveau; of
 - b. de Individuele Inkomenstoeslag, de Studietoelage, het vermogen en het inkomen voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm?

3.2.1 Bijzondere omstandigheden: reserveringscapaciteit

In beginsel moeten incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan worden voldaan uit iemands middelen via reservering dan wel via gespreide betaling achteraf. De hier bedoelde kosten zijn in principe voorzienbaar. Dat wil zeggen ze komen algemeen voor; iedereen kan met deze kosten worden geconfronteerd. Het kan ook gaan om kosten die niet vaak voorkomen maar die te maken hebben met een keuze. Denk bijvoorbeeld aan notariskosten voor een testament. Dat zijn in principe geen uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Er zijn uiteraard meer voorbeelden denkbaar. Voorbeelden van incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan zijn in ieder geval: duurzame gebruiksgoederen, legeskosten, aanschaf of vervanging van een identiteitsbewijs, verhuiskosten, et cetera. Dit betekent dat er in beginsel geen bijzondere bijstand wordt verleend voor deze kosten.

Individuele toeslagen

De Individuele Inkomenstoeslag en Studietoelage maken ook onderdeel uit van het oordeel over de reserveringscapaciteit. Het staat belanghebbenden uiteraard vrij om deze toeslagen te besteden

naar eigen wens, maar de keuzes die daarbij worden gemaakt kunnen niet op de bijzondere bijstand worden afgewenteld.

Schulden

Het niet of onvoldoende kunnen reserveren vanwege de aflossing op schulden is in principe geen bijzondere omstandigheid. Daaronder vallen ook de situaties dat: beslag is gelegd op het inkomen (ook de bijstandsuitkering), een WSNP-traject of gemeentelijke schulddienstverlening wordt gevolgd. Het college beoordeelt of de noodzakelijke kosten in het individuele geval voortvloeien uit bijzondere omstandigheden.

Uitzonderingen

Een oordeel over de reserveringscapaciteit heeft logischerwijs ook te maken met de vraag of de kosten van de belanghebbende plotseling zijn opgekomen en daarom niet voorzienbaar waren. Ook kan de periode, waarover men geacht wordt te reserveren, te kort zijn geweest. Het kan ook voorkomen dat de periode waarover men geacht wordt te kunnen reserveren te kort is gelet op de hoogte van de kosten. Denk bijvoorbeeld aan een lange periode van detentie bij een aanvraag om inrichtingskosten. Daarnaast kan het voorkomen dat belanghebbende in de te beoordelen periode te maken heeft gehad met een cumulatie van noodzakelijke voorzienbare kosten. Gelet op de aard en omvang van die kosten kan dat met zich meebrengen dat er geen of onvoldoende reserveringsmogelijkheden zijn. Het ligt op de weg van belanghebbende om dat aan te tonen.

Beoordeling

Het college beoordeelt bij de aanvraag om bijzondere bijstand of:

- de kosten noodzakelijk zijn;
- gebruik kan worden gemaakt van garantiebepalingen (consumentenrecht);
- er ten tijde van de te maken kosten aflossingen zijn;
- de belanghebbende in (een deel van) de reserveringsperiode een gebrek aan inkomen (niet door beslag of schulden) heeft of heeft gehad;
- de belanghebbende een of meerdere individuele inkomenstoelagen (voorheen langdurigheidstoelag) heeft ontvangen;
- de kosten voorzienbaar zijn;
- de kosten als gevolg van een plotselinge noodzaak zijn opgekomen.

3.2.2 Bijzondere omstandigheden: overig

Er kan niet altijd op voorhand worden gezegd of de kosten waar bijzondere bijstand voor wordt aangevraagd incidenteel of periodiek voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan zijn. Het zijn in ieder geval kosten die niet als 'algemeen' worden aangemerkt en waar dus niet het karakter van vervanging dan wel voorzienbaarheid in besloten zit. Voor dergelijke kosten geldt geen reserveringsplicht. Voorbeelden van incidenteel of periodiek voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan zijn: wettelijke eigen bijdragen, bewindvoeringskosten, dieetkosten, meerkosten voor stoken van de woning, et cetera.

3.3 Aan de bijstand verbonden verplichtingen

In het algemeen geldt dat aan de bijzondere bijstand een bestedingsverplichting is verbonden. Dit betekent dat in het toekenningbesluit wordt opgenomen dat:

- de toegekende bijzondere bijstand moet worden besteed voor de betreffende kosten; en
- belanghebbende daarvan desgevraagd betalingsbewijzen moet kunnen overleggen.

3.4 Nadere verplichtingen

Het college is bevoegd om aan de bijzondere bijstand nadere verplichtingen te verbinden op grond van artikel 55 van de wet. De strekking is dat die verplichtingen gericht zijn op beëindiging of vermindering van de bijzondere bijstand. Denk bijvoorbeeld aan het opleggen van een verhuisplicht bij het verlenen een woonkostentoeslag aan de belanghebbende die te duur woont.

3.5 Hoogte van de bijzondere bijstand

Het college stelt de hoogte van de individuele bijzondere bijstand vast aan de hand van de uit de bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Dat zijn de werkelijke kosten of op basis van de goedkoopste en adequate voorziening. Daaronder kan bijvoorbeeld de reparatie vallen van een duurzaam gebruiks-goed.

3.5.1 Richtprijzen

Voor het vaststellen van de hoogte van de individuele bijzondere bijstand kan het college gebruik maken van richtprijzen. Die richtprijzen kunnen worden gebaseerd op bepaalde bronnen zoals:

- De NIBUD-Prijzengids
- De Wet Inkomstenbelasting 2001
- De Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001
- De Regeling zorgverzekering
- Openbaar Vervoer
- Zorgpolis voor minima

3.5.2 Duurzame gebruiksgoederen

Voor de bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen gelden de volgende uitgangspunten:

- belanghebbende verstrekt een concreet overzicht van de aan te vragen duurzame gebruiksgoederen;
- belanghebbende verstrekt een aantoonbare verifieerbare kostenopgave op basis van tweedehands richtprijzen (kringloop of markplaats);
- de hoogte van de bijzondere bijstand voor niet-tweedehands duurzame gebruiksgoederen bedraagt in principe niet meer dan 75% van de Nibud richtprijs en wordt in principe verstrekt in de vorm van een lening;
- bij een volledige inrichting die niet volledig bestaat uit tweedehands duurzame gebruiksgoederen dan hanteert het college in principe 50% van de Nibud richtprijs;

- het college kan bij duurzame gebruiksgoederen in de vorm van witgoed afwijken van hetgeen is bepaald over tweedehands richtprijzen.

3.5.3 Opknapkosten

Aan de belanghebbende kan bijzondere bijstand voor de kosten van het opknappen van de woning worden verleend. De opknapkosten bedragen maximaal € 300,- en wordt om niet verleend.

3.5.4 Nadere regels over verhuizen bij wijziging gezinssituatie/gezinshereniging

Voorzienbare verhuizingen zijn verhuizingen die voortvloeien uit een wens om van woning of buurt te veranderen, of groter te gaan wonen. In deze gevallen is er geen sprake van een noodzakelijke verhuizing en wordt geen bijstand verstrekt.

Soms verkeren mensen in zodanige omstandigheden dat bijstandsverlening noodzakelijk is. Als er een lening is verstrekt voor de inrichting van de woning kan het voorkomen dat binnen de aflostermijn van 3 jaar er een wijziging plaatsvindt in de gezinssituatie waardoor er extra kosten moeten worden gemaakt. Als deze wijziging niet voorzienbaar was, er geen reservering mogelijk was en bijstandsverlening is noodzakelijk, wordt er individueel bekeken wat de extra noodzakelijke kosten zijn conform deze beleidsregels. Dit betreft een nieuwe lening met een nieuwe aflostermijn.

Bij gezinshereniging van vergunningshouders is er een uitzondering; als de hereniging binnen 24 maanden na de eerste vestiging in de gemeente plaatsvindt, wordt de extra lening bij de bestaande lening gevoegd en is er geen sprake van een nieuwe lening met een nieuwe aflostermijn. Is er een hereniging na 24 maanden dan is er wel een nieuwe lening met een nieuwe aflostermijn.

3.5.5 Kosten van medische aard

Bij kosten van medische aard gaat het college uit van de richtprijzen die door de aanvullende zorgverzekering van de zorgpolis voor minima als bedoeld in 4.5 van deze beleidsregels wordt gehanteerd. Daarbij geldt de voor de belanghebbende meest gunstige richtprijs.

3.6 Vorm van de bijzondere bijstand

Nadat de hoogte van de bijzondere bijstand is bepaald rest het college om de vorm waarin de bijzondere bijstand wordt verleend te bepalen. Daarbij is het college niet vrij om zelf te bepalen in welke vorm het de bijzondere bijstand verleent. Bijzondere bijstand kan in vier vormen worden verleend:

1. Om niet (art. 48 lid 1 PW).
2. Als lening (art. 48 lid 2 PW en art. 51 lid 1 PW).
3. Onder borgtocht (art. 49 PW en art. 51 lid 1 PW).
4. In natura (art. 57 PW).

3.6.1 Lening

Voor incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan geldt de reserveringsplicht. Een aanvraag voor dergelijke kosten wordt in principe afgewezen. Het college kan een belanghebbende tegemoetkomen in geval van een acute noodzaak. In dat geval wordt het recht op bijstand vastgesteld op grond van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor

de kosten van het bestaan. De vorm van de bijzondere bijstand is dan een lening op grond van artikel 48 lid 2 van de wet.

3.6.2 Duurzame gebruiksgoederen

Artikel 51 lid 1 van de wet bepaalt een dwingende volgorde voor de vorm van de bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen. Afhankelijk van de individuele omstandigheden van belanghebbende geldt:

1. borgtocht, als alleen onder deze voorwaarde een lening wordt verstrekt voor de kosten;
2. lening, als borgtocht niet mogelijk is; en
3. om niet, als bovengenoemde vormen niet aan de orde zijn.

3.6.3 Vorm duurzame gebruiksgoederen en een schuldtraject

Het college verleent de bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen om niet als:

- a. de belanghebbende is toegelaten tot de intakefase van schulddienstverlening (Plangroep) en volledig meewerkt aan de totstandkoming van een minnelijk traject; en/of
- b. de belanghebbende zit aantoonbaar nog minimaal een jaar in een wettelijk schuldtraject; en/of
- c. aan de bijzondere bijstand de verplichting wordt verbonden dat geen nieuwe schulden mogen worden gemaakt; en
- d. de bijzondere bijstand wordt verleend op basis van tweedehands richtprijzen.

3.6.4 In natura

Is het college van oordeel dat belanghebbende niet in staat is tot verantwoorde besteding van de bijzondere bijstand, dan kan het die bijstand in natura verlenen onder toepassing van artikel 57 van de wet.

Problematische schulden of een dreigend afglijden door psychosociale problemen, dakloosheid of verslaving kan daarvoor aanleiding zijn. Bijstand in natura kan bestaan uit de kosten voor:

- woonruimte met gebruik van water, gas en licht;
- verzekeringen;
- duurzame gebruiksgoederen; en
- kleding.

Hoofdstuk 4 Kostensoorten bijzondere bijstand

§ 1. Bijzondere bepalingen

4.1 Doorbetaling vaste lasten tijdens detentie

Hoewel het college, behoudens de zeer dringende redenen, niet bevoegd is bijstand te verlenen aan de persoon die rechtens zijn vrijheid (detentie) is ontnomen wordt daar in deze beleidsregels

een uitzondering op gemaakt. In bepaalde schrijnende omstandigheden kan toch bijstand worden verleend voor de doorbetaling van de vaste lasten tijdens detentie. Dit houdt verband met de maatschappelijke kosten die het niet aanhouden van de woning met zich mee kan brengen en de taak die de gemeente heeft in het kader van nazorg voor ex-gedetineerden.

Vaste lasten

Onder vaste lasten worden in dit kader in ieder geval verstaan:

- huur;
- voorschot bedragen (het vastrecht voor gas, water en elektra);
- inboedelverzekering.

Uitgangspunten

Het college hanteert de volgende uitgangspunten:

- aan een in het buitenland verblijvende gedetineerde kan geen bijzondere bijstand worden verleend voor vaste lasten voor het aanhouden van de woning in Nederland;
- de periode waarvoor het college bijzondere bijstand voor de doorbetaling van de vaste lasten verleend is maximaal zes maanden;
- voor een huurschuld van één maand of meer én waarvoor geen afbetalingsregeling is getroffen wordt geen bijzondere bijstand verleend;
- het college maakt een afweging tussen de kosten van doorbetaling van de vaste lasten en de kosten van het opslaan van de inboedel;
- het college beoordeelt de mogelijkheden tot het treffen van een regeling, al dan niet in overleg met de reclassering zoals onderverhuur;
- het college bepaalt in het individuele geval welke vaste lasten in aanmerking komen voor bijzondere bijstand en tot welke hoogte.

4.2 Bijzondere bijstand levensonderhoud

4.2.1 Levensonderhoud bij dwangopname Wlz -instelling en/of penitentiaire inrichting

Voor de hieronder genoemde situaties is bijzondere bijstand mogelijk voor de kosten van het levensonderhoud. Het betreft belanghebbenden die:

- a. gedwongen zijn opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis, op grond van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (BOPZ);
- b. door de rechter onvrijwillig zijn geplaatst in een psychiatrisch ziekenhuis op grond van artikel 37 lid 1 van het Wetboek van Strafrecht (Sr.); of
- c. door de rechter, na ontslag van alle rechtsvervolging, op grond van artikel 37a, 37b lid 1 of 38a Sr onvrijwillig zijn geplaatst in een Tbs-inrichting.

Hoogte

De hoogte van de periodieke bijzondere bijstand voor belanghebbenden gemeld onder a en b, is gelijk aan de bijstandsnorm bij verblijf in een inrichting als bedoeld in artikel 23 lid 1 en 2 van de wet. Voor belanghebbenden genoemd onder c, is de norm gelijk aan de bijstandsnorm bij verblijf in een inrichting als bedoeld in artikel 23 lid 1 van de wet. Omdat de geneeskundige zorg voor deze categorie personen door het Ministerie van Justitie wordt betaald bestaat er voor hen geen recht op de verhoging als bedoeld in artikel 23 lid 2 van de wet. De bijzondere bijstand wordt inclusief vakantietoeslag uitbetaald, er wordt dus geen vakantietoeslag gereserveerd.

4.2.2 Jongmeerderjarigen

De kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd zijn vaak verbonden aan zelfstandige huisvesting van de jongmeerderjarige. Het college beoordeelt of zelfstandige huisvesting noodzakelijk is. Dat kan het geval zijn als de jongmeerderjarige:

- ouderloos is of de ouders (onbereikbaar) in het buitenland wonen, dan wel anderszins onbereikbaar zijn;
- buiten het gezinsverband van de ouder(s) is geplaatst in het kader van de Jeugdwet;
- niet verantwoord nog langer bij de ouder(s) kan wonen;
- op de datum van de aanvraag al geruime tijd niet meer op het adres van de ouder(s) woont. Daaronder wordt een periode van twaalf maanden of langer verstaan; of
- de zorg heeft voor één of meer ten laste komende kinderen.

Hoogte bijzondere bijstand

De hoogte van de bijzondere bijstand voor zelfstandige huisvesting bedraagt in principe niet meer dan het verschil tussen de jongerennorm en de bijstandsnorm voor 21 jaar en ouder. Voor andere kostensoorten gaat het college uit van de hoogte van de kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd.

Verhaal op de ouder(s)

Het college maakt geen gebruik van de bevoegdheid om de te verlenen bijzondere bijstand te verhalen op de ouder(s).

4.3 Zelfstandigen en bijzondere bijstand

Ook de kleine zelfstandige zonder personeel kan een beroep doen op bijzondere bijstand. De aanvraag wordt gezamenlijk met de medewerker zelfstandigen beoordeeld (bruto-netto berekening conform artikel 6 lid 2 Bbz 2004).

De noodzaak en de hoogte van de kosten worden beoordeeld door de klantmanager inkomen, het inkomen en vermogen zal de medewerker zelfstandige worden vastgesteld aan de hand van de jaarcijfers van het voorgaande jaar. De zelfstandige is zelf verantwoordelijk voor het leveren van de jaarcijfers en krijgt daarvoor de tijd tot 1 juli van het volgend jaar. De klantmanager inkomen voert de regie op het afhandelen van de aanvraag. De medewerker zelfstandige bepaalt welk vermogen aangemerkt kan worden als “bedrijfsvermogen”. Het bedrijfsvermogen wordt bij de aanvraag om bijzondere bijstand buiten beschouwing gelaten.

4.4 Overbruggingsbijstand

Als een belanghebbende tijdelijk niet kan beschikken over voldoende inkomen voor het levensonderhoud, dan kan het college overbruggingsbijstand verlenen. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt individueel bepaald maar bedraagt nooit meer dan de toepasselijke bijstandsnorm plus de eventuele woonkostentoeslag. De bijzondere bijstand wordt in de vorm van een lening verstrekt als belanghebbende op korte termijn over middelen beschikt. Dit kan ook worden toegepast bij statushouder die wachten op de toekenning van een toeslag van de Belastingdienst maar het te lang duurt voordat de uitbetaling daarvan zal plaatsvinden. In de toekenningsbeschikking wordt opgenomen dat de te verlenen bijzondere bijstand moet worden terugbetaald als de toeslag is ontvangen.

§ 2. Medische kosten

4.5 Zorgpolis voor minima (collectieve zorgverzekering)

De gemeentelijke zorgpolis voor minima staat open voor in de leeftijd vanaf 18 jaar die beschikken over een inkomen dat niet meer bedraagt dan 120% van toepasselijke bijstandsnorm en het vermogen niet de vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet overschrijdt. De kostendelersnorm als bedoeld in artikel 22a van de wet is hier niet van toepassing.

- a) Ieder jaar kan er worden gewisseld van zorgverzekeraar mits er geen achterstanden in betaling zijn. De huidige polis kan worden opgezegd tot en met 31 december van een jaar. De nieuwe polis moet worden gekozen voor 31 januari van een jaar.
- b) De gemeente biedt een zorgpolis voor minima aan via de website [www. Gezondverzekerd.nl](http://www.Gezondverzekerd.nl);
- c) Vanaf 2020 geldt er een Open House constructie en kan het aanbod jaarlijks wisselen, de contractanten en het aanbod worden jaarlijks uitgewerkt in de 'Uitvoeringsregels zorgpolis minima';
- d) De belanghebbende die zich aanmeldt via www.gezondverzekerd.nl en voldoet aan de eisen gesteld in dit beleid, wordt toegelaten tot de zorgpolis voor minima;
- e) De gemeente biedt een natura- basisverzekering en twee aanvullende verzekeringen (AV); een AV voor minder en een AV voor meer zorgkosten;
- f) De gemeentelijke bijdrage voor de laagste AV is 25 euro; de bijdrage voor de hoogste AV is 30 euro.
- g) Er wordt geen tegemoetkoming verstrekt voor de aanvullende verzekering van andere partijen. Alleen voor de gecontracteerde zorgverzekeraars voor de minima;
- h) Als de zorgverzekeraar en gemeente een module voor de eigen bijdrage WMO overeenkomen vergoed de gemeente de gevraagde premie;
- i) De gemeentelijke bijdrage voor de AV wordt op de premie in mindering gebracht door de zorgverzekeraar.
- j) Als de gemeente en zorgverzekeraar extra vergoedingen in AV overeenkomen die niet via de polis van belanghebbende in rekening wordt gebracht kan een deel van de gemeentelijke bijdrage (artikel 4.5 onder f. van deze beleidsregels) hiervoor worden gebruikt (constructie DSW).
- k) Jaarlijks worden hier afspraken over gemaakt met de gecontracteerde zorgverzekeraars en

worden de afspraken opgenomen in de 'uitvoeringsregels zorgpolis minima';

- l)** Als de zorgverzekeraar en de gemeente overeenkomen dat de gemeente het wettelijk eigen risico voorschiet voor belanghebbende, wordt dit bekostigd uit de bijzondere bijstand van maximaal 200 euro voor het wettelijke eigen risico (artikel 4.6 van deze beleidsregels) en de gemeentelijke bijdrage voor de AV (artikel 4.5. onder f. van deze beleidsregels). Het bedrag dat resteert wordt in mindering gebracht op de maandelijkse premie van belanghebbende.
- m)** Het voorschieten van het wettelijk eigen risico wordt alleen aangeboden bij de hoogste AV;
- n)** Aansluiten bij de hoogste AV inclusief het voorschieten van het wettelijk eigen risico kan alleen bij aanvang van het verzekeringsjaar. Bij deelname lopende het jaar kan er alleen worden gekozen voor de lage AV.
- o)** Bij het voorschieten van het wettelijk eigen risico ontvangt de gemeente het niet gebruikte deel terug.
- p)** De inkomensgrens van 120% wordt getoetst vooraf bij aanvang van de verzekering en bij continuering 1 keer per jaar.
- q)** Voor de belanghebbende in een schuldtraject (minnelijk of wettelijk) die geen AV heeft door de schulden en niet kan overstappen, heeft de gemeente een speciaal aanbod via DSW. Via de medewerker schuldhulp wordt beoordeeld of de premie kan worden betaald in het huidige traject of kan worden ingehouden op de uitkering. Bij een positieve toets kan er een aparte lage AV worden afgesloten via de gemeentelijke collectiviteit met een gemeentelijke bijdrage van 25 euro.

4.6 Wettelijk eigen risico zorgverzekering vanaf 1 januari 2020

Iedere verzekerde kan te maken krijgen met het betalen van het wettelijk verplicht eigen risico. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor een deel van de kosten van het wettelijk verplicht eigen risico dat daadwerkelijk verschuldigd is. Het overige deel wordt gecompenseerd via de Zorgtoeslag.

- a.** De hoogte van de tegemoetkoming is het in rekening gebrachte eigen risico tot een maximum van 200 euro per kalenderjaar, c.q. verzekeringsjaar;
- b.** De aanvraag kan worden ingediend op het moment dat het eigen risico van 200 euro in rekening is gebracht door de zorgverzekeraar of aan het eind van het kalenderjaar als er geen zorgkosten meer worden verwacht;
- c.** Als bepaalde zorgkosten pas later in rekening worden gebracht, kunnen deze kosten op een later tijdstip worden vergoed voor zover het maximum van 200 euro nog niet is bereikt. Zorgverleners hebben tot het einde van het jaar dat volgt op het jaar waarop de eigen risicokosten betrekking hebben de tijd om de rekening bij de zorgverzekeraar in te dienen. De bijzondere bijstand sluit hierop aan.
- d.** Het vrijwillig verhoogd eigen risico is voor eigen rekening;
- e.** Er kan niet met terugwerkende kracht worden aangevraagd;
- f.** Als het wettelijk eigen risico in de gemeentelijke zorgpolis voor minima wordt voorgeschooten, dan kan belanghebbende geen aanvraag bijzondere bijstand voor het wettelijk eigen risico meer indienen.

4.7 Eigen bijdragen

Als een beroep wordt gedaan op: medische of paramedische zorg op grond van de Zorgverzekeringswet, een indicatie op grond van de Wet langdurige zorg, een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget op grond van de Wmo 2015, dan wordt daar vaak een wettelijke eigen bijdrage voor gevraagd. Deze wettelijke eigen bijdragen komen in principe in aanmerking voor bijzondere bijstand. Voorbeelden van deze eigen bijdragen zijn: kraamzorg, ziekenvervoer, contactlenzen, een uitneembare volledige prothetische voorziening, een vervoersvoorziening en Wlz-zorg voor verzekerden die hun indicatie niet verzilveren in een instelling. Sommige kosten worden wel vergoed via de zorgpolis voor minima. Belanghebbende wordt geacht gebruik te maken van deze mogelijkheid, zie ook hieronder bij 'voorliggende voorziening'.

Voorliggende voorziening

Als de eigen bijdrage als bedoeld in 4.8 van de beleidsregels voor vergoeding in aanmerking komt op grond van de aanvullende (collectieve) zorgverzekering die de belanghebbende afgesloten, dan geldt deze verzekering ook als een voorliggende toereikende en passende voorziening. De kosten komen niet voor bijzondere bijstand in aanmerking. Van belanghebbende wordt verwacht dat de verantwoordelijkheid wordt genomen om een aanvullende verzekering af te sluiten. Het college kan dit echter niet verplicht stellen.

Besparingsmotief

De eigen bijdrage voor bijzondere schoeisel zoals orthopedisch schoeisel of allergeenvrije schoenen komt voort uit een besparingsmotief. De ratio daarvan is dat degene die is aangewezen op dergelijk schoeisel in de situatie waarin dat niet het geval zou zijn geweest, gewone schoenen had moeten kopen. De hoogte van de bijzondere bijstand bestaat uit het verschil tussen de verschuldigde eigen bijdrage en het bedrag van schoenen volgens de Nibudprijzengids.

4.8 Eigen betaling

In een aantal gevallen geldt een eigen bijdrage voor kosten van medische of paramedische zorg op grond van de Zorgverzekeringswet die feitelijk een eigen betaling inhouden. Een deel van de kosten blijven namelijk voor eigen rekening en wordt doorgaans uitgedrukt in een percentage van de kosten. De eigen betaling komt niet in aanmerking voor bijzondere bijstand omdat het een impliciet oordeel betreft van de voorliggende voorziening over het niet-noodzakelijk zijn van dat deel van de kosten. Dit wordt bevestigd door de Centrale Raad van Beroep. Voorbeelden van eigen betalingen zijn aan de orde bij: een hoortoestel, een uitneembare volledige prothetische voorzieningen voor de boven- of onderkaak voor verzekerden van achttien jaar en een pruik.

§ 3. Overige kosten

4.9 Begrafenis- of crematiekosten

Eenieder wordt geacht een verzekering af te hebben gesloten voor de kosten van begrafenis of crematie. Dit kan zowel een verzekering in natura zijn (bijvoorbeeld Dela) of een levensverzekering die in contanten uitkeert.

Degene die de nalatenschap vol heeft aanvaard kan, naar rato van zijn erfdeel, in aanmerking komen voor bijzondere bijstand voor de kosten van de begrafenis of crematie.

Het college beoordeelt of:

- er verzekeringen (polissen) zijn die de kosten dekken en, of;
- er erfgenamen zijn waarmee de kosten gedeeld worden.;

Alleen de kosten van begrafenis of crematie in Nederland kunnen voor bijzondere bijstand in aanmerking komen.

Hoogte

De hoogte van de totale bijzondere bijstand voor begrafenis- of crematiekosten bedraagt maximaal € 5.000,-.

4.10 Kosten bewindvoering

Voor het verlenen van bijzondere bijstand zijn drie soorten van bewindvoering van belang:

1. Curatele
2. Beschermingswind
3. Mentorschap

Noodzaak van de kosten

De noodzaak van de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende kosten wordt bepaald aan de hand van de beschikking van de kantonrechter. De kosten voor het beheer van een persoonsgebonden budget zijn geen noodzakelijke kosten als bedoeld in artikel 35 lid 1 van de wet, omdat betrokkene ook had kunnen kiezen voor zorg/ondersteuning in natura.

Hoogte

De hoogte van de bijzondere bijstand wordt gebaseerd op de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren.

4.11 Eigen bijdragen rechtsbijstand

Gesubsidieerde rechtsbijstand moet rechtzoekenden die de kosten van rechtsbijstand in redelijkheid niet (geheel) zelf kunnen dragen in staat stellen met juridische hulp een adequate oplossing voor hun serieuze geschillen te bereiken. Gesubsidieerde rechtsbijstand is daarmee een vangnet, voor rechtzoekenden die van deze voorziening afhankelijk zijn voor de toegang tot het recht. De eigen bijdrage wordt opgelegd als aan de belanghebbende een toevoeging wordt verleend.

Lage eigen bijdrage

De eigen bijdrage wordt in principe verlaagd als de rechtzoekende alvorens een toevoeging aan te vragen gebruik maakt van de rechtshulp (bijv. Juridisch Loket) en in dat kader een diagnosedocument is opgesteld.

Hoogte

De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt in principe niet meer dan de lage eigen bijdrage die zou gelden als de belanghebbende gebruikt gemaakt zou hebben van rechtshulp zoals het Juridisch Loket.

Geen recht meer op bijzondere bijstand

De regering is voornemens de gesubsidieerde rechtsbijstand (verder) te herijken (TK 2015/16, 31 753, nr. 118). De plannen zijn om mogelijkheden te creëren tot individueel maatwerk in de Wet op de rechtsbijstand (Wrb) zoals het op nihil vaststellen van de eigen bijdrage of het treffen van een passende betalingsregeling. Dit met het streven dat de Wet op de rechtsbijstand (Wrb) gezien haar aard en doel, in het kader van de Participatiewet wordt beschouwd als een passende en toereikende voorliggende voorziening. Aanvragen voor de eigen bijdragen worden, na inwerkingtreding van deze nieuwe regels, afgewezen op grond van art. 15 van de wet.

4.12 Reiskosten

In principe behoren reiskosten tot de algemene kosten van het maatschappelijk verkeer. Er zijn echter situaties waarbij dat niet het geval is. Hieronder staan voorbeelden van situaties waarin er bijzondere omstandigheden kunnen zijn die bijstandsverlening mogelijk maakt. We gaan hier ruimhartig mee om en maatwerk is mogelijk. De voorbeelden zijn niet limitatief, ook in andere situaties is bijstandsverlening mogelijk. De reiskosten zijn verder verbonden aan Nederland, reizen in en naar het buitenland worden niet vergoed. Voor het vaststellen van de hoogte van de vergoeding is het uitgangspunt de goedkoopst mogelijke en passende manier van reizen. Dat kan zijn reizen per openbaar vervoer of per auto. De kilometervergoeding sluit aan bij de regels van de belastingdienst. De frequentie van de bezoeken en de meereizende familieleden kan individueel worden afgestemd.

Vanaf 1 januari 2020 hebben 60+ inwoners met een laag inkomen recht op gratis vervoer via het RET, deze voorziening geldt als een voorliggende voorziening.

- Reiskosten naar zieke familie- en gezinsleden
Als een gezinslid of naaste familie in een ziekenhuis of inrichting wordt verpleegd, zijn er extra kosten om het zieke familie- of gezinslid te kunnen bezoeken. Bijzondere bijstand is mogelijk als er geen voorliggende voorziening is.
- Reiskosten omgangsregeling voor kinderen
Als de ouders na echtscheiding niet in dezelfde woonplaats wonen, brengt de omgangsregeling kosten met zich mee. Deze kosten moeten in principe worden gedeeld door de ouders. De ouder met een laag inkomen die extra kosten moet maken om de kinderen te kunnen zien kan hiervoor bijzondere bijstand aanvragen.
- Reiskosten uit huis geplaatste kinderen
Als een kind niet thuis verblijft kan er bijzondere bijstand worden verstrekt voor de kosten van bezoek. Voor de bezoekfrequentie kan worden aangesloten bij de bezoekenregeling zoals bepaald door de instelling.
- Reiskosten voor bezoek van een gezinslid of naaste familie in detentie
Er is bijzondere bijstand mogelijk voor deze kosten, als het gaat om reiskosten in verband met bezoek aan gedetineerde gezinsleden. De frequentie kan individueel worden afgestemd.

- Reiskosten i.v.m. scholing schoolgaande kinderen tot 18 jaar:

Als er geen toereikende voorliggende voorziening is kan bijzondere bijstand worden verstrekt waarbij de bijstandsverlening wordt afgestemd op de mogelijkheden van het kind en het gezin.

- Reiskosten i.v.m. sociale contacten

Als familie of vrienden buiten Albrandswaard wonen kunnen er reiskosten worden gemaakt voor de sociale contacten. In principe moeten deze kosten uit het inkomen worden betaald. Op advies van een hulpverlener/wijkteam kan er bij bijvoorbeeld een sociaal isolement wel bijzondere bijstand voor de reiskosten worden verstrekt.

- Reiskosten uitvaart

Er is bijzondere bijstand mogelijk voor deze reiskosten als het gaat om een overlijden van familie in de eerste of tweede graad in de rechte lijn.

- Reiskosten voor bezoek arts of het volgen van therapie

Als er geen voorliggende voorziening is en er kosten moeten worden gemaakt voor een noodzakelijke therapie of bezoek van een arts, kunnen de kosten worden vergoed via de bijzondere bijstand. Het gaat hier om medische behandelingen die zijn erkend door het Nederlandse zorgstelsel. Alternatieve therapieën vallen hier niet onder tenzij er een medische noodzaak voor aanwezig is.

4.13 Doorbetaling vaste lasten verblijf inrichting

Verblijft belanghebbende in een inrichting en wordt de norm zak- en kleed toegekend, dan kunnen bepaalde vaste lasten voor bijzondere bijstand in aanmerking komen. Bepaalde noodzakelijke kosten kunnen namelijk niet worden betaald uit de zak- en kleedgeldnorm. Met andere woorden het gaat om onontkoombare kosten (vaste lasten). Het kan gaan om de volgende kosten:

- huur
- de inboedelverzekering
- maandtermijn voor energie (voorschot)
- het abonnement voor de kabel (televisie, radio en internet)

Beoordeling

Twee maanden ná de maand van opname in de instelling wordt de bijstandsnorm omgezet naar de zak- en kleedgeldnorm. De noodzaak van de kosten wordt afgewogen tegen de tijdelijkheid van het verblijf en de kosten van het afsluiten en heraansluiting. Ook bij gehuwden waarvan beide partners in een inrichting verblijven kan voor de genoemde kosten bijzondere bijstand worden verleend. Het college stelt het recht op bijstand in beginsel vast voor een bepaalde periode. Hierdoor kan het college beoordelen of er sprake van een wijziging van de domicilie.

§ 4. Kosten in verband met wonen

4.14 Woonkosten

Woonkosten verbonden aan een (eigen) woning tot een bedrag ter hoogte van de basishuur als bedoeld in de Wet op de huurtoeslag behoren in principe betaald te worden uit het eigen inkomen. Kosten tot dat bedrag komen niet in aanmerking voor bijzondere bijstand. Huurders kunnen aanspraak maken op huurtoeslag.

Recht en hoogte

Een woonkostentoeslag kan tijdelijk worden verstrekt als het inkomen van de belanghebbende tijdelijk en buiten zijn schuld is gedaald, waardoor de woonkosten in verhouding tot het inkomen te hoog zijn geworden. De draagkracht uit het inkomen boven de bijstandsnorm wordt volledig meegenomen.

Woonkostentoeslag voor een huurwoning.

- a) De woonkostentoeslag kan alleen worden verstrekt als de rekenhuur hoger is dan de huurtoeslaggrens of als de belanghebbende buiten zijn schuld de eerste huurtoeslag vanaf een latere datum ontvangt dan de ingangsdatum van de huur.
- b) Het college verstrekt een woonkostentoeslag voor huur hoger dan de huurtoeslaggrens voor maximaal 12 maanden.
- c) De periode van 12 maanden kan met maximaal 6 maanden worden verlengd als de belanghebbende zich heeft ingespannen om goedkopere woonruimte te vinden, maar hierin niet is geslaagd. Bij niet voldoende inspanning om goedkopere woonruimte te vinden wordt er geen verlenging gegeven. Het college onderzoekt de inspanningen vanaf toekenning ieder half jaar. In de beschikking wordt de verplichting opgenomen om goedkopere woonruimte te zoeken met concrete acties die van tevoren zijn besproken met belanghebbende.
- d) In het geval het college de woonkostentoeslag niet verlengt na 12 maanden door onvoldoende inspanningen kan bij zeer bijzondere omstandigheden de bijzondere bijstand met maximaal 6 maanden worden verlengd in de vorm van een lening als bedoeld in artikel 48 lid 2 onder b van de wet (tekortschietend besef van verantwoordelijkheid).
- e) De woonkostentoeslag wordt berekend overeenkomstig de berekening van de huurtoeslag.
- f) De woonkostentoeslag voor de huur boven de maximale huurgrens bedraagt 100%.

Woonkostentoeslag bij een woning in eigendom.

- a) Het college verstrekt een woonkostentoeslag als de belanghebbende in een eigen woning woont waarvan de woonlasten meer bedragen dan de normhuur van de huurtoeslag.
- b) Het college verstrekt een woonkostentoeslag voor maximaal 12 maanden als er sprake is van hoge woonlasten (hoger dan de huurtoeslaggrens). Het is de verantwoordelijkheid van de belanghebbende om de woonlasten aan het inkomen aan te passen binnen de 12 maanden.
- g) De periode van 12 maanden kan met maximaal 6 maanden worden verlengd als de belanghebbende zich heeft ingespannen om goedkopere woonruimte te vinden, maar hierin niet is geslaagd. Bij niet voldoende inspanning om goedkopere woonruimte te vinden wordt er geen verlenging gegeven. Het college onderzoekt de inspanningen vanaf toekenning ieder half jaar. In de beschikking wordt de verplichting opgenomen om goedkopere woonruimte te zoeken met concrete acties die van tevoren zijn besproken met belanghebbende.

- c) In het geval het college de woonkostentoeslag niet verlengt na 12 maanden door onvoldoende inspanningen kan bij zeer bijzondere omstandigheden de bijzondere bijstand met maximaal 6 maanden worden verlengd in de vorm van een lening als bedoeld in artikel 48 lid 2 onder b van de wet (tekortschietend besef van verantwoordelijkheid).
- d) De woonkostentoeslag wordt berekend overeenkomstig de berekening van de huurtoeslag.
- e) De woonkostentoeslag voor de woonkosten boven de maximale huurgrens bedraagt 100%.

4.15 Verhuiskosten divers

Het gaat om kosten die direct verband houden met de verhuizing. Voorbeelden zijn: opknapkosten, transportkosten van de inboedel en aansluitkosten van nutsvoorzieningen. Deze kosten worden aangemerkt als incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan.

Wet maatschappelijke ondersteuning 2015

De Wmo 2015 kan voor de Participatiewet gelden als een voorliggende toereikende en passende voorziening. Ondervindt de belanghebbende bijvoorbeeld beperkingen in het normale gebruik van de woning (zelfredzaamheid) waardoor de verhuizing noodzakelijk is, dan wordt de Wmo 2015 als toereikende en passende voorliggende voorziening worden aangemerkt.

Renovatie

Ook kan de Regeling minimumbijdrage verhuis- en inrichtingskosten bij renovatie gelden als voorliggende voorziening. Op grond van deze regeling kan een tegemoetkoming worden verkregen.

Werkgever

Kan belanghebbende krachtens de CAO of een individuele arbeidsovereenkomst aanspraak maken op een tegemoetkoming in verhuiskosten door de werkgever, dan geldt dat als voorliggende voorziening.

4.16 Eerste maand huur en administratiekosten

Het gaat om de kosten van de eerste maand huur en de (volledige) kosten in verband met het aangaan van de huurovereenkomst (administratie-, aktekosten of waarborgsom). Deze kosten worden aangemerkt als incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Dat betekent dat het voorzienbare kosten zijn waarvoor de reserveringsplicht geldt. Een uitzondering kan gelden voor bijvoorbeeld zogeheten vergunninghouders. De Wet op de huurtoeslag kan niet in alle gevallen als voorliggende voorziening worden aangemerkt omdat de huurtoeslag wordt verleend met ingang van de eerste van de maand.

Vorm

De bijzondere bijstand voor de waarborgsom wordt altijd in de vorm van een lening verstrekt.

4.17 Duurzame gebruiksgoederen

Omschrijving kosten

De kosten van noodzakelijke duurzame gebruiksgoederen en overige inrichtingskosten. Voorbeelden hiervan zijn: wasmachine, koelkast, huisraad en vloerbedekking.

Reserveringsplicht

De kosten van duurzame gebruiksgoederen behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Deze kunnen worden voldaan uit een inkomen ter hoogte van de toepasselijke bijstandsnorm door middel van reservering. Voor de hoogte en de vorm wordt verwezen naar 3.5 van deze beleidsregels.

Vaststellen hoogte bijzondere bijstand

In 3.5 van deze beleidsregels staan de richtprijzen voor een (volledige) inrichting (noodzakelijke duurzame gebruiksgoederen). Het is aan belanghebbende een overzicht aan het college te verstrekken van die duurzame gebruiksgoederen inclusief de kosten daarvan.

Controle besteding

Het college is zonder meer bevoegd om de besteding van de bijzondere bijstand volledig te controleren. Dat brengt zowel voor het college als ook de belanghebbende een enorme administratieve belasting met zich mee. Daaronder valt dan ook de terugvordering van de bijzondere bijstand als die niet (volledig) is besteed voor het doel waarvoor deze is verstrekt. Het gevolg daarvan is ook dat de belanghebbende gelijk wordt geconfronteerd met (een aflossing op) een schuld. Dat is niet wenselijk. Sommigen doelgroepen (bijv. vergunningshouders) kunnen, ter voorkoming hiervan, gebruik maken van een zogeheten buddy met wie samen een overzicht wordt opgesteld aan de hand van objectieveerbare en verifieerbare richtprijzen. Denk bijvoorbeeld aan het lokale winkelaanbod, advertenties in de krant of Marktplaats. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt daarop vastgesteld, rekening houdend met de toepasselijke richtprijzen. Het overzicht is onderdeel van de toekenningsbeschikking.

Betaling bijzondere bijstand

De toegekende bijzondere bijstand wordt in beginsel aan belanghebbende betaald, tenzij het college is gemachtigd om de bijzondere bijstand rechtstreeks aan de leverancier te betalen of deze beleidsregels anders bepalen. Is het college van oordeel dat belanghebbende niet in staat is tot verantwoorde besteding van de bijstand, dan kan het die bijstand in natura verlenen onder toepassing van artikel 57 van de wet.

4.18 Uitvoeringsregels gratis openbaar vervoer RET voor 60+ met een laag inkomen

Met het aanbieden van gratis RET openbaar vervoer (ov) willen we de ouderen, met een inkomen tot 120% van de bijstandsnorm, de mogelijkheid bieden om mobiel te zijn. Hiermee wordt het voor hen mogelijk om voorzieningen te bereiken die buiten de gemeente liggen, zoals medische zorg, maar ook om familie en vrienden in de regio te kunnen bezoeken of gewoon ter ontspanning.

1. Rechthebbenden gratis ov

Vanaf 1 januari 2020 is er recht op gratis ov als de aanvrager:

- a.** Inwoner is van de gemeente Albrandswaard; en
- b.** 60 jaar of ouder is; en

- c. het totale gezinsinkomen niet hoger is dan 120% van de voor aanvrager geldende norm ingevolge de Participatiewet (zonder toepassing kostendelersnorm). Er wordt niet gekeken naar vermogen.

2. Gebruik van gratis ov

Het gratis ov wordt verzorgd door de RET, en kan worden gebruikt binnen het gehele vervoersgebied van de RET. Er kan uitsluitend gebruik worden gemaakt van vervoer van de RET zelf. Dus bus, tram en metro zijn vrij beschikbaar. Men kan echter niet met de trein of ferry reizen of met vervoer van andere vervoersbedrijven. De rechthebbende kan alleen gratis reizen met het vervoersaanbod van RET op de door RET vastgestelde tijdstippen (op werkdagen vanaf 9.00 uur 's morgens, in het weekeinde en op feestdagen de gehele dag).

3. Overige regels en procedures gratis ov

- a. De aanvrager dient voor het indienen van een aanvraag te beschikken over een persoonlijke ov- chipkaart en dient dit zelf te regelen. Voor de kosten van de aanschaf van een persoonlijke ov- chipkaart wordt geen vergoeding verstrekt. (AOW-gerechtigden hebben dit vaak al omdat ze dan met korting kunnen reizen).
- b. De aanvrager doet een aanvraag op het door de gemeente beschikbaar gestelde formulier. Partners dienen allebei een aanvraag in.
- c. Voor aanvragers die gehuwd of samenwonend zijn is het gratis ov beschikbaar voor de partner die voldoet aan de voorwaarden. Voldoet 1 van de partners niet dan is er geen recht op deze regeling.
- d. Bij toekenning ontvangt de aanvrager een toekenningsbeschikking en een afhaalbewijs. Met dit **afhaalbewijs** kan de aanvrager het gratis ov activeren op de persoonlijke ov-chipkaart op de daartoe aangewezen locaties (servicepunten). Het vervoer naar deze locatie is voor eigen rekening.

Let op; soms gaan aanvragers met allerlei papieren en documenten naar RET, dat is niet de bedoeling, alleen het afhaalbewijs is geldig, informeer de aanvrager hierover!

- e. **Op het afhaalbewijs moet het nummer van de ov chipkaart worden vermeld.**
- f. Aanvragen kunnen vanaf 2 maanden voor het recht op gratis ov worden aangevraagd mits het recht op deze voorziening qua inkomen kan worden aangetoond.
- g. De toekenning is vanaf de AOW-leeftijd onbeperkt geldig, als de ov-chipkaart vernieuwd moet worden kan dit digitaal worden gedaan en is er geen nieuwe aanvraag gratis ov nodig. Let op; Als aanvragers dit digitaal fout doen moet er wel een nieuwe aanvraag worden ingediend! Dan staat er geen gratis ov product meer op de pas.
- h. Bij aanvragers in de leeftijd van 60 jaar tot de AOW-leeftijd controleren we eenmaal tussendoor op het recht en eventuele wijzigingen die gevolgen hebben voor het recht op deze regeling. Bij ongewijzigde omstandigheden loopt het gratis ov gewoon door. Klant krijgt hierover een bericht.
- i. Bij een te hoog inkomen wordt het gratis vervoer stopgezet op de wijze zoals hieronder is beschreven. Klant krijgt een beëindigingsbeschikking.
- j. Bij geen medewerking aan het tussentijds onderzoek wordt het gratis ov stopgezet.
- k. Bij de beoordeling van de aanvraag wordt er niet gekeken naar andere vervoersmogelijkheden via Wmo of andere regelingen, er is geen rangorde. Een

combinatie van regelingen is mogelijk.

- l.** Aanvrager is zelf verantwoordelijk voor het doorgeven van wijzigingen in inkomen, woonplaats etc.
- m.** Bij het onterecht ontvangen van gratis ov is geen terugvordering mogelijk, het gratis ov kan alleen worden stopgezet vanaf het moment van constatering.
- n.** Blokkeren van het product gratis ov kan via de mail naar Ellen van Velzen EvanVelzen@ret.nl of fjawoudenberg@ret.nl. Verwerking duurt ongeveer 2 weken. Het **kaartnummer en de beëindigingsdatum** moeten dan worden vermeld in de mail.

Hoofdstuk 5 Draagkrachtregels

5.1 Algemene beleidsuitgangspunten

5.1.1 *Bekostigd uit een inkomen ter hoogte van de toepasselijke bijstandsnorm*

Het college heeft een beperkte beoordelingsvrijheid om te beoordelen dat de kosten kunnen worden bekostigd uit een inkomen ter hoogte van de toepasselijke bijstandsnorm. Dit wordt beoordeeld aan de hand van de individuele omstandigheden. Denk bijvoorbeeld bij reiskosten aan de frequentie van het gewenste bezoek (eens per maand), de duur van de detentie, bij detentie in het buitenland en het oordeel over de vraag of belanghebbende verplichte aflossingen heeft of er beslag ligt op het inkomen.

5.1.2 *Geen kostendelersnorm*

Bij het vaststellen van de draagkracht (inkomen en vermogen) is de kostendelersnorm als bedoeld in artikel 22a van de wet niet van toepassing.

5.1.3 *Individuele toeslagen*

De Individuele Inkomenstoelage en Studietoelage worden niet in aanmerking genomen bij de draagkracht.

5.1.4 *Draagkrachtperiode*

De periode waarover de draagkracht wordt vastgesteld wordt de draagkrachtperiode genoemd. Deze periode wordt in beginsel vastgesteld voor twaalf maanden. De draagkrachtperiode begint op de eerste dag van de maand waarop de kosten betrekking hebben. Dit betekent dat over de draagkrachtperiode moet worden berekend hoe groot de ruimte in het inkomen en/of het vermogen is. De hoogte van de draagkracht wordt in mindering gebracht op de kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt toegekend.

Kortere periode

Afhankelijk van de kostensoort of situatie kan het college de draagkrachtperiode ook voor minder dan twaalf maanden vaststellen.

5.1.5 *Wijziging draagkracht*

Het inkomen en/of het vermogen kunnen wijzigen tijdens de draagkrachtperiode. Denk aan de beëindiging van een studie of het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. Het kan ook zijn

dat zich een wijziging voordoet in de gezinsomstandigheden, zoals een huwelijk, echtscheiding of overlijden. Het college stelt in voorkomende gevallen de draagkracht voor het resterende deel van de draagkrachtperiode opnieuw vast. Wanneer bij de vaststelling van de draagkracht(periode) een inkomenswijziging kan worden voorzien, wordt deze zoveel mogelijk meegenomen. Het ligt voor de hand dat het college de draagkrachtperiode voor een kortere periode dan twaalf maanden vaststelt.

5.1.6 Drempelbedrag artikel 35 lid 2 van de wet

Het college kan gebruik maken van het drempelbedrag als bedoeld in artikel 35 lid 2 van de wet tot een maximum van 134 euro per 12 maanden. De gemeente maakt hier geen gebruik van.

5.2 Regels rondom inkomen

Behoudens de genoemde afwijkingen in deze beleidsregels zijn de volgende bepaling van toepassing;

Het netto-inkomen inclusief vakantietoeslag tot 120% van de toepasselijke bijstandsnorm voor alleenstaande, alleenstaande ouders en gehuwden geldt als draagkrachtloos inkomen. Het meerdere van het inkomen wordt volledig als draagkracht in aanmerking gekomen.

5.2.1 Verhoging kindgebonden budget

De verhoging van het kindgebonden budget voor alleenstaande ouders, de zogeheten alo-kop wordt niet in aanmerking genomen.

5.2.2 Beschikken en redelijkerwijs beschikken

Voor de draagkracht moet het college uitgaan van het beschikken of redelijkerwijs kunnen beschikken over inkomen (of vermogen). Personen die zich in een WSNP-traject bevinden kunnen, volgens vaste rechtspraak, niet beschikken over hun inkomen. Voor belanghebbenden die zich in het minnelijke traject bevinden op grond van de Wet gemeentelijke schuldhelpverlening ligt dat anders. Zij kunnen redelijkerwijs beschikken over hun inkomen boven het Vrij Te Laten Bedrag (VTLB). Dat betekent echter wel dat het schuldhelpverlening traject zal worden stopgezet, met alle gevolgen van dien. Het college stelt zich in principe op het standpunt dat deze belanghebbenden, zolang wordt voldaan aan de voorwaarden van het schuldhelpverleningstraject, redelijkerwijs niet over hun inkomen kunnen beschikken.

5.3 Regels rondom vermogen

Het vermogen tot de toepasselijke vermogensgrenzen als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de wet wordt niet in aanmerking genomen voor de draagkracht. Het meerdere wordt volledig als draagkracht in aanmerking gekomen. Voor de bijzondere bijstand blijft het vermogen van de door belanghebbende bewoonde eigen woning buiten beschouwing.

5.4 Buitengewone uitgaven

Uit de berekening op basis van het inkomen kan blijken dat de draagkracht hoger is dan de kosten waarvoor bijzondere bijstand is aangevraagd. De aanvraag wordt dan in principe afgewezen. Het college kan in zulke gevallen rekening houden met buitengewone uitgaven van de belanghebbende. Deze uitgaven worden in mindering gebracht op de berekende draagkracht. Als buitengewone uitgaven worden in ieder geval aangemerkt:

- de gemiste huurtoeslag of zorgtoeslag op basis van de hoogte van het inkomen;
- de te betalen eigen bijdrage in de kosten van formele kinderopvang in verband met werk;
- de te betalen alimentatie, tenzij de belanghebbende een succesvol verzoek om vermindering van de alimentatie kan indienen.

Hoofdstuk 6 Overige bepalingen

6.1 Situaties met een niet-rechthebbende partner

Bijstandsgerechtigden met een niet-rechthebbende partner hebben op grond van artikel 24 van de wet recht op 50% van de voor hen geldende gehuwdennorm. Daarbij heeft de wetgever geen verschil willen maken naar de reden van het niet-rechthebbend zijn. In veel gevallen zal dit niet tot problemen leiden. Denk bijvoorbeeld aan de belanghebbende met een niet-rechthebbende partner die een studie volgt waarvoor een tegemoetkoming op grond van de WSF-2000 wordt verkregen. Er zijn echter situaties waarin dat wel tot problemen kan leiden. Het gaat om twee groepen. De eerste groep betreft belanghebbenden met kinderen die voor de Belastingdienst geen alleenstaande ouder zijn en daarom geen verhoging krijgen van het kindgebonden budget: de zogeheten alo-kop. Zij missen een bedrag van € 3.066,- per jaar (bedrag 2016).

De tweede groep zijn belanghebbenden zonder kinderen. Zij missen het verschil tussen de hier bedoelde 50% norm en de bijstandsnorm die geldt voor een (echte) alleenstaande. Het gaat om belanghebbenden met een niet-rechthebbende partner omdat deze partner:

- niet gelijkgesteld wordt met een Nederlander (de illegale vreemdeling); of
- in detentie verblijft.

6.1.1 Algemene kosten van het bestaan

Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de situaties bedoeld in het onderdeel 6.1 van deze beleidsregels. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt niet meer dan de hoogte van de zogeheten alo-kop (met ten laste komen kinderen) of het verschil tussen de hier bedoelde 50% norm en de bijstandsnorm die geldt voor een (echte) alleenstaande.

Nadere verplichtingen; Het college kan aan de bijzondere bijstand die onder toepassing van art. 16 van de wet wordt verleend nadere verplichtingen verbinden dat de belanghebbende tegen afwijzing of herziening van de Awir-toeslagen in bezwaar gaat. Het gaat dan om het aanvechten van het standpunt van de Belastingdienst-Toeslagen dat toekenning van deze toeslagen een onaanvaardbare doorkruising is van het zogeheten koppelingsbeginsel.

6.2 Vrijstellingen bij inkomens- en vermogenstoets

6.2.1 Vrijstelling Participatiewet

De inkomens- en vermogensbestanddelen uit artikel 31 lid 2 Participatiewet worden voor de bijzondere bijstand niet tot de middelen van de belanghebbende gerekend.

6.2.2 Vrijstelling voor gedupeerden van de toeslagenaffaire

Alleen de eenmalige hardheidstegemoetkoming die gedupeerden van de toeslagenaffaire hebben ontvangen op grond van artikel 49 Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt

niet gerekend tot het inkomen en vermogen van de aanvrager bij de uitvoering van de bijzondere bijstand (inclusief de Individuele Inkomenstoeslag en Studietoelage) in het jaar waarin deze tegemoetkoming is ontvangen. De vrijstelling voor vermogen geldt ook voor de jaren 2022 tot en met 2025 voor zover de “hardheidstegemoetkoming voor de toeslagenaffaire” nog niet is besteed door de gedupeerde c.q. aanvrager van de bijzondere bijstand. Het aankopen van beleggingsproducten en crypto’s wordt ook als een besteding aangemerkt. Alle inkomsten verkregen uit deze “hardheidstegemoetkoming voor de toeslagenaffaire” worden wel beschouwd als middelen bij de uitvoering van de bijzondere bijstand.

Hoofdstuk 7 Slotbepalingen

7.1 Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als **Beleidsregels Bijzondere Bijstand Albrandswaard 2025**

7.2 Inwerkingtreding en intrekking

1. Deze Beleidsregels Bijzondere Bijstand Albrandswaard 2025 treden in werking de dag na publicatie.
2. De Beleidsregels Bijzondere Bijstand Albrandswaard 2021 worden ingetrokken.

Aldus besloten door het college van Burgemeester en wethouders d.d. 2 september 2025,

de secretaris,

de burgemeester,

mr. drs. F.P. van der Linden

drs. C. Pille

Toelichting bij Artikel 6.2.2 Vrijstelling voor gedupeerden toeslagenaffaire

Dit artikel geldt alleen voor de gedupeerden van de toeslagenaffaire die een tegemoetkoming van maximaal

30.000 euro hebben ontvangen van de Belastingdienst. Deze hardheidstegemoetkoming valt niet onder het begrip “inkomen” en “vermogen” bij de uitvoering van de bijzondere bijstand. Zolang dit bedrag, of het restant daarvan, op een rekening courant of spaarrekening staat, telt het niet mee als “vermogen”. Het deel van deze tegemoetkoming dat niet is uitgegeven, wordt ook in de jaren tot en met 2025 niet tot het vermogen gerekend.

Eventuele inkomsten die uit deze tegemoetkoming worden ontvangen, vallen wel onder het begrip “inkomen” en “vermogen” bij de uitvoering van de bijzondere bijstand, Individuele Inkomenstoeslag en Studietoeslag.

De hardheidstegemoetkoming van circa 30.000 euro wordt door de Belastingdienst uitgekeerd op grond van artikelen 49 lid 1; 49a; 49b en 49c Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Door de vrijstelling past de gemeente artikel 7 lid 1 sub p uit de regeling Participatiewet, IOAW, IOAZ op dezelfde manier toe bij de uitvoering van de bijzondere bijstand, Individuele Inkomenstoeslag en Studietoeslag.

Eventuele andere tegemoetkomingen of correctiebetalingen een gedupeerde heeft ontvangen van de Belastingdienst worden wel aangemerkt als inkomens- en vermogensbestanddelen.

Beleidsregels Schuldhulpverlening gemeente Albrandswaard 2026

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Albrandswaard;
gelet op de artikel 3 van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening, artikel 4:81 van de Algemene
wet bestuursrecht en het Beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-2030,

besluit:

vast te stellen, de navolgende Beleidsregels schuldhulpverlening gemeente Albrandswaard 2026.

Artikel 1 Begripsbepalingen

1. De begripsbepalingen in de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening en de daarop berustende regelingen zijn van toepassing op de begrippen die in deze regeling worden gebruikt.
2. In deze regeling wordt verstaan onder:
 - a) Awb: Algemene wet bestuursrecht;
 - b) De Wet: Wet gemeentelijke schuldhulpverlening (Wgs);
 - c) Wsnp: Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen;
 - d) Besluit: besluit in het kader van schuldhulpverlening op basis van een beschikking, als bedoeld in artikel 4a van de Wet;
 - e) College: het college van Burgemeester en Wethouders van Albrandswaard;
 - f) Inwoner: persoon die in de Basisregistratie Personen (BRP) in de gemeente Albrandswaard is ingeschreven;
 - g) Verzoeker: inwoner die zich tot het college heeft gewend voor schuldhulpverlening;
 - h) Cliënt: inwoner aan wie op grond van de Wet schuldhulpverlening wordt gegeven;
 - i) Zelfstandig ondernemer: inwoner die eigenaar is van een eenmanszaak of vennootschap onder firma; zijnde natuurlijke personen die voor eventuele (zakelijke) schulden privé aansprakelijk zijn.
 - j) NVVK: Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet, de branchevereniging voor schuldhulpverlening;
 - k) Schuldhulpverlening: als bedoeld in artikel 1 van de Wet;
 - l) Vroegsignalering: het in beeld krijgen van inwoners met betalingsachterstanden, op basis van ontvangen signalen van schuldeisers, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel b van de Wet, en hen vervolgens een aanbod doen tot een eerste gesprek, als bedoeld in artikel 4, eerste lid van de Wet;
 - m) Aanvraag: verzoek om – of het accepteren van – een aanbod voor schuldhulpverlening als bedoeld in artikel 4, eerste lid van de Wet;
 - n) Plan van aanpak: plan van aanpak voor de schuldhulpverlening dat zich specifiek richt op cliënt, als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de Wet;
 - o) Nieuwe schuld: een betalingsverplichting of betalingsachterstand die is ontstaan na de toelatingsbeschikking en die betrekking heeft op de periode na toelating tot schuldhulpverlening;
 - p) Problematische schuldensituatie: situatie waarin te voorzien is dat cliënt de schulden niet zelfstandig en ook niet binnen een termijn van 36 maanden, volledig kan afbetalen, conform de geldende gedragscode van NVVK;
 - q) Uitvoerder: de gecontracteerde organisatie, die in opdracht van de gemeente Albrandswaard, conform de beleidsvrijheid die artikel 3a van de Wet toestaat, een deel van de activiteiten van schuldhulpverlening uitvoert.

Artikel 2 Doelgroep

Alle inwoners die zich bij de gemeente melden voor schuldhulpverlening of die in het kader van vroegsignalering, door de gemeente of in opdracht van de gemeente, zijn benaderd met een hulpaanbod. Zelfstandige ondernemers, zijnde natuurlijke personen die voor eventuele (zakelijke) schulden privé aansprakelijk zijn, behoren ook tot de doelgroep.

Artikel 3 Aanbod vroegsignalering

1. Een aanbod tot schuldhulpverlening kan zowel mondeling als schriftelijk tot stand komen. Het college beoordeelt, op basis van bestaand beleid, de wijze waarop het ontvangen vroegsignaal wordt opgevolgd en welke ondersteuningsaanbod aan de doelgroep wordt geboden.

Artikel 4 Aanbod schuldhulpverlening

1. De aanvraag voor schuldhulpverlening is vormvrij. De aanvraag door verzoeker kan zowel schriftelijk als mondeling worden gedaan. Het college besluit vervolgens over de aanvraag van verzoeker.
2. In geval van toelating tot schuldhulpverlening, doet het college de cliënt een aanbod voor schuldhulpverlening, voor zover dit naar het oordeel van het college noodzakelijk is.
3. Tot het aanbod schuldhulpverlening behoren onder andere de volgende producten en diensten: Adviesgesprekken, betalingsregeling, herfinanciering, saneringskrediet, schuldbemiddeling of schuldregeling zonder afloscapaciteit en nazorg, eventueel aangevuld met één of meer begeleidingsproducten, zoals financiële begeleiding of budgetbeheer.
4. Het ondersteuningsaanbod dat het college aan cliënt aanbiedt, is maatwerk en is van meerdere factoren afhankelijk. Bij de afweging welke ondersteuningsaanbod het meest geschikt is voor de cliënt, weegt het college onder andere de volgende factoren mee:
 - a) of er sprake is van een crisissituatie;
 - b) of er sprake is van (problematische) schuldensituatie dan wel risico op het ontstaan van schulden die met schuldhulpverlening voorkomen kunnen worden;
 - c) of cliënt tot een specifieke doelgroep behoort, zoals jongeren of zelfstandige ondernemers;
 - d) of er sprake is van problematiek op andere leefgebieden;
 - e) wat de psychosociale situatie van de cliënt is;
 - f) wat de houding en het gedrag van de cliënt (motivatie) zijn;
 - g) het perspectief op het bereiken van financiële zelfredzaamheid bij de cliënt.
5. Het aanbod wordt vastgelegd in een (voorlopig) plan van aanpak dat onderdeel uitmaakt van de toekenningsbeschikking die het college naar de cliënt verstuurt.
6. De schuldhulpverlening wordt uitgevoerd door de gemeente en/of uitvoerder, conform de geldende gedragscode van de NVVK en in aansluiting op de landelijk vastgestelde [elementen van de basisdienstverlening](#).

Artikel 5 Wacht- en doorlooptijden

1. Indien een inwoner die behoort tot de doelgroep van deze beleidsregel zich tot het college wendt voor schuldhulpverlening, vindt als bedoeld in artikel 4 lid 1 van de Wet, binnen 4 weken het eerste gesprek plaats waarin de hulpvraag wordt vastgesteld.
2. Indien sprake is van een bedreigende situatie, vindt als bedoeld in artikel 4 lid 2 van de Wet, binnen 3 werkdagen het eerste gesprek plaats waarin de hulpvraag wordt vastgesteld.
3. Conform de Verordening Beslistermijn Schuldhulpverlening gemeente Albrandswaard 2021 verstuurt het college binnen 8 weken, na de dag van het eerste gesprek, een beschikking naar de verzoeker.

Artikel 6 Verplichtingen voor cliënt

1. De inlichtingenplicht, als bedoeld in artikel 6 van de Wet en de medewerkingsplicht, als bedoeld in artikel 7 van de Wet zijn van toepassing vanaf de aanvraag tot de beëindiging van de schuldhulpverlening.
2. De inlichtingenplicht houdt in ieder geval in het aanleveren van noodzakelijke bewijsstukken voor de schuldhulpverlening en/of het melden van wijzigingen in de financiële situatie, woonsituatie of gezinssituatie.
3. De medewerkingsplicht houdt in dat cliënt medewerking verleent die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van schuldhulpverlening. Hieronder wordt onder andere verstaan:
 - a) het nakomen van gemaakte afspraken in het kader van schuldhulpverlening, waaronder de bepalingen van de schuldregelingsovereenkomst en het Plan van aanpak;
 - b) het aanvaarden van en actief deelnemen aan de ingezette producten of diensten, die voortvloeien uit het Plan van aanpak of die gedurende het schuldhulpverleningstraject naar het oordeel van het college benodigd zijn om schulden te voorkomen, op te lossen en/of financiële zelfredzaamheid te vergroten;
 - c) geen nieuwe schulden aangaan na toelating tot schuldhulpverlening die het nakomen van aflossingsverplichtingen aan bestaande schuldeisers in de weg staan;
 - d) zoveel mogelijk afloscapaciteit creëren door het verruimen van inkomen, inzetten van beschikbaar vermogen en minimaliseren van uitgaven, en deze afloscapaciteit gebruiken ter afbetaling van de schulden;
 - e) Het verwerven van inkomsten naar de volledige arbeidscapaciteit, het aanvaarden van passende arbeid of het proberen te verkrijgen van passende arbeid in de mate die redelijkerwijs van cliënt gevraagd kan worden;
 - f) De cliënt betaalt alle lopende rekeningen (huur, energievoorschot, zorgverzekering, etc.) op tijd;
 - g) De cliënt meldt alle schulden en eventueel vergeten schulden zo spoedig mogelijk bij het college;
1. De cliënt blijft ook gedurende het schuldhulpverleningstraject zelf verantwoordelijk voor zijn financiële situatie.

Artikel 7 Weigering

1. Het college kan, op basis van artikel 3, lid 2 en 3 van de Wet en op basis van overige bepalingen in deze beleidsregels, besluiten tot het weigeren van schuldhulpverlening indien:
 - a. Verzoeker niet tot de doelgroep behoort, zoals genoemd in artikel 2 van deze beleidsregels;
 - b. Verzoeker, vanwege in de persoon gelegen factoren, niet in staat is een schuldhulpverleningstraject te volgen;
 - c. Uit houding en gedragingen van verzoeker ondubbelzinnig blijkt dat cliënt zijn beschikbare middelen niet wil gebruiken ter delging van zijn schulden, dan wel anderszins niet wil meewerken aan zijn schuldhulpverleningstraject;
 - d. Verzoeker fraude heeft gepleegd die financiële benadeling van een bestuursorgaan tot gevolg heeft én de verzoeker in verband daarmee onherroepelijk strafrechtelijk is veroordeeld of een onherroepelijke bestuurlijke sanctie, die beoogt leed toe te voegen, is opgelegd. In de beoordeling wordt rekening gehouden met de mate van opzet, de ontstaansdatum van de schuld, boete of maatregel en de mate van verwijtbaarheid en persoonlijke omstandigheden van cliënt.
 - e. Indien minder dan 3 jaar, voorafgaand aan de dag waarop een verzoek tot schuldhulpverlening is ingediend, door de inwoner een minnelijk (Msnp) of wettelijk (Wsnp) schuldhulpverleningstraject succesvol is doorlopen.
 - f. Indien minder dan 3 jaar, voorafgaand aan de dag waarop het verzoek door tot schuldhulpverlening is ingediend, een traject schuldregeling (minnelijk en/of wettelijk) vroegtijdig door toedoen van de inwoner is beëindigd.
2. Het college kan, na weigering, in bepaalde situatie alsnog toegang tot schuldhulpverlening verlenen, bijvoorbeeld in situatie waarbij cliënt belemmeringen zoals genoemd in 1b en 1c heeft kunnen wegnemen. Dit is altijd ter beoordeling aan het college.
3. Weigering van toegang tot schuldhulpverlening gaat altijd gepaard met een beschikking, als bedoeld in artikel 4a van de Wet.

Artikel 8 Beëindiging

1. Een schuldhulpverleningstraject eindigt van rechtswege in geval van overlijden van cliënt.
2. Het college besluit tot beëindiging van een schuldhulpverleningstraject:
 - a. bij het succesvol afronden van een schuldhulpverleningstraject;
 - b. indien cliënt zelf verzoekt om beëindiging van een schuldhulpverleningstraject.
3. Het college kan besluiten tot beëindiging van een schuldhulpverleningstraject:
 - a. Indien cliënt de voor de voortzetting van zijn schuldhulpverleningstraject van belang zijnde gegevens of gevraagde bewijsstukken niet (tijdig) of onvolledig heeft verstrekt en dit de cliënt te verwijten valt;
 - b. Indien cliënt niet voldoet aan het schuldhulpverleningstraject verbonden voorwaarden of verplichtingen, zoals genoemd in artikel 6 van deze beleidsregels;
 - c. Indien cliënt na aanvang van het schuldhulpverleningstraject nieuwe schulden heeft gemaakt, zonder vooraf toestemming te hebben gevraagd en verkregen;
 - d. Indien cliënt anderszins onvoldoende medewerking verleent aan het schuldhulpverleningstraject;
 - e. Indien tijdens het schuldhulpverleningstraject blijkt dat cliënt niet langer tot de doelgroep behoort dan wel aan het licht komt dat één van de weigeringsgronden zoals artikel 7 alsnog van toepassing zijn op cliënt.
 - f. verzoeker verhuist naar een andere gemeente, tenzij er sprake is van een lopende schuldregelingstraject;
 - g. de geboden schuldhulpverlening, gelet op de persoonlijke omstandigheden van verzoeker, niet (langer) passend of noodzakelijk is.
4. Het college stelt cliënt, alvorens tot beëindiging als bedoeld in het vorige lid te besluiten, in de gelegenheid om binnen een redelijke termijn te reageren om het verzuim te herstellen dan wel te reageren op hetgeen is geconstateerd.

Artikel 9 Hardheidsclausule en onvoorziene omstandigheden

1. Het college kan op basis van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht, gelet op alle omstandigheden, gemotiveerd afwijken van de bepalingen in deze beleidsregels ten gunste van de cliënt, indien onverkorte toepassing daarvan leidt tot onredelijke of disproportionele gevolgen of als zeer dringende redenen daartoe noodzaken.
2. In gevallen waarin deze beleidsregels niet voorzien, beslist het college via bestuurlijke besluitvorming.

Artikel 10 Klachtenprocedure

1. Op klachten is de klachtenprocedure van de gemeente van toepassing.
2. Klachten worden afgehandeld door de gemeente in samenspraak met de uitvoerder.
3. In afwijking van het vorige lid kan een klacht geen betrekking hebben op:
 - a) een besluit van het college waartegen aanvrager of belanghebbende een bestuursrechtelijk bezwaarschrift kan of had kunnen indienen bij het college; of
 - b) een aansluitend besluit van het college op een bezwaarschrift; of
 - c) een aansluitend besluit van de bestuursrechter in beroep of hoger beroep.

Artikel 11 Inwerkingtreding en intrekking

1. Deze beleidsregels treden in werking de dag na publicatie.
2. De 'Beleidsregels schuldhulpverlening gemeente Albrandswaard 2023 worden ingetrokken.

Artikel 12 Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als 'Beleidsregels Schuldhulpverlening gemeente Albrandswaard 2026'.

Aldus besloten door het college van Burgemeester en wethouders d.d. 2 september 2025,

de secretaris, de burgemeester,

mr. drs. F.P. van der Linden drs. C. Pille

TOELICHTING

Artikel 1 Begripsbepalingen

Dit artikel is grotendeels gebaseerd op artikel 1 van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening. Begrippen die in onderhavige regeling worden gebruikt hebben dezelfde betekenis als in de wet. Daarom worden bepaalde begrippen niet opnieuw gedefinieerd. Waar bepaalde begrippen wel nadere definiëring behoeven zijn deze opgenomen in dit artikel.

Lid 2 onder o: nieuwe schulden. Niet alle schulden die tijdens een traject voor het eerst binnenkomen zijn aan te merken als nieuwe schulden. Een schuldhulpverleningstraject mag daarom niet zonder meer worden beëindigd. Er dient altijd een belangafweging te worden gemaakt. Hierbij moet in de belangenafweging naast een beoordeling van de gevolgen voor de schuldeisers en de mate van verwijtbaarheid van belanghebbende eveneens worden nagegaan of de beëindiging tot disproportionele onredelijkheid of onbillijkheid zal leiden.

Schulden bij de Belastingdienst worden niet als nieuwe schuld aangemerkt als ze zijn ontstaan door terugvordering van toeslagen die voor de aanvang van het traject schuldregeling zijn verstrekt, en de reden van de terugvordering niet is gelegen in het handelen of nalaten van de belanghebbende na de start van het traject. Ook een eindafrekening van de energiemaatschappij of waterbedrijf wordt normaliter niet aangemerkt als een nieuwe schuld omdat hiervoor geldt dat het voor een afnemer van energie of water op voorhand niet altijd duidelijk is of hij moet bijbetalen of geld terugkrijgt.

Artikel 2 Doelgroep

Een voorwaarde is dat de inwoner bij een gemeente staat ingeschreven in de Basisregistratie persoonsgegevens. Dit volgt uit artikel 1 Wgs. Ook moet sprake zijn van een rechtmatig verblijf in Nederland. Dit volgt uit artikel 3 lid 4 Wgs. Schuldhulpverlening is toegankelijk voor natuurlijke personen waaronder zelfstandige ondernemers. Schuldhulpverlening aan zelfstandige ondernemers vereist een bepaalde expertise omdat de afwikkeling van dergelijke schuldendossiers complex van aard zijn vanwege de verwevenheid in de privé situatie en de zakelijke kant. De specialistische schuldhulpverlening dient daarnaast te beoordelen of de onderneming levensvatbaar is en afhankelijk daarvan wordt passende ondersteuning geboden. Grofweg zijn er twee oplossingsrichtingen:

- Besluit bijstandsverlening zelfstandigen (Bbz) in geval van levensvatbaarheid van de onderneming;
- Schuldhulpverlening of beëindigen van de onderneming indien deze niet meer levensvatbaar is.

De hulp aan zelfstandige ondernemers wordt, indien nodig, in opdracht van de gemeenten door een externe uitvoerder geboden. Ondernemers met zakelijke schulden voortvloeiend uit Bv's, Holdings of andere rechtsvormen waar geen privé aansprakelijkheid voor geldt komen niet in aanmerking voor schuldhulpverlening.

Artikel 3 vroegsignalering

Het college ontvangt van de vier vaste laten partners (verhuurder, zorgverzekeraar, water- en energieleveranciers) signalen van betalingsachterstanden van onze inwoners. Dit kunnen enkelvoudige of meervoudige (gecombineerde) signalen zijn. Een enkelvoudige melding betreft één signaal van één signaalpartner. Een meervoudig signaal kan twee maanden achterstand betreffen bij één signaalpartner, of één maand betalingsachterstand bij meerdere signaalpartners.

We prioriteren de meldingen conform bestaand beleid en afhankelijk van de prioritering nemen we contact op met de inwoner via brief, e-mail, telefoon of huisbezoek. Het staat de inwoner vrij om in te gaan op ons aanbod. Een aanbod tot schuldhulpverlening kan mondeling of schriftelijk tot stand komen.

Artikel 4 Aanbod schuldhulpverlening

Het aanbod voor de schuldhulpverlening is erop gericht de cliënt een duurzame oplossing te bieden en de cliënt financieel fit te maken. Onderdeel daarvan is dat een oplossing wordt geboden voor de schulden. In lid 3 worden voorbeelden genoemd van producten en diensten die ingezet kunnen worden naar gelang de situatie van de client en ter beoordeling van het college. Het gaat om een betalingsregeling, herfinanciering, saneringskrediet, schuldbemiddeling, schuldregeling zonder afloscapaciteit of nazorg.

Schuldhulpverlening gaat echter verder dan alleen het bieden van een oplossing voor de schulden. Het gaat er ook om dat de inwoner financieel fit wordt en blijft en er sprake is van structureel financieel gezond gedrag zodat kans op herhaling wordt voorkomen. Daarom is in lid 3 ook opgenomen dat de schuldhulpverlening uit één of meer begeleidingsproducten kan bestaan. Het gaat dan bijvoorbeeld om financiële begeleiding, zoals het op orde brengen van het inkomen, waaronder ook het aanvragen van inkomens verhogende voorzieningen wordt verstaan. Het verbeteren van de financiële kennis en vaardigheden (budgetbegeleiding), het verbeteren van het financieel gedrag en het beheren van de financiën, zoals het doorbetalen van de vaste lasten en het bieden van een vorm van budgetbeheer.

Daarnaast kan het college ook doorgeleiden naar flankerende hulp. Uit het gesprek met cliënt kan naar voren komen dat er aandacht moet zijn voor andere leefgebieden en dat cliënt ondersteuning nodig heeft met andere vormen van hulp- en dienstverlening. Voorbeelden hiervan zijn maatschappelijk werk, verslavingszorg of ambulante begeleiding. Bij flankerende hulp vindt afstemming en samenwerking plaats tussen de schuldhulpverlener de betrokken professionals voor de andere leefgebieden.

In lid 4 is wel geregeld welke factoren een rol spelen bij het bepalen van het precieze aanbod voor de schuldhulpverlening. Daarbij wordt onder andere rekening gehouden met de specifieke situatie of kenmerken van de cliënt, waaronder de specifieke doelgroep waartoe de inwoner behoort.

In lid 6 is opgenomen dat de geboden schuldhulpverlening voldoet aan de gedragscode van de NVVK en aan de landelijk vastgestelde elementen van de basisdienstverlening in de schuldhulpverlening. De elementen van de basisdienstverlening betreft [bestuurlijke afspraken](#) zoals overeengekomen door VNG, NVVL, ministerie van SZW en Divosa. De basisdienstverlening heeft ten doel in elk gemeente en kwalitatief goede schuldhulpverlening te bieden die toegankelijk is en die uit minimaal dezelfde elementen bestaat.

Artikel 5 Wacht- en doorlooptijden

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 6 Verplichtingen voor cliënt

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 7 Weigering

Lid 1 onderdeel b: hiermee wordt bedoeld factoren die in de persoon zijn gelegen die belemmerend werken tijdens een schuldhulpverleningstraject. Dit kan bijvoorbeeld een (nog niet onder behandeling zijnde) verslaving zijn, of verkwisting.

Lid 1 onderdeel c: het gaat om gedragingen waaruit blijkt dat cliënt niet wil meewerken aan het schuldhulpverleningstraject. Dit kunnen mondelinge dan wel schriftelijke uitingen zijn van weigering of uitingen waaruit ondubbelzinnig blijkt dat cliënt onvoldoende gemotiveerd is.

Ook kunnen er situaties bestaan waarin hij zijn beschikbare middelen niet wil gebruiken ter delging van de schulden. Dit betreft de situatie waarin cliënt niet noodzakelijke uitgaven doet of weigert zijn

uitgavenpatroon aan te passen, dan wel naar vermogen inspanningen te verrichten om het inkomen te verhogen.

Een weigeringsbesluit betreft een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) (artikel 1:3 lid 1 Awb) waartegen de mogelijkheid van bezwaar open staat (zie voor de vereisten van bezwaar artikel 6:5 Awb).

Artikel 8 Beëindiging

Leden 1 en 2: de beëindigingsgronden onder voorgenoemde leden behoeven geen nadere toelichting.

Lid 3: onderdelen a tot en met g beschrijven situaties die tot een voortijdige beëindiging van schuldhulpverlening kunnen leiden.

Een beëindigingsbesluit betreft een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) (artikel 1:3 lid 1 Awb) waartegen de mogelijkheid van bezwaar open staat (zie voor de vereisten van bezwaar artikel 6:5 Awb).

Artikel 9 Hardheidsclausule en onvoorziene omstandigheden

Dit artikel geeft ruimte aan het college om in bijzondere (lid 1) c.q. onvoorziene (lid 2) gevallen ten gunste van de cliënt af te wijken van de regels zoals neergelegd in deze regeling. Het gebruiken van de hardheidsclausule moet beschouwd worden als een uitzondering en niet als regel. In het besluit moet duidelijk worden aangegeven waarom in een bepaalde situatie wordt afgeweken van de geldende beleidsregel.

Artikel 10 Klachtenprocedure

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 11 Inwerkingtreding

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 12 Citeertitel

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Advies

Beleidskader bestaanszekerheid 2026-2030

Huishoudboekje in balans en ruimte om mee te
doen.

Aan : College van Burgemeester en Wethouders van Albrandswaard
Stationsstraat 4
3161 KP Rhoon

Van : Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard
voorzitter@maatschappelijkeadviesraadalbrandswaard.nl

Datum : 17 juni 2025

Aan - a.ajjaji@albrandswaard.nl

Geacht college,

Wij ontvingen op 19 mei 2025 het verzoek Advies te geven op het
Beleidskader bestaanszekerheid 2026-2030
Huishoudboekje in balans en ruimte om mee te doen.

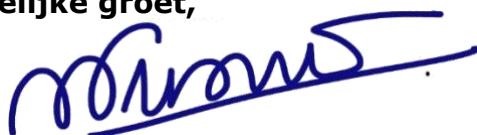
Hieraan geven wij gaarne gevolg.

Wij hopen dat deze adviezen worden meegenomen in de finale
besluitvorming van bovengenoemde regelingen.

De leden van de Maatschappelijke Adviesraad zien uw reactie met
belangstelling tegemoet.

Namens de Adviesraad,

Met vriendelijke groet,

Piet van Verseveld
voorzitter

Beleidskader bestaanszekerheid 2026-2030

Korte inleiding: Het beleidskader bestaanszekerheid 2026-2030

Het beleidskader is bedoeld om inwoners van de gemeente Albrandswaard die moeilijk rond kunnen komen een helpende hand te bieden. Met het beleidskader uit 2020-2024 is een stevige basis gelegd. Met het nieuwe kader moet worden voortgebouwd en wordt het beleid geherijkt met als uitgangspunt een effectieve inzet van de beschikbare middelen met maximale impact voor de inwoners.

Voor de herijking is rekening gehouden met nieuwe ontwikkelingen, nieuwe inzichten uit recente onderzoeken en de geleerde lessen vanuit de uitvoeringspraktijk.

In het in 2024 ontwikkelde methodiek om armoede te meten in Nederland is de definitie van armoede: *Een huishouden beschikt na het betalen van de daadwerkelijke lasten aan wonen, energie en basiszorg over te weinig geld voor de minimale noodzakelijke uitgaven aan overige levensbehoeften.*

Op basis van deze meetmethodiek zou in onze gemeente 1,9% inwoners in armoede leven. Dat is weliswaar relatief gezien minder dan de landelijke 3,1% maar geeft nog steeds aanleiding om hier maatregelen voor te treffen.

Ter voorzetting van het beleid van voorgaande jaren, houdt de gemeente Albrandswaard rekening met inwoners die op papier niet tot de allerarmsten behoren, maar door gestegen kosten wel moeite hebben de eindjes aan elkaar te knopen. Dat zijn onder andere werkende met een laag inkomen. Voor de doelgroep minima wordt vastgehouden aan de inkomensgrens van 120% van het sociaal minimum. Op basis hiervan behoort 5,1% van de inwoners van de gemeente tot deze doelgroep, wat neerkomt op circa 700 huishoudens, met in totaal 1.300 volwassenen en 300 kinderen.

Ambitie 3

Meedoen Kindpakket (tabel 1)

- Er is geen Kindpakket voor kinderen van 0 tot 4-jarige
- Extra aandacht voor alleenstaande ouders
- Wat houdt vermogenstoets in en wordt bv de overwaarde van een eigen huis meegenomen

Advies :

Gelet op de huidige situatie in Nederland, waarin op dit moment zelfs sprake is van een laagconjunctuur en er zeker huishoudens zijn, welke niet rond kunnen in hun financiële situatie. Graag uw aandacht voor de punten 1 en 2 en daarnaast uitleg over wat

verstaan wordt met vermogenstoets, heeft deze betrekking op bankrekeningen en bijv. de overwaarde van een eigen huis. Hierover vragen wij u om meer duidelijkheid en aandacht voor bovengenoemden.

Collectieve zorgpolis minima (tabel 2)

Op basis van deze meetmethodiek zou in onze gemeente 1,9% inwoners in armoede leven. Dat is weliswaar relatief gezien minder dan de landelijke 3,1% maar geeft nog steeds aanleiding om hier maatregelen voor te treffen.

Ter voorzetting van het beleid van voorgaande jaren, houdt de gemeente Albrandswaard rekening met inwoners die op papier niet tot de allerarmsten behoren, maar door gestegen kosten wel moeite hebben de eindjes aan elkaar te knopen. Dat zijn onder andere werkende met een laag inkomen. Voor de doelgroep minima wordt vastgehouden aan de inkomensgrens van 120% van het sociaal. Op basis hiervan behoort 5,1% van de inwoners van de gemeente tot deze doelgroep, wat neerkomt op circa 700 huishoudens, met in totaal 1.300 volwassenen en 300 kinderen.

Opmerkingen

Ambitie 3

Meedoen Kindpakket (tabel 1)

- Er is geen Kindpakket voor kinderen van 0 tot 4-jarige dit ondanks het feit dat Gemeenten als Barendrecht en Ridderkerk dit pakket wel uitvoeren en daarnaast anders dan Albrandswaard, kinderen vanaf twaalf jaar een hogere vergoeding krijgen. Verder hebben zij hiernaast nog een kindpakket, wat ondersteuning biedt door middel van vergoeding in natura.

Wij adviseren hierin, dat er gekeken moet worden wat de mogelijkheden zijn van de Gemeente Albrandswaard om deze ook in pakketten te gaan verwerken.

- Extra aandacht voor alleenstaande ouders, dit gelet op de steeds hogere lasten welke zij dragen.
- Wat houdt vermogenstoets in buiten de gelden welke op een bankrekening staan en wordt bv de overwaarde van een eigen huis meegenomen? Graag hierin ook meer duidelijkheid.

Collectieve zorgpolis minima (tabel 2)

- Er zijn momenteel geen deelnemers bekend met een inkomensgrens tussen de 120% en 130%, maar aangegeven wordt dat niet alle minima bekend zijn bij de gemeente. Dit geldt ook voor de gratis zwemlessen.

De MAA heeft als advies op de steeds hogere kosten v.w.b. levensonderhoud, dat de norm gewoon 130% moet blijven.

Gratis zwemlessen (tabel 2)

- Gratis zwemlessen zijn wel een wens van de MAA maar die heeft zich niet uitgelaten over de inkomensgrens. Ook hier heeft de MAA advies, dat het verstandig is om de inkomensgrens op 130% te hanteren.

Meedoen schoolkosten (tabel 2)

- Er wordt te gemakkelijk verwezen naar het Kindpakket terwijl dit ook voor andere zaken bedoeld is. Daarbij is de besparing van €3.000 per jaar een relatief klein bedrag. Ook hier het advies om de regeling zoals deze nu gehanteerd wordt te continueren.

Ambitie 5

- In het blauwe kader wordt vermeldt dat er doelgericht en efficiënt gebruikt gaat worden van de beperkte armoedemiddelen. Wat heeft de Gemeente hiermee voor ogen en wat is feitelijk het budgette waar hierin en over wordt gesproken. Kan de Gemeente de MAA hierover informeren?

Advies

Beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-2030

Samen de schulden te lijf in Albrandswaard

Aan : College van Burgemeester en Wethouders van Albrandswaard
Stationsstraat 4
3161 KP Rhoon

Van : Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard
voorzitter@maatschappelijkeadviesraadalbrandswaard.nl

Datum : 17 juni 2025

Aan - a.ajjaji@albrandswaard.nl

Geacht college,

Wij ontvingen op 19 mei 2025 het verzoek Advies te geven op het Beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-2030, Samen de schulden te lijf in Albrandswaard.

Hieraan geven wij gaarne gevolg.

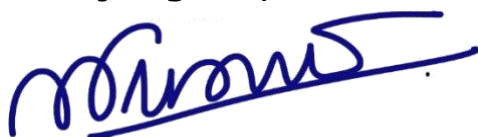
Wij hopen dat deze adviezen worden meegenomen in de finale besluitvorming van bovengenoemde regelingen.

De leden van de Maatschappelijke Adviesraad zien uw reactie met belangstelling tegemoet.

2

Namens de Adviesraad,

Met vriendelijke groet,

Piet van Verseveld
voorzitter

Inleiding.

Op 2 april 2025 zijn de bouwstenen voor het herijkte beleid voor schuldhulpverlening en minima aan de Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard gepresenteerd. Waarna vragen zijn beantwoord en een gesprek heeft plaatsgevonden. Inmiddels heeft de gemeente Albrandswaard, mede op basis van de gepresenteerde bouwstenen, bijgaand (concept) beleidsplan opgesteld.

U vraagt ons advies te geven, zodat de beleidsplannen ter besluitvorming aan uw college en daarna aan de raad kan worden voorgelegd.

Hoofdstuk 2

2.1 De huidige situatie

Uitvoering vroeg signalering

Wat doet de gemeente om inwoners te informeren naar de mogelijkheden van schuldhulpverlening en dan met name de mensen die niet in het bezit zijn van digitale voorzieningen of laaggeletterd zijn of de Nederlandse taal niet machtig zijn?

Advies: Graag uw reactie en indien van toepassing het plan op dit punt leesbaar aan passen voor de betreffende doelgroep.

3

De grootte van de schuldenproblematiek & het bereik

Hoeveel huishoudens krijgen op dit moment schuldhulp van de gemeente? Zijn dit alleen die 106 inwoners of moeten de mensen die de gemeente proactief via vroegsignalering hebben benaderd (aantal wordt niet genoemd) daar bij worden opgeteld!

Deze getallen zijn van belang omdat als er veel inwoners met schulden worden "opgespoord" dit grote gevolgen voor de begroting heeft, en mogelijk voor het beleid wat hierop reageert.

Beleidskeuze 1: Continueren van huidige constructie

Evaluatie (laatste alinea, laatste regel)

De evaluatie van het beleidsplan zal plaatsvinden na vier jaar. Een eerdere (tussentijdse) toetsing, bijvoorbeeld na twee jaar kan zorgen voor meer inzicht zodat er eerder kan worden ingegrepen en/of bijgestuurd als dit nodig mocht zijn.

Advies: (tussentijdse) toetsing na 2 jaar toevoegen.

Beleidskeuze 3: Fraude

Hoe wordt gecontroleerd of een inwoner tijdens het traject van schuldhulpverlening wel of geen fraude pleegt?

Speerpunt 4: Schuldhulpverlening jongeren en ondernemers

Medio 2026 worden de mogelijkheden verkend voor de start van een tweejarige pilot in 2027. Dit is vaag en bevat te veel onzekerheden. Uit deze verkenning kan bijvoorbeeld geconcludeerd worden dat een pilot niet mogelijk is wegens het ontbreken van personele capaciteit. Wat met het oog op de aangekondigde bezuinigingen in 2026 zeer goed mogelijk is. Hoe wordt gewaarborgd dat voor deze verkenning en pilot capaciteit beschikbaar wordt gesteld?

Zoals het nu beschreven wordt kan het theoretisch zo zijn dat de pilot pas in december 2027 wordt gestart waarmee je al weer op de helft van de doorlooptijd van dit beleidsplan bent. Hoe wordt voorkomen dat er te weinig tijd om deze pilot uit te voeren binnen de termijn van vier jaar?

Advies: Substantieel budget opnemen en aansluiting zoeken bij kennis van Jongerenwerk.

Speerpunt 5: Laagdrempelige en toegankelijke schuldhulpverlening

De gemeentelijke website heeft nu al meer aandacht met betrekking tot het makkelijker vinden van zoekvragen van inwoners en overzichtelijke pagina's.

4

Daarbij vragen wij nogmaals aandacht voor inwoners die niet in het bezit zijn van digitale voorzieningen of laaggeletterd zijn of de Nederlandse taal niet machtig zijn?

Advies: Graag uw reactie en indien van toepassing het plan op dit punt leesbaar aan passen voor de betreffende doelgroep.

Speerpunt 6: Proactieve benadering

In 2026 worden voorbereidingen getroffen zodat in 2027 kan worden gestart. Zoals het nu beschreven wordt kan het lang duren voordat daadwerkelijk gestart wordt. Theoretisch kan dit december 2027 zijn waarmee je al weer op de helft van de doorlooptijd van dit beleidsplan bent.

Advies: Duidelijker benoemen welke voorbereidingen moeten worden getroffen waardoor meer zekerheid kan worden gegeven dat vroegtijdig in 2027 wordt gestart.

Speerpunt 7: Samenwerking

Bij stap 1 wordt gesproken over het inventariseren welke beleidsterreinen impact (kunnen) hebben op de (schuld)hulpverlening aan jongeren en vice versa. Moet dit niet voor alle inwoners met multiproblematiek van toepassing zijn?

Advies: Jongeren vervangen door alle inwoners met multiproblematiek.

Speerpunt 8: Implementatie

De komende jaren zorgen we voor een zorgvuldige geleidelijke implementatie van de alle elementen van de dienstverlening, op basis van beschikbare middelen en capaciteit.

Kan verzekerd worden dat de benodigde middelen en capaciteit beschikbaar is en blijft gedurende de looptijd van het beleidsplan, mede gelet op de aangekondigde bezuinigen vanaf 2026.

Advies: Omschrijven hoe de middelen en capaciteit gewaarborgd worden.

Hoofdstuk 3 financiën

Voor vier speerpunten (1,2 4 en 9) is extra personele capaciteit vereist. Hoe verhoudt dit zich met de bezuinigen die gepland staan voor 2026?

Advies: Omschrijven hoe de middelen en capaciteit gewaarborgd worden.

Gemeente Albrandswaard

Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard
Stationsstraat 4
3161 KP Rhoon

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Bijlage(n): Geen

Ons kenmerk:
Contact: Marit de Jonge
Doorkiesnummer:
E-mailadres: m.dejonge@albrandswaard.nl
Datum: 05 september 2025

Betreft: Antwoordbrief op de ontvangen adviezen op het Beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-2030 en op het Beleidskader Bestaanszekerheid 2026-2030

Geachte heer Van Verseveld,

Op 17 juni 2025 ontvingen wij van uw Adviesraad adviezen op het (concept) Beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-2030 en het (concept) Beleidskader Bestaanszekerheid 2026-2023. Wij danken uw Adviesraad voor deze adviezen. In deze brief treft u onze reactie.

De reactie aangaande de adviezen op het Beleidsplan Schuldhulpverlening

In het kader van vroegsignalering vraagt uw Adviesraad bij het bereiken en informeren van onze inwoners aandacht voor inwoners die niet het bezit zijn van digitale voorzieningen of die laaggeletterd zijn of de Nederlandse taal niet machtig zijn. Wij omarmen het signaal en hebben het beleidsplan daarop aangepast. Bij speerpunt 3 en speerpunt 5 benoemen we expliciet de doelgroep laaggeletterden en anderstaligen waar we in onze acties ook rekening mee houden.

Voor wat betreft uw vraag over het aantal 106 inwoners dat momenteel schuldhulpverlening ontvangt en hoe dit aantal zich verhoudt tot vroegsignalering kunnen wij het volgende meedelen. De 106 inwoners betreft alleen diegenen die zichzelf hebben aangemeld bij schuldhulpverlening. Dit aantal is uitgezonderd inwoners die we via vroegsignalering hebben benaderd. Via vroegsignalering hebben we in 2024, op basis van de opgepakte signalen, nog eens 61 inwoners bereikt en een hulpaanbod gedaan. Het proactief opsporen en benaderen van inwoners met schulden past in onze ambities, rekening houdend met de beschikbare personele capaciteit. Daar zijn we ons bewust van. De inzet is intensief waar het moet, en licht waar het kan.

Uw advies om het beleidsplan tussentijds na 2 jaar te evalueren nemen wij over. Dit hebben we aangevuld in het beleidsplan.

Voor wat betreft de vraag hoe er wordt gecontroleerd of een inwoner tijdens het traject van schuldhulpverlening wel of geen fraude pleegt is ons antwoord dat bij gemeenten meestal bekend is of iemand fraude heeft gepleegd. Het gaat om inwoners, die zoals de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening voorschrijft, onherroepelijk strafrechtelijk zijn veroordeeld of waarvoor aan die inwoners een onherroepelijke bestuurlijke sanctie is opgelegd. Hierbij kijken we altijd naar de individuele situatie. Inwoners die volgens de letter van de Wet fraude hebben

Betreft: Antwoordbrief op de ontvangen adviezen op het Beleidsplan
Schuldhulpverlening 2026-2030 en op het Beleidskader Bestaanszekerheid
2026-2030

gepleegd, maar dit onbewust/onbedoeld hebben gedaan, kunnen we alsnog toelaten tot de schuldhulpverlening.

Daarnaast heeft uw Adviesraad enkele vragen en opmerkingen geplaatst over de start van de pilot schuldhulpverlening aan jongeren. Uw adviesraad is van mening dat de startdatum vaag is en teveel onzekerheden bevat. Het beleidsplan hebben we hierop aangepast door concreter te vermelden wanneer de activiteit van start gaat en welke voorbereidingen hieraan voorafgaan alvorens de pilot daadwerkelijk van start gaat. Ook voor wat betreft speerpunt 6 dat betrekking heeft op de proactieve dienstverlening hebben we concreter vermeld wat de voorbereidingen inhouden, inclusief een tijdsplanning.

Wij willen benadrukken dat niet alle nieuwe activiteiten per 1 januari 2026 gaan starten. We hebben bewust gekozen voor een latere start van enkele activiteiten, daarbij rekening houdend met de uitvoerbaarheid en de beschikbare personele capaciteit.

Ten slotte hebben wij enkele tekstuele suggesties van uw Adviesraad overgenomen en daarop het beleidsplan aangepast.

De reactie aangaande de adviezen op het beleidskader bestaanszekerheid

Vooropgesteld willen wij u meedelen dat we voor het nieuwe beleidskader, ondanks de financiële uitdagingen waar onze gemeente voor staat, toch een ruimhartig pakket aan maatregelen kunnen presenteren. Dat betekent onder andere dat:

- Het gratis OV voor 60+ behouden blijft. De gemeenteraad heeft bij de behandeling van de voorjaarsnota 2026 op 7 juli 2025, middels een aangenomen amendement, besloten om niet te bezuinigen op gratis OV voor 60+.
- Het bieden van gratis zwemlessen voor kinderen vanaf 5 jaar is een geheel nieuw maatregel, waarmee we kinderen uit minimagezinnen de mogelijkheid bieden om een zwemdiploma te behalen. Kinderen moeten zwemvaardig zijn om zich te kunnen redden in wateren. Met deze nieuwe regeling komen we tegemoet aan de eerder uitgesproken wens van uw Adviesraad. We hanteren hiervoor een uniforme inkomensnorm van 120%. We hebben niet de financiële ruimte, om zoals door u geadviseerd, een inkomensnorm van 130% te hanteren.

Hier staat tegenover dat we enkele minimaregelingen moeten versoberen. Het betreft lichte versoeringen die een beperkt impact hebben op onze minima. U adviseert om deze versoeringen niet door te voeren en refereert hierbij ook aan de buurgemeenten. Wij begrijpen uw standpunt, maar moeten deze versoeringen doorvoeren om ons beleid toekomstbestendig te houden binnen de financiële kaders.

Betreft: Antwoordbrief op de ontvangen adviezen op het Beleidsplan
Schuldhulpverlening 2026-2030 en op het Beleidskader Bestaanszekerheid
2026-2030

We hebben in het voorgestelde beleid afgewogen keuzes gemaakt, rekening houdend met de lokale context van onze gemeente, die op verschillende terreinen kan verschillen met onze buurgemeenten. Natuurlijk kijken we naar verbeterpunten en laten we ons inspireren door goede voorbeelden elders, maar we maken onze eigen afwegingen, daarbij rekening houdend met de beschikbare middelen en hoe we daarmee maximaal impact kunnen maken.

Zo biedt ons Meedoen Kindpakket ruime mogelijkheden voor een vergoeding van een breed palet aan activiteiten en benodigde spullen voor kinderen. Dit naar gelang vraag/behoefte van de kinderen die hiervoor hun eigen keuzes maken. Anders dan bij de buurgemeenten vragen wij geen eigen bijdrage van de ouders. In onze afwegingen hebben we voor kinderen in de leeftijd 0-4 jaar geen apart Kindpakket gepresenteerd. Ouders met kinderen in leeftijd 0-4 jaar kunnen namelijk de Meedoenregeling gebruiken om samen met hun jonge kinderen deel te nemen aan kindvriendelijke activiteiten zoals babyzwemmen. Daarnaast heeft Stichting Uniek voor inwoners uit Barendrecht en Albrandswaard, (kinder) kleding, baby- en kraamspullen beschikbaar voor inwoners met een laag inkomen. Gegeven het aanbod dat er is en de beperkte financiële middelen hebben wij de afweging moeten maken om geen apart Kindpakket voor de leeftijd 0-4 jaar beschikbaar te stellen.

De inkomensnorm voor de collectieve zorgpolis hebben we bijgesteld van 130% naar 120%. De bijstelling van deze inkomensnorm heeft geen effect op de huidige deelnemers. Uit een steekproef bleek geen enkele deelnemer een inkomen te hebben tussen 120% en 130%. Het landelijke bureau BSENF dat zicht heeft op de deelnemers aan collectieve gemeentepolissen bij gemeenten bevestigt dit beeld. De invoering van de vermogenstoets heeft daarentegen wel impact voor naar verwachting circa 10% van de huidige deelnemers die niet meer in aanmerking zouden komen.

Doordat we onze minimaregelingen proactief onder de aandacht gaan brengen, verwachten wij meer inwoners met een inkomen tot 120% te bereiken die deze zorgpolis gaan afnemen. Dit zijn veelal werkenden met een laag inkomen die deze zorgpolis het hardst nodig hebben, waaronder alleenstaande ouders. Met de 120% zorgen we voor een uniforme inkomensnorm bij alle minimaregelingen, wat ook de uitvoerbaarheid ten goede komt.

Voor wat betreft uw vraag over de definitie van vermogen kunnen wij u meedelen dat hieronder wordt verstaan: *Het spaargeld en andere waardevolle bezittingen, conform artikel 34 van de Participatiewet. In 2025 geldt voor alleenstaanden een maximaal vermogen van € 7.770 en voor gehuwden/samenwonenden € 15.540.*

Met betrekking tot de overwaarde op een woning geldt een uitzondering, deze mag maximaal € 65.500 bedragen.

Betreft: Antwoordbrief op de ontvangen adviezen op het Beleidsplan
Schuldhelpverlening 2026-2030 en op het Beleidskader Bestaanszekerheid
2026-2030

Algemene reactie op zowel het beleidsplan als op het beleidskader

Uw Adviesraad heeft ook gevraagd wat de gemeente voor ogen heeft met de ambitie om een meer doelgerichte en efficiënte inzet van onze beperkte middelen, zodat we met minimale middelen maximale impact kunnen bereiken. U vraagt ook wat de feitelijke budgetten zijn waarover gesproken wordt.

Wij kunnen hierover meedelen dat we bestaande uitgaven tegen het licht (blijven) houden onder andere door bestaande producten en diensten kritisch te beoordelen op de toegevoegde waarde. Dit geldt zowel voor (aflopende) contractuele afspraken als voor nieuwe (subsidie)verzoeken en nieuwe activiteiten. Daarin wegen we af of dit gekwalificeerd wordt als een wettelijke/gemeentelijke taak en welke impact dit heeft voor onze minima. Op basis van deze afweging stoppen we per 2027 met de jaarlijkse oplevering van de armoedemonitor en de effectenrapportage door een extern bureau. We hebben hiervoor alternatieven voor ogen en een dergelijk rapport is niet elk jaar nodig. En het per 1 september 2025 aflopend contract met de Nederlandse Schuldhulprouwe (NSR) wordt niet verlengd. Beëindiging van beide producten levert een besparing op van circa €18.500. Dit bedrag valt niet vrij, maar dient ter financiering van het voorgestelde maatregelenpakket in dit beleidsplan.

Tenslotte hebben we, op uw verzoek, in zowel het beleidsplan als in het beleidskader, onder hoofdstuk 3 financiën inzichtelijk gemaakt wat de beschikbare budgetten zijn, inclusief toelichting. Wellicht ten overvloede, maar tevens belangrijk om te vermelden dat de gemeenteraad het budgetrecht heeft en de besluiten neemt over de financiële kaders. Het is dan ook aan de raad om een besluit te nemen over het voorliggende beleidsplan en beleidskader, inclusief bijbehorende budgetten.

Aanvullende toelichting bij vragen

Aanvullend op deze brief, zijn wij indien gewenst, graag bereid om onze reactie uitgebreider toe te lichten en zo nodig in te zoomen op uw specifieke adviezen per thema. Hiervoor kunt u contact opnemen met Marit de Jonge, via m.dejonge@albrandswaard.nl.

Met vriendelijke groet,

**Gemeente
Albrandswaard**

Betreft: Antwoordbrief op de ontvangen adviezen op het Beleidsplan
Schuldhulpverlening 2026-2030 en op het Beleidskader Bestaanszekerheid
2026-2030

Datum 5 september 2025
Pagina **5** van **5**

Presentatie Beraad & Advies Welzijn

**Een beknopte weergave van de kernpunten uit het beleidskader
Bestaanszekerheid 2026-2030 & Beleidsplan Schuldhulpverlening
2026-2030**

29 September 2025

De opbouw van de presentatie

- Landelijke ontwikkelingen op bestaanszekerheid (minimabeleid) & schuldhelpverlening
- De beleidsvoorstellen voor nieuw beleid bestaanszekerheid
- De beleidsvoorstellen voor nieuw beleid schuldhelpverlening

Landelijke ontwikkelingen: bestaanszekerheid

Flinke lobby vanuit landelijke organisaties, zoals VNG en Divosa met oproep aan het kabinet om bestaanszekerheid te garanderen, want:

- Bestaanszekerheid is in het geding, landelijke organisaties vragen aan het kabinet bestaanszekerheid te garanderen (Bron: Commissie Sociaal minimum, Nationale Ombudsman) → Gemeenten willen niet langer pleisters plakken
- Zorg voor een zeker en voorspelbaar inkomen
- Herstel vertrouwen en werkzekerheid
- Basisvoorzieningen moeten toegankelijk en betaalbaar zijn

Stand van zaken: kleine verbeteringen op komst, maar nog geen fundamentele wijzigingen in vooruitzicht. Minimabeleid door gemeenten is nog steeds hard nodig.

Landelijke ontwikkelingen: schuldhulpverlening

Schuldendomein flink in beweging:

- Landelijk 700.000 huishoudens met problematische schulden (Albrandswaard: 780 huishoudens)
- Interdepartementaal beleidsonderzoek uitgevoerd in opdracht van het ministerie van SZW (Het IBO rapport bevat 14 praktische maatregelen en 52 beleidsopties) → De maatregelen en beleidsopties moeten nog uitgewerkt worden
- In 2024 landelijke afspraken gemaakt over de elementen van de Basisdienstverlening Schuldhulpverlening, zodat gemeenten voldoen aan de basisdienstverlening
- VNG & NVVK ondersteunen gemeenten bij de implementatie van de elementen
- Vroegsignalering van schulden, structurele taak voor gemeenten maar financiering is nog incidenteel. Lobby vanuit VNG voor een structurele financiering aan gemeenten.

De beleidsvoorstellen voor het nieuwe minimabeleid, focus op minimaregelingen

Wat blijft hetzelfde:

- Kwijtschelding gem. belastingen, Individuele bijzondere bijstand, Individuele Inkomenstoelage, Tegemoetkoming eigen risico, Meedoen volwassenen, Meedoen kindpakket en gratis OV 60+

Wat stellen we voor om te wijzigen of wat is nieuw:

- De collectieve zorgpolis minima, Meedoen schoolkosten, gratis zwemlessen kinderen en aanvraagprocedures vereenvoudigen, automatische toekenning regeling waar mogelijk en toetsen op rechtmatigheid.

Collectieve zorgpolis minima

- Toetsen op vermogen en bijstellen grens van 130% naar 120%

Argumentatie:

- Gerichtere inzet middelen voor werkenden met een laag inkomen
- Hanteren uniforme grens van 120% voor alle minimaregelingen, biedt duidelijkheid en komt uitvoerbaarheid ten goede.
- Bijstellen naar 120% heeft nauwelijks impact voor zittend bestand, het hebben van vermogen heeft wel effect voor circa 10% van de deelnemers

Meedoen schoolkosten

- Regeling wordt geschrapt

Argumentatie:

- Overlap met Kindpakket, voorkomen stapeling regelingen, regeling deels achterhaald, gebruik zeer gering

Nieuw: Gratis zwemlessen voor behalen diploma a, b en c

Argumentatie:

- Kinderen moeten zwemvaardig zijn, zeker in een land als Nederland. Daarnaast heeft de Adviesraad deze wens uitgesproken.

Stoppen met producten/diensten met een (beperkte) toegevoegde waarde

- Waaronder: jaarlijks rapport armoedemonitor & minima effectenrapportage is niet (elk jaar) nodig

Argumentatie: effectieve inzet van de beperkte budgetten, met maximaal impact voor minima

Toetsen op rechtmatig minimaregeling

Argumentatie:

- Bieden duidelijkheid, voorkomen risico op terugbetaling/terugvordering, gerichte toekenning aan beoogde doelgroep

Vereenvoudigen aanvraagprocedure minimaregelingen
& zoveel mogelijk automatisch toekennen binnen de
juridische kaders

- Argumentatie: Inwoners niet overvragen met aanleveren van informatie die wij al hebben, aanvragen van meerdere regelingen tegelijk. (Eenvoudig maar rechtmatig) en handelen op basis van vertrouwen

Beleidsvoorstellen voor beleid schuldhulpverlening

- Op basis van vastgestelde afspraken landelijke elementen van de basisdienstverlening & voortschrijdend inzicht/geleerde lessen lokaal.
- We behouden wat goed gaat en ontwikkelen door waar het beter kan en moet, op basis van de elementen van de basisdienstverlening
- Waar willen we met de activiteiten op inzetten:
 - Bereiken meer inwoners met financiële zorgen/schulden
 - Meer bekend maken en toegankelijker maken van schuldhulpverlening
 - Uitbreiden hulpaanbod met ontbrekende producten/diensten die nodig zijn

Activiteiten op Preventie & Vroegsignalering

- Aan de slag met Life events zoals: ik word 18 jaar, ik ga met pensioen, ik kom in de bijstand, ik ga verhuizen.
- Doorlopende minicampagne
- Beleid voor ontvangen signalen van betalingsachterstanden, interventie bepalen op basis van zwaarte signaal
- Filtering signalen op doelgroep jongeren
- Opvragen CAK lijsten (6 maanden achterstand zorgpremie) op basis van specifieke kenmerken.

Activiteiten curatieve schuldhulpverlening

- Toegankelijkheid verbeteren en aanmelden zonder drempels, inwoners kunnen zich eenvoudig aanmelden via meerdere kanalen
- Inzetten van saneringskredieten, tenzij....
- Aandacht voor doelgroep jongeren en ondernemers door passende schuldhulpverlening in te richten voor beide doelgroepen
- Traject schuldhulpverlening inrichten op basis van elementen basisdienstverlening en VNG routekaart financiële zorgen

Integrale (schuld)hulpverlening & samenwerking intern & extern

- Integraal samenwerken vanuit verschillende beleidsterreinen volgens een stappenplan, om zo de inwoner ook integraal hulp te kunnen bieden (schulden gaan vaak gepaard met ander problematiek)
- Proactief inwoners benaderen die in beeld zijn, bijvoorbeeld vanwege beslag of vanwege niet kunnen betalen gemeentelijke belastingen
- Lopende overeenkomsten met externe partijen tegen het licht houden en toetsen op meerwaarde en impact voor de inwoners

De financiën

- De beleidsmaatregelen en bijbehorende activiteiten worden gedekt vanuit bestaande budgetten voor schuldhelpverlening en minimabeleid
- Vanwege de samenhang tussen schuldhelpverlening en het minimabeleid betrekken we het totale budget dat is gereserveerd voor beide beleidsterreinen
- Doelgerichte en efficiënte inzet van de budgetten met maximale impact voor de inwoner

Bestaanszekerheid en schuldendomein in beweging

- Ontwikkelingen nauwlettend volgen en tussentijds evalueren na 2 jaar

Beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-2030

Samen de schulden te lijf in Albrandswaard

Gemeente Albrandswaard

Juni, 2025

Inhoudsopgave

Voorwoord

1. *De aanleiding voor dit beleidsplan*
 - 1.1 Inleiding
 - 1.2 Het wettelijk kader en landelijk beleid
 - 1.3 De programmabegroting: programma sociaal domein
2. *Het geactualiseerde beleid voor de komende jaren*
 - 2.1 De huidige situatie: De schuldhulpverlening in Albrandswaard
 - 2.2 Het nieuwe beleid: de visie, doelen, beleidskeuzes en speerpunten
 - 2.3 Bijstellen op basis van nieuwe ontwikkeling en voortschrijdend inzicht
 - 2.4 Cijfers en monitoring
3. *De financiën*

Hoofdstuk 1: De aanleiding voor dit beleidsplan

1.1 Inleiding

Anno 2025 hebben nog steeds veel huishoudens financiële zorgen of problematische schulden waar ze niet zelfstandig uitkomen. Ook in onze gemeente Albrandswaard staan we voor de uitdaging om meer inwoners die hier tegenaan lopen te bereiken en passende schuldhulpverlening te bieden.

Met de huidige schuldhulpverlening hebben we al een goede basis gelegd en daar bouwen we met dit herijkte Beleidsplan Schuldhulpverlening 2026-20230 op voort. Voor de herijking hebben we rekening met nieuwe ontwikkelingen, nieuwe inzichten uit recente onderzoeken en de geleerde lessen vanuit onze uitvoeringspraktijk. Met gerichte activiteiten zorgen we de komende jaren voor een meer effectieve schuldhulpverlening.

In dit hoofdstuk lichten we de landelijke ontwikkelingen kort toe om vervolgens in hoofdstuk 2 in te zoomen op de huidige situatie in de gemeente Albrandswaard, inclusief de visie, de beleidskeuzes en speerpunten voor het nieuwe beleid. Het afsluitende hoofdstuk 3 bevat een overzicht van de financiën waarmee het nieuwe beleid wordt bekostigd.

1.2 Het wettelijk kader en landelijk beleid

De Wet gemeentelijke schuldhulpverlening (Wgs) als wettelijk kader

De [Wgs](#) bestaat al sinds 2012. De Wgs verplicht gemeenten om schuldhulpverlening aan te bieden. De wijze waarop gemeenten dit doen mogen ze zelf bepalen, inclusief de keuze om schuldhulpverlening zelf uit te voeren of (deels) uit te besteden. Wel moeten gemeenten eens in de vier jaar een beleidsplan vaststellen, waarin onder andere aandacht is voor de kwaliteit van het aanbod en de monitoring. De Wgs is per 1 januari 2021 flink gewijzigd met als doel (het risico op) schulden effectiever aan te pakken en de schuldhulpverlening toegankelijker te maken. De wetswijzigingen brengen met zich mee dat:

- Gemeenten de wettelijke taak hebben gekregen om invulling te geven aan vroegsignalering. Dit doen ze op basis van verkregen signalen van betalingsachterstanden bij inwoners.
- Er een juridische grondslag is voor uitwisseling van persoonsgegevens. De uitwisseling van persoonsgegevens is noodzakelijk voor de uitvoering van vroegsignalering, maar ook voor het besluit over de toegang tot schuldhulpverlening en voor het opstellen van het plan van aanpak wanneer een inwoner eenmaal is toegelaten tot de schuldhulpverlening.

Dit beleidsplan is voornamelijk gebaseerd op de Wgs omdat dit de kaderwet is voor de uitvoering van de gemeentelijke schuldhulpverlening.

Het landelijke beleid

Het huidige kabinet Schoof I heeft de Aanpak geldzorgen, armoede en schulden van het vorige kabinet Rutte IV voortgezet. Deze aanpak maakt onderdeel uit van het Nationaal Programma Armoede en Schulden. Het programma is grotendeels gebaseerd op de uitkomsten van het [rapport](#) Interdepartementale Beleidsonderzoek 'Naar een beter werkende schuldenketen'. Het kabinet wil bij de verdere uitwerking van dit programma het aantal inwoners met (problematische) schulden terugdringen en heeft hiervoor de volgende doelen geformuleerd:

- Het voorkomen dat mensen problematische schulden krijgen;

- Het verder verbeteren van de (gemeentelijke) schuldhulpverlening;
- zorgen dat mensen met schulden hier zo snel mogelijk uit komen.

Het terugdringen van de schuldenproblematiek vereist een landelijke aanpak waar de rijksoverheid ook een verantwoordelijkheid in draagt. We herkennen en onderstrepen bovenstaande drie doelen. Vanuit dit beleidsplan sluiten we daarop aan.

De elementen van de basisdienstverlening in de schuldhulpverlening

Het kabinet, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (in vervolg: VNG), branchevereniging NVVK en Divosa hebben in juli 2024 een gezamenlijk plan ondertekend om de schuldhulp in Nederland te verbeteren. Dit [plan](#) introduceert een 'basisdienstverlening' die zorgt voor een uniforme, toegankelijk schuldhulp in alle gemeenten. Deze basisdienstverlening bestaat uit meerdere elementen die gemeenten en in geval van uitbesteding gecontracteerde schuldhulpaanbieders moeten doorvoeren. Enkele elementen van de basisdienstverlening zijn het standaard inzetten van een saneringskrediet wanneer inwoners een minnelijk schuldregelingstraject ingaan en het bieden van persoonlijke begeleiding en nazorg.

Binnen onze schuldhulpverlening zijn een aantal elementen al geïntegreerd. De overige elementen maken deel uit van dit meerjarige beleidsplan, waarbij we kiezen voor een geleidelijk zorgvuldige implementatie.

De VNG routekaart financiële zorgen als houvast voor gemeenten

De VNG heeft in 2024, om gemeenten optimaal te ondersteunen in het schuldhulpverleningsproces, [De Routekaart Financiële Zorgen](#) geïntroduceerd. De routekaart biedt gemeenten een basis voor de integrale uitvoering voor schuldhulpverlening. Vanaf bewustwording, vroegsignalering, het regelen van schulden, de begeleiding en de nazorg.

De routekaart biedt concrete handvatten om capaciteit en middelen zo effectief en efficiënt mogelijk in te zetten, kennis en ervaring te delen en op gelijke basis te werken. De routekaart geeft houvast, gebaseerd op wat vanuit inwonersperspectief als ideaal gezien wordt. De elementen van de basisdienstverlening zijn ook meegenomen in de routekaart, alsook een specifiek Spoor voor de doelgroepen jongeren en ondernemers.

Voor de uitvoering van dit voorliggend beleidsplan, maken we zoveel mogelijk gebruik van deze routekaart.

1.3 De programmabegroting: programma sociaal domein

Het beleidsveld schuldhulpverlening valt in de programmabegroting onder het deelprogramma Sociaal Domein. Dit beleidsplan draagt in meer of mindere mate bij aan de doelen van dit programma:

- Elke inwoner krijgt de kans om zich te ontwikkelen;
- Iedereen heeft gelijke kansen om mee te doen;
- Inwoners kunnen voor zichzelf zorgen en kijken naar elkaar om;
- Inwoners van jong tot oud, zijn (langer) vitaal, gelukkig en gezond;
- Inwoners zijn in staat om (langer) (veilig) thuis te (blijven) wonen.

Hoofdstuk 2: Het geactualiseerde beleid voor de komende jaren

2.1 De huidige situatie: de schuldhulpverlening in Albrandswaard

Wij bieden al decennia lang schuldhulpverlening aan onze inwoners, voorheen deden we dat vanuit de BAR organisatie en sinds de ontvlechting vanuit onze gemeente. Voor de doorontwikkeling van ons bestaand beleid ligt er een solide basis om op voort te bouwen.

De Wgs biedt gemeenten de mogelijkheid om schuldhulpverlening in zijn geheel of gedeeltelijk uit te besteden. Als gemeente Albrandswaard voeren wij de onderdelen preventie, vroegsignalering en de eerste fase van schuldhulpverlening zelf uit. Onder de eerste fase valt onder andere het voeren van de intakegesprekken en het bieden van lichte ondersteuning aan inwoners met (beginnende) schulden die nog te overzien zijn. In deze fase schakelen we desgewenst via De Vraagwijzer een Schuldhulpmaatje in die inwoners aanvullende ondersteuning kunnen bieden. Inwoners met problematische schulden die een intensievere traject behoeven, de zogenaamde tweede fase, dragen we warm over aan Kredietbank Nederland. Kredietbank Nederland is de gecontracteerde partij die namens de gemeente Albrandswaard, Ridderkerk en Barendrecht de tweede fase van schuldhulpverlening uitvoert. Het belangrijkste product dat in deze fase wordt aangeboden is het minnelijke schuldhulpverleningstraject, het zogenaamde Msnp-traject.

Het Msnp-traject vangt aan nadat de stabilisatiefase is afgerond. Dat wil zeggen nadat inzicht en overzicht is verkregen over de financiële situatie van de inwoner. Met het inzicht en overzicht wordt duidelijk welke financiële ruimte, oftewel afloscapaciteit, de inwoner heeft om toch een gedeelte van zijn schulden af te lossen. Op basis hiervan doet de Kredietbank Nederland aan de schuldeisers een betalingsvoorstel met finale kwijting, inclusief bijbehorend begeleidingstraject zoals de elementen van de Basisdienstverlening voorschrijven. Als de schuldeisers akkoord zijn met het voorstel, start het Msnp-traject waarin de inwoner gedurende 18 maanden, conform het betalingsvoorstel, zijn betalingsverplichting nakomt. Na de 18 maanden wordt de restantschuld kwijtgescholden en kan de inwoner met een schone lei beginnen.

De grootte van de schuldenproblematiek & het bereik

Volgens cijfers van [CBS](#) kampen 700.000 huishoudens met geregistreerde problematische schulden. Voor de gemeente Albrandswaard gaat het om circa 780 huishoudens. Hiermee zijn niet alle huishoudens met financiële zorgen in beeld, omdat de cijfers beperkt zijn tot geregistreerde schulden die bekend zijn bij overheidsinstanties zoals de Belastingdienst en CJIB. Het daadwerkelijk aantal inwoners met financiële zorgen, al dan niet problematisch, is hoogstwaarschijnlijk groter.

In onze gemeente meldden zich in 2024 106 inwoners bij schuldhulpverlening. Dit is exclusief de mensen die wij proactief via vroegsignalering benaderen. Hoewel het aantal aanmelders in vergelijking met voorgaande jaren is toegenomen, is er op basis van CBS cijfers een groot potentieel aan inwoners die wij (nog) niet bereiken. Het (tijdig) bereiken van meer inwoners met financiële zorgen is één van de speerpunten in dit nieuwe beleid.

2.2. Het nieuwe beleid: de visie, beleidsdoelen, beleidskeuzes en speerpunten

De afgelopen jaren is er ontzettend veel gebeurd wat gevolgen heeft (gehad) voor schuldhulpverlening die gemeenten moeten bieden. Deze ontwikkelingen zijn in paragraaf 1.2 uitgebreid toegelicht. Deze ontwikkelingen, aangevuld met de couleur locale in Albrandswaard zijn

aanleiding om het bestaande beleid te actualiseren. In deze paragraaf komen de visie, de beleidskeuzes en de doelen aanbod.

De visie

We vinden het belangrijk dat inwoners uit onze gemeente volwaardig kunnen deelnemen aan de samenleving. Tegelijkertijd weten we uit diverse onderzoeken dat schuldenproblematiek een belemmering kan zijn voor mensen om te participeren. Schuldenproblematiek kan namelijk voor flinke stress zorgen. Het aanpakken van schulden is daarnaast niet alleen goed voor het individu, maar ook voor de maatschappij als geheel omdat hiermee grotere kosten bespaard kunnen worden. We zetten daarom, conform de elementen van de basisdienstverlening, stevig in op een goede toegankelijke schuldhelpverlening voor onze inwoners met een hulpvraag, waarbij het voorkomen en vroegtijdig signaleren van schulden nog meer prioriteit krijgt. Daarnaast zetten we in op een integrale aanpak omdat schuldenproblematiek vaak gepaard gaat met problematiek op andere terreinen.

De beleidsdoelen

Met dit beleidsplan versterken we de komende jaren onze schuldhelpverlening. De landelijke afspraken over het toewerken naar een basisdienstverlening in de schuldhelpverlening en de Routekaart financiële zorgen van de VNG bieden hiervoor de handvatten. We stellen de volgende beleidsdoelen voor:

- We bereiken meer inwoners met financiële zorgen/problematische schulden, enerzijds via het toegankelijker maken van onze schuldhelpverlening en anderzijds via het inzetten van een proactieve schuldhelpverlening.
- We voorkomen via preventie en vroegsignalering verdere escalatie van beginnende betalingsachterstanden.
- We maken schulden bespreekbaar door het inzetten van een doorlopend communicatiecampagne en schuldenoffensief gericht op het doorbreken van het taboe en schaamte.

Deze beleidsdoelen gaan gepaard met onderstaande beleidskeuzes en speerpunten, met waar van toepassing, een vertaling naar concrete activiteiten.

De beleidskeuzes

Beleidskeuze 1: We continueren de komende jaren de huidige constructie waarbij we fase 1 van schuldhelpverlening zelf uitvoeren en fase 2 uitbesteden aan een externe aanbieder.

De Wgs is, zoals toegelicht in paragraaf 1.2, een kaderwet die gemeente verplicht schuldhelpverlening aan te bieden door deze zelf uit te voeren of aan een extern partij uit te besteden. Wij voeren nog steeds een deel van de schuldhelpverlening zelf uit en een deel besteden we uit aan Kredietbank Nederland. De onderdelen die wij uitvoeren zijn preventie, vroegsignalering en de eerste fase van de schuldhelpverlening. De eerste fase betreft de aanmeldingen, de intakegesprekken en het bieden van lichte ondersteuning aan inwoners met eenvoudige schulden.

Inwoners met problematische schulden die een meer intensief traject behoeven dragen we over aan Kredietbank Nederland, de externe schuldhulpaanbieder die namens gemeenten Albrandswaard, Ridderkerk en Barendrecht de uitvoering verricht. Hieronder beargumenteren we het behoud van deze gedeeltelijke uitbesteding.

1. We bezitten als gemeente Albrandswaard (nog) niet de kennis en expertise om de gehele schuldhelpverlening zelf uit te voeren. Daarnaast zou een algehele uitvoering van schuldhelpverlening betekenen dat we deskundig personeel moeten aantrekken wat in deze tijden van schaarste niet opportuun is. Naast personeelsschaarste brengt het extra (personeels)kosten met zich mee en andere bijkomende investeringen zoals o.a. de aanschaf en/of aanpassing van administratie- en registratiesystemen en de benodigde certificering via de branchevereniging NVVK.
2. Kredietbank Nederland is als gerenommeerde en gecertificeerde organisatie in de schuldhelpverlening goed aangehaakt op de landelijke ontwikkelingen en beter in staat om daarop te anticiperen. Als gemeente Albrandswaard zijn we daarbij gebaat. Voorbeelden van ontwikkelingen zijn: het meer inzetten van saneringskredieten in plaats van schuldbemiddelingen, aansluiten op landelijke innovaties zoals het Collectief schuldenregelen en het digitale Schuldenknooppunt.
3. Kredietbank Nederland biedt, aanvullend op de Mspn-trajecten, ook budgetbeheer en verstrekt saneringskredieten. Dit zijn producten die wij niet in huis hebben terwijl deze nodig zijn in het ondersteunen van inwoners naar een schuldenvrije toekomst.
4. We zijn als gemeente gehouden aan de lopende overeenkomst, zoals we die in samenwerking met de gemeenten Ridderkerk en Barendrecht hebben gesloten met Kredietbank Nederland.
5. Kredietbank Nederland is als grote aanbieder, met rekening houdend met de genoemde punten 1, 2, 3 en 4, beter in staat om de continuïteit te waarborgen, ook met het oog op de voortdurend veranderende wet- en regelgeving op het gebied van schulden.

De huidige constructie van gedeeltelijke uitbesteding kan voor de lange termijn wellicht een opmaat zijn naar een toekomstige situatie waarin de gemeente Albrandswaard het gehele traject van schuldhelpverlening zelf uitvoert. Dit moet te zijner tijd worden getoetst. De evaluatie van dit beleidsplan over 4 jaar, zou een geschikt moment kunnen zijn om dit scenario opnieuw te toetsen.

Beleidskeuze 2: We houden fase 1 van de schuldhelpverlening toegankelijk voor inwoners die zich opnieuw met een hulpvraag melden nadat ze eerder al geholpen zijn. Inwoners kunnen daarentegen wel worden geweigerd voor fase 2 van schuldhelpverlening (waaronder het Mspn-traject) indien zij zich binnen met een tijdsbestek van 3 jaar opnieuw melden nadat ze succesvol een Mspn-traject hebben doorlopen of wanneer door hun toedoen een eerder traject vroegtijdig werd beëindigd.

De Wgs (artikel 3 lid 2) biedt gemeenten de ruimte om eigen beleid te bepalen in het wel of niet toelaten van inwoners die zich (binnen een bepaald tijdsbestek) opnieuw met een hulpvraag hebben gemeld. Als nieuw beleidslijn hanteren we het uitgangspunt dat inwoners niet bij voorbaat worden uitgesloten bij een hernieuwde aanvraag voor schuldhelpverlening. Fase 1 van schuldhelpverlening, blijft voor alle inwoners toegankelijk, ook wanneer een inwoner eerder gebruik heeft gemaakt van schuldhelpverlening. Fase 2 van de schuldhelpverlening kan in de volgende twee situaties worden geweigerd, waarbij de inwoner een afwijzingsbeschikking ontvangt:

- Indien minder dan 3 jaar voorafgaand aan de dag waarop een verzoek tot schuldhulpverlening is ingediend door de inwoner een minnelijk (Msnp) of wettelijk (Wsnp) schuldhulpverleningstraject succesvol is doorlopen.
- Indien minder dan 3 jaar voorafgaand aan de dag waarop het verzoek door tot schuldhulpverlening is ingediend in fase 2 een traject schuldregeling (minnelijk en/of wettelijk) vroegtijdig door toedoen van de inwoner is beëindigd.

We behouden de mogelijkheid om op basis van individueel maatwerk hiervan af te wijken en toch toegang tot fase 2 van schuldhulpverlening te verschaffen. Dit is bijvoorbeeld het geval indien de inwoner door onvoorziene omstandigheden die niet aan hem/haar zijn toe te schrijven in een problematische schuldensituatie terecht is gekomen. Dit is ter beoordeling aan de gemeente.

Beleidskeuze 3: Schuldhulpverlening willen we in principe toegankelijk houden voor alle inwoners. In geval van fraude zal er echter een weloverwogen keuze over toelating tot schuldhulpverlening door het college worden genomen.

Net als bij recidive biedt de Wgs gemeenten de beleidsvrijheid om schuldhulpverlening te weigeren in het geval de betreffende inwoner fraude heeft gepleegd. Het betreffende artikel 3 lid 3 van Wgs luidt als volgt:

Het college kan schuldhulpverlening in ieder geval weigeren in geval een inwoner fraude heeft gepleegd die financiële benadeling van een bestuursorgaan tot gevolg heeft en die inwoner in verband daarmee onherroepelijk strafrechtelijk is veroordeeld of een onherroepelijke bestuurlijke sanctie, die beoogt leed toe te voegen, is opgelegd.

We behouden de huidige beleidslijn over het al dan niet toelaten van inwoners die fraude hebben gepleegd. De schuldhulpverlening blijft toegankelijk voor alle inwoners van de gemeente Albrandswaard. Niemand wordt bij voorbaat uitgesloten. Ook wanneer het inwoners betreft die fraude hebben gepleegd houden we de deur open. Alleen bij hoge uitzondering kunnen we op basis van de kan-bepaling de toegang weigeren, bijvoorbeeld wanneer sprake zou zijn van opzet of grote mate van verwijtbaar. Een eventuele afwijzing zal altijd gepaard gaan met een beargumenteerde onderbouwing aan de inwoner middels een afwijzingsbeschikking.

Beleidskeuze 4: Voor de minnelijke schuldregelingen maken we standaard gebruik van saneringskredieten, ook bij geen afloscapaciteit. Saneringskredieten bieden in verreweg de meeste gevallen zowel inwoner als voor schuldeisers meer voordelen dan schuldbemiddeling.

Het standaard inzetten van saneringskrediet bij het saneren van schulden is een van de elementen van de basisdienstverlening en mede aanleiding om dit beleidsmatig te bestendigen. Overigens is saneringskredieten één van de producten die Kredietbank Nederland reeds inzet voor onze inwoners met problematische schulden. Dat willen we de komende jaren meer stimuleren. Door het standaard aanbieden van een saneringskrediet krijgt de inwoner meer rust en overzicht en ontvangen alle schuldeisers direct bij de start van het traject het af te lossen bedrag. Het af te lossen bedrag wordt, conform de gedragscode van de NVVK, bepaald op basis van de Vtlb berekening.

Naast de beleidsvrijheid voor het maken van bovenstaande keuzes, biedt de Wgs ruimte om bij de uitvoering van schuldhulpverlening extra accenten te leggen of speerpunten te benoemen. Hieronder benoemen we de speerpunten voor de komende jaren.

De speerpunten

Speerpunt 1: We voeren schuldpreventieactiviteiten uit, specifiek gericht op belangrijke life-events die voor inwoners een financiële impact kunnen hebben.

De komende jaren gaan we doelgerichte schuldpreventieactiviteiten inzetten, specifiek gericht op life-events, oftewel belangrijke levensgebeurtenissen die voor inwoners een financiële impact kunnen hebben. Door gericht in te zetten op de life events hulpaanbod voorzien we eerder in een ondersteuningsbehoefte, waardoor mogelijke schulden voorkomen kunnen worden. De VNG heeft voor gemeenten zestien belangrijke life-events in [actiekaarten](#) beschreven. De insteek is om vanaf 2026 elk jaar aan twee life events aandacht te besteden en daar indien passend een structurele activiteit aan te koppelen om mensen bewust te maken van de financiële impact en de hulp die wij kunnen bieden. In 2026 starten we met de life events: *Ik word 18* en *Ik kom in de bijstand*.

Speerpunt 2: Hoe we de vroegsignalen oppakken richting de inwoner laten we afhangen van het type signaal/signalen per inwoner: eenvoudig of meervoudig, eenmalig of opvolgend, hoogte van het te betalen bedrag, en of inwoner wel of niet bekend is bij de gemeente.

Met de wijziging van de Wgs per 1 januari 2021 zijn gemeenten en vaste lasten partners wettelijk verplicht om invulling te geven aan vroegsignalering van schulden. In de praktijk betekent dit dat energiebedrijven, drinkwaterbedrijven, woningverhuurders en zorgverzekeraars signalen van betalingsachterstanden aan gemeenten moeten doorgeven. Dit gebeurt nadat ze zelf pogingen hebben ondernomen om met hun klanten in contact te komen. Na ontvangst van de signalen zijn gemeenten verplicht om de betreffende inwoners een hulpaanbod te doen. Gemeenten hebben de beleidsvrijheid om zelf te bepalen hoe zij op basis van de signalen de inwoners benaderen voor een hulpaanbod. Dat kan op verschillende manieren namelijk schriftelijk (per brief of kaart), digitaal (per e-mail), telefonisch of via een huisbezoek. Een combinatie van deze opties is ook mogelijk. De komende jaren zetten we de vroegsignalering voort, waarbij we:

De wijze en de intensiteit waarop we de inwoner benaderen laten we afhangen van het type signaal/signalen. Bij meervoudige signalen over één maand, dat wil zeggen bij signalen van achterstanden bij meerdere vaste lasten partners, bij opvolgende signalen over meerdere maanden bij dezelfde inwoner en bij huurachterstanden van twee maanden of langer, zetten we meer op persoonlijk contact eventueel aangevuld met huisbezoeken. Bij minder urgente signalen, zoals een enkelvoudig signaal met een laag bedrag, kan worden volstaan met een brief of mail. Het afleggen van meer huisbezoeken is mede afhankelijk van de beschikbare personele capaciteit.

De komende jaren blijven we de inzet op vroegsignalering monitoren en de mogelijkheid open houden om onze aanpak bij te stellen indien nodig. En we verkennen de mogelijkheid om het wijkteam een rol te geven bij de uitvoering van vroegsignalering zodat we meer slagkracht hebben.

Speerpunt 3: We zorgen voor een doorlopende communicatiecampagne om het taboe en schaamte rondom te schulden te doorbreken en meer inwoners met financiële zorgen te bereiken.

Diverse onderzoeken laten zien dat financiële zorgen kunnen leiden tot stress en schaamte, waardoor veel inwoners niet tijdig hulp vragen en zich veel later aanmelden wanneer de beginnende schulden

al zijn geëscaleerd. De komende jaren zorgen we voor een doorlopende communicatiecampagne om financiële zorgen bespreekbaar te maken met als doel meer inwoners te bewegen hulp te vragen. We hebben hier ook aandacht voor laaggeletterden/anderstaligen en inwoners die niet digitaal vaardig zijn. Bij deze campagne betrekken we relevante stakeholders, zoals de bibliotheek Aanzet, het Taalhuis, werkgevers, welzijnsorganisaties en woningcorporaties. We maken gebruik van deze vindplaatsen en de aanwezige expertise van professionals en vrijwilligers die de doelgroep kunnen bereiken en verder kunnen helpen.

Speerpunt 4: We zorgen voor passende schuldhulpverlening aan jongeren en ondernemers met financiële zorgen. Voor ondernemers beleggen we de schuldhulpverlening en het Bbz bij één organisatie.

Op dit moment bereiken we te weinig jongeren en ondernemers met financiële zorgen. Daarnaast sluit de huidige schuldhulpverlening niet volledig aan op wat er nodig is om deze doelgroepen goed te kunnen bedienen.

Schuldhulpverlening aan ondernemers en de uitvoering van het Bbz gaan we vanaf 2026 beleggen bij één organisatie met expertise en ervaring in het bieden van passende (schuld)hulp aan deze doelgroep. We verkennen hiervoor de mogelijkheden bij o.a. Het Regionaal Bureau Zelfstandigen en het IMK. Door beide onderdelen bij één organisatie te beleggen voorkomen we versnippering en zorgen voor één loket waar de ondernemer de juiste hulp krijgt. Voor de meer lichtere ondersteuning verkennen we een samenwerking met Stichting Over Rood.

Het is belangrijk dat jongeren met financiële zorgen en/of schulden worden bereikt en ondersteund op een manier die bij hen aansluit. Dat houdt onder andere in dat zij zich aangesproken voelen en herkennen in de ondersteuning van gemeenten, en dat gemeenten de juiste interventies bieden om ze op weg te helpen. Daarmee zorgen we dat jongeren perspectief houden op een schuldenvrije toekomst. In 2026 brengen we in beeld hoe groot de problematiek is binnen onze gemeente, met als eerste stap het bereiken van deze doelgroep, daarbij gebruikmakend van de expertise van onder andere Jongerenwerk.

In Q1 2027 starten we vervolgens een kleinschalige pilot met een groep jongeren. Daarin zorgen we voor passende schuldhulpverlening door werkzame elementen die voortvloeien uit onderzoeken en best practices te implementeren in onze schuldhulpverlening. Hierbij maken we gebruik van de [VNG handreiking jongeren uit de financiële zorgen](#). We starten met een kleine groep jongeren van maximaal 10 deelnemers en afhankelijk van de uitkomsten van deze pilot en de beschikbare personele capaciteit kunnen we de aanpak verder uitbreiden.

Speerpunt 5: We zorgen voor een meer laagdrempelige en toegankelijke schuldhulpverlening, om het aanmelden bij schuldhulpverlening te vergemakkelijken en het bereik te vergroten.

We gaan de toegankelijkheid van schuldhulpverlening verbeteren door het (online) aanmeldproces te vergemakkelijken en de inwoners de mogelijkheid te bieden zich via meerdere kanalen aan te melden zonder drempels. Met een aanmeldproces zonder drempels ontzorgen we inwoners en voorkomen we dat zij zich niet (kunnen) aanmelden of gaandeweg uitvallen. Concreet houdt dit in dat:

- Inwoners zich vormvrij kunnen aanmelden: minimaal fysiek, telefonisch en digitaal (bijv. via e-mail).
- Inwoners bij het aanmeldgesprek niet gevraagd wordt om papieren.

Om dit te realiseren gaan we vanaf 2026 onze communicatiekanalen aanpassen, waaronder de gemeentelijke website. Een toegankelijke laagdrempelige schuldhulpverlening is één van de elementen die behoren tot de Basisdienstverlening in de schuldhulpverlening. We houden rekening met laaggeletterden en anderstaligen en zorgen in onze communicatiekanalen en -uitingen voor eenvoudig begrijpelijk taalgebruik.

Speerpunt 6: We gaan de inwoners die bij ons in beeld zijn proactief benaderen met een hulpaanbod.

Het potentieel aan inwoners met financiële zorgen is veel groter dan het aantal dat we tot nu toe bereiken. Het bereiken van meer inwoners is voor alle gemeenten een grote uitdaging. De komende jaren gaan we daarom proactief inwoners benaderen die bij ons in beeld zijn of waarvan we weten dat zij schulden hebben. Het gaat in ieder geval om de volgende activiteiten:

- Het benutten van de mogelijkheid om bij het CAK de zogenaamde CAK lijsten op te vragen, eventueel gespecificeerd naar leeftijd, postcodegebied, recidive of hoogte schuld. De CAK lijst bevat gegevens van inwoners die 6 maanden of langer een achterstand hebben bij de zorgverzekeraars en daardoor bij het CAK zijn aangemeld als “wanbetaler”. Aan deze inwoners kunnen we een hulpaanbod doen en hen hulp bieden de schuld op te lossen zodat ze zich weer een aanvullende verzekering kunnen afsluiten.
- Het proactief benaderen van inwoners met een bijstandsuitkering waar beslag op ligt en inwoners die bij de gemeente een schuld hebben ontstaan vanwege niet betalen van gemeentelijke vorderingen, zoals de lokale belastingen.

In 2026 treffen we de voorbereidingen zodat we in Q1 2027 kunnen starten met bovenstaande activiteiten. De voorbereidingen betreffen onder andere het vragen van andere gemeenten naar hun ervaringen, het leggen van contacten met het CAK en het maken van werkafspraken over de omgang van verkregen gegevens. Bij beide activiteiten beginnen we met kleine aantallen en bouwen we dat op verder op.

Speerpunt 7: Het aanpakken van schulden is een gezamenlijke verantwoordelijkheid waar ook andere beleidsterreinen aan kunnen bijdragen. We gaan daarom meer samenwerken met interne afdelingen en externe organisaties om aanvullend op schuldenproblematiek ook hulp te bieden op andere leefgebieden.

Bij het (door)ontwikkelen van beleid voor schuldhulpverlening is het van groot belang dat gemeenten aandacht hebben voor problematiek op andere leefgebieden, zeker wanneer het urgente problematiek betreft die een oplossing voor schuldenproblematiek in de weg staat. De Wgs spreekt dan ook van het bieden van een integrale schuldhulpverlening. Andersom geldt dat andere beleidsterreinen, zoals de Jeugdwet, de Wmo en de Participatiewet, kansen bieden voor het (her)inrichten van een integrale dienstverlening met aandacht voor schulden. Met het herijkte beleid gaan we nauwer samenwerken met aanpalende beleidsterreinen om integraal hulp te kunnen bieden aan inwoners met multiproblematiek. Dat doen we volgens dit stappenplan:

Stap1: We inventariseren welke beleidsterreinen impact (kunnen) hebben op de (schuld)hulpverlening aan inwoners met multiproblematiek en vice versa.

Stap 2: De volgende stap is om samen met de beleidscollega's te verkennen welke beleidsdoelstellingen kunnen bijdragen aan het signaleren, voorkomen en/of oplossen van schuldenproblematiek en welke concrete afspraken hierover kunnen worden gemaakt.

Stap 3: Na de verkenning is de volgende stap om intern binnen de gemeente, en eventueel met externe partners, na te gaan wat er nodig is om de integraliteit vanuit beleidsdoelstellingen om te zetten in concrete acties en samenwerkingsafspraken.

De uitvoering van dit speerpunt is een doorlopende activiteit en een gezamenlijke verantwoordelijkheid van meerdere beleidsterreinen.

Speerpunt 8: De komende jaren zorgen we voor een zorgvuldige geleidelijke implementatie van de alle elementen van de basisdienstverlening, op basis van beschikbare personele capaciteit en de nieuw ontvangen middelen vanuit het Rijk via de meicirculaire 2025.

De elementen van de basisdienstverlening, zoals benoemd in paragraaf 1.2 zijn het uitgangspunt voor de wijze waarop gemeenten de schuldhulpverlening vorm moeten geven. Een aantal elementen maken al deel uit van onze schuldhulpverlening en een aantal nog niet, ook omdat deze nog landelijk uitgewerkt dienen te worden. Bij het doorontwikkelen en versterken van onze schuldhulpverlening nemen we de elementen van de basisdienstverlening als uitgangspunt. Dit doen we geleidelijk op basis van beschikbare personele capaciteit. We maken hiervoor gebruik van het éénmalig budget van € 17.600 dat we via de meicirculaire van 2025 hebben ontvangen. Dit geld voegen we per 2026 toe aan onze budgetten voor schuldhulpverlening.

2.3. Bijstellen op basis van nieuwe ontwikkelingen en voortschrijdend inzicht

Dit geactualiseerde beleid is aan voorkant goed doordacht op basis van de huidige kennis van zaken. We weten dat het schuldendomein de afgelopen jaren continue in beweging geweest met nieuwe ontwikkelingen die snel opvolgen en dat blijft voorlopig het geval. Dit beleidsplan gaan we tussentijds na twee jaar op hoofdlijnen evalueren. We behouden de ruimte, om indien nodig, de activiteiten bij te stellen. Dat doen we alleen wanneer onvoorziene ontwikkelingen en voortschrijdend inzicht hier aanleiding voor vormen.

2.4. Cijfers en monitoring

Speerpunt 9: We nemen deel aan het project DDAS, waarmee we de komende jaren via het CBS kosteloos data ontvangen om ons beleid te kunnen monitoren.

Voor de monitoring van het herijkte beleid blijven we voorlopig gebruik maken van onze cijfers en de verantwoordingscijfers van Kredietbank Nederland. Daarmee zien we onder andere hoeveel inwoners zich melden voor schuldhulpverlening, hoeveel minnelijke traject er gestart worden, de uitval en positieve uitstroom. Op den duur, naar verwachting vanaf 2026, ontvangen alle aangesloten gemeenten vanuit het CBS objectieve betrouwbare (vergelijkings)data. Hiervoor is een landelijk project opgestart, genaamd [DDAS](#) waar gemeenten zich bij aan kunnen sluiten. Door aan te sluiten voorziet het CBS gemeenten op een uniforme manier van objectieve betrouwbare cijfers. Hiermee wordt er periodiek inzicht verkregen in de voortgang en kwaliteit van schuldhulpverlening. In

navolging van ruim 300 andere gemeenten, sluiten wij ons ook aan op het project DDAS. DDAS is eveneens één van de elementen van de basisdienstverlening waar we aan voldoen.

Hoofdstuk 3 financiën

Onderstaand tabel biedt een overzicht van eventuele bijkomende kosten en de benodigde uitbreiding van de personele capaciteit voor de uitvoering van nieuwe activiteiten behorende bij de speerpunten van dit beleidsplan.

	Eventuele bijkomende kosten	Eventuele uitbreiding personele capaciteit
Beleidskeuze 1 t/m 4	Bestaand formatie	
Speerpunt 1 en 2	Bestaand formatie	+ Uitbreiding personele capaciteit vereist, te dekken vanuit bestaande middelen in de begroting
Speerpunt 3 en 5	Bestaand formatie, aangevuld met een jaarlijkse activiteitenbudget voor extra communicatieve activiteiten van jaarlijks € 5.000. Te dekken vanuit bestaande middelen in de begroting, inclusief het nieuw éénmalig budget van € 17.600 dat we via de meicirculaire 2025 hebben ontvangen.	
Speerpunt 4	Voor ondernemers: In 2026 € 15.000 oplopend naar € 30.000 voor de daarop volgende jaren. Deze bedragen zijn indicatief op basis van instroom ondernemers. Te dekken vanuit bestaande middelen in de begroting, inclusief het nieuw éénmalig budget van € 17.600 dat we via de meicirculaire 2025 hebben ontvangen. Voor opstart pilot jongeren: De pilot vereist opstartkosten en extra personele capaciteit, gebruikmakend van de kennis/expertise van het Jongerenwerk. Te dekken vanuit bestaande middelen in de begroting, inclusief het nieuw éénmalig budget van € 17.600 dat we via de meicirculaire 2025 hebben ontvangen.	Voor jongeren: extra personele capaciteit vereist, te dekken vanuit bestaande middelen in de begroting.
Speerpunt 6	Bestaand formatie	
Speerpunt 7	Bestaand formatie	

Speerpunt 8	Het verder versterken van de schuldhulpverlening op basis van de landelijk vastgestelde elementen van de basisdienstverlening , zoals het ontwikkelen van een aanbod dat toegespitst is op specifieke doelgroepen zoals jongeren en het toegankelijker en laagdrempelig maken van de (online) aanmeldmogelijkheden voor schuldhulpverlening. Te dekken vanuit bestaande middelen in de begroting, inclusief het nieuw éénmalig budget van € 17.600 dat we via de meicirculaire 2025 hebben ontvangen.	
Speerpunt 9	Mogelijke (eenmalige) aanpassing/uitbreiding van softwaresysteem. Te dekken vanuit bestaande middelen in de begroting, inclusief het nieuw éénmalig budget van € 17.600 dat we via de meicirculaire 2025 hebben ontvangen.	Extra werkzaamheden voor Kredietbank Nederland om namens gemeente Albrandswaard voor fase 2 aan te sluiten op DDAS

Voor de uitvoering van dit beleidsplan maken we gebruik van de reeds gereserveerde middelen in de begroting, zoals in onderstaand tabel weergegeven. De huidige budgetten bieden ruimte om de bijkomende kosten van €20.000 a €35.000 te dekken (speerpunten 3, 4 en 5). Voor de uitbreiding van personele capaciteit (speerpunten 1, 2 en deels 4) gaat het om een bedrag van circa € 30.000, te dekken vanuit bestaande middelen in de begroting. Voor de middelen in de begroting betrekken we, vanwege de samenhang tussen schuldhulpverlening en het minimabeleid, het totale budget dat is gereserveerd voor beide beleidsterreinen.

Voor het doorontwikkelen en verbeteren van de schuldhulpverlening, conform de landelijke afspraken rondom de elementen van de basisdienstverlening, heeft het Rijk via de meicirculaire van 2025 eenmalige middelen aan gemeenten beschikbaar gesteld voor het jaar 2025. Voor de gemeente Albrandswaard gaat het om een bedrag van € 17.600. Het is niet haalbaar om dit geld al in 2025 te besteden. Om die reden overhevelen we dit bedrag naar 2026 en voegen we het toe aan de bestaande budgetten van schuldhulpverlening (zie onderstaand tabel).

Budget voor schuldhulpverleningsbeleid

Bedrag 2026	Bedrag 2027	Bedrag 2028	Bedrag 2029	Bedrag 2030
€ 85.200	85.200	€ 85.200	€ 85.200	€ 85.200
+ € 17.600				